(दानप्रकरणम् ८)

परिलेख्य च यो दद्याद्धेमशूलसमन्वितम् ।
शैवं पदमवाप्नोति मीने चोपगते रवौ " ॥

ग्रन्थः ८११०० इति स्कन्दपुराणदानविधिः । (१३)

" त्रिविक्रमस्य माहात्म्यमधिकृत्य चतुर्मुखः ।
त्रिवर्गमभ्यधाद्यत्र[1] वामनं परिकीर्त्यते ॥
पुराणं दशसाहस्रं ख्यातं कल्पानुगं[2] शिवम् ।
यच्च तद्विषुवे दद्याद्वैष्णवं यात्यसौ पदम् " ॥

ग्रन्थः १०००० इति वामनपुराणदानविधिः । (१४)

" यत्र धर्मार्थकामानां मोक्षस्य च रसातले ।
माहात्म्यं कथयामास कूर्मरूपी जनार्दनः ॥
इन्द्रद्युम्नप्रसङ्गेन ऋषीणां शक्रसंनिधौ ।
सप्तदश[3] सहस्राणि लक्ष्मीकल्पानुषङ्गिकम् ॥
यो दद्यादयने कौर्मं हेमकूर्मसमन्वितम् ।
गोसहस्रप्रदानस्य स फलं प्राप्नुयान्नरः " ॥

ग्रन्थः १७००० इति कूर्मपुराणदानविधिः । (१५)

" श्रुतीनां यत्र कल्पादौ प्रवृत्त्यर्थं जनार्दनः ।
मत्स्यरूपी च मनवे नरसिंहोपवर्णनम् ॥
अधिकृत्याब्रवीत्सप्त सप्तकल्पमुनिव्रतम् ।
तन्मात्स्यमिति जानीध्वं सहस्राणि त्रयोदश ॥
विषुवे हैममत्स्येन धेन्वा चैव समन्वितम् ।
यो दद्यात्पृथिवी तेन दत्ता भवति चाखिला " ॥

ग्रन्थः १३००० इति मत्स्यपुराणदानविधिः । (१६)

" यदा च गारुडे कल्पे विश्वान्ते गरुडो भवेत् ।
अधिकृत्याब्रवीत्कृष्णो गारुडं तदिहोच्यते ॥
तदष्टादशैकं[4] चेह सहस्राणां प्रपठ्यते ।
सौवर्णहंससंयुक्तं यो ददाति शुभेऽहनि ॥
स सिद्धिं लभते मुख्यां शिवलोके च संस्थितिम् " ।

ग्रन्थः १८००० इति गरुडपुराणदानविधिः । (१७)

---

१ क. ख. °मभ्यधा° । २ घ. विधिम् । ३ ख. घ. सप्ताद° । ४ घ. °श चैकं च सहस्राणीह प° ।

" ब्रह्मा ब्रह्माण्डमाहात्म्यमधिकृत्याब्रवीत्पुनः ।
तच्च द्वादशसाहस्रं ब्रह्माण्डं द्विशताधिकम् ॥
भविष्याणां च कल्पानां श्रूयते यत्र विस्तरः ।
तद्ब्रह्माण्डपुराणं तु ब्रह्मणा समुदाहृतम् ॥
यो दद्यात्तद्व्यतीपाते पत्रोर्णायुगसंयुतम् ।
राजसूयसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः " ॥

ग्रन्थः १२२०० इति ब्रह्माण्डपुराणदानविधिः । (१८)

इति मात्स्ये विद्यादानम् ।

नन्दिपुराणे—" शास्त्रे यस्माज्जगत्सर्वं संश्रितं च शुभाशुभम् ।
तस्माच्छास्त्रं प्रयत्नेन दातव्यं शुभकर्मणा ॥
विद्याश्चतुर्दश प्रोक्ताः क्रमेण तु यथास्थिति ।
षडङ्गाश्चतुरो वेदा धर्मशास्त्रं पुराणकम् ॥
मीमांसा तर्क इति च एता विद्याः प्रकीर्तिताः ।
आयुर्वेदः सामवेदो बहुभेदः प्रकीर्तितः ॥
सर्वोत्तमा चाऽऽत्मविद्या संसारभयनाशिनी ।
सर्वदुःखान्तकरणी सर्वपापविनाशिनी ॥
एता विद्याः समाख्याता बहुभेदोपभेदतः ।
कला विद्यास्तथा चान्याः शिल्पविद्यास्तथा पराः ॥
सर्वा एव महाभाग सदा सर्वार्थसाधिकाः ।
स्थिताश्च तारतम्येन विशिष्टफलसाधिकाः ॥
आत्मविद्या प्रधाना तु तथाऽऽयुर्वेदसंज्ञिता ।
धर्मप्रणयिनीरेताः कलाः सर्वार्थसाधिकाः ॥
सस्यविद्या च वितता एता विद्या महाफलाः ।
यथैको जीवति प्राणी कयाऽपि किल कुत्रचित् ॥
प्रयच्छत्यक्षयाँल्लोकान्विधिना वाऽविधानतः ।
शिल्पविद्यां नरो दत्त्वा वैष्णवं लोकमाप्नुयात् ॥
धर्मशास्त्रं नरो दत्त्वा स्वर्गे कल्पत्रयं वसेत् ।
आत्मविद्यां तु यो दद्यात्तस्य संख्या न विद्यते ॥

१ क. घ. पत्तोर्ण° । २ क. ग. °संवृत° । ३ घ. °थाविधि । ष° । ४ क. ख. ग. °दः सस्यवे° । ५ ख. °नी सर्वाकलाशिल्पार्थ° । ६ घ. °काः । सामवेदा च । ७ क. ग. °त्यखिलाँल्लो° । ८ ग. °वं पदमा° । ९ घ. स्वर्गलोके महीयते । दश मन्वन्तरान्मन्त्र्यस्तारयेन्नरकात्पितॄन् । वेदविद्यां नरो दत्त्वा स्वर्गे ।

पुण्यस्य गदितुं सम्यगपि वर्षशतायुतैः ।
एतावच्छक्यते वक्तुं यत्कल्पायुतमुत्तमम् ॥
सत्यलोके वसेन्मर्त्यो यत्र ब्रह्मा वसेत्प्रभुः ।
अप्येकं नीरुजीकृत्य जन्तुं यादृशतादृशम् ॥
आयुर्वेदप्रदानेन किं न दत्तं भवेद्भुवि ।
सस्यवेदप्रदानेन संपन्ना यस्य शालयः ॥
किं नाम न कृतं तत्र पुण्यं भवति शाश्वतम् ।
मीमांसाशास्त्रमाहात्म्याद्बुद्ध्वा वै वेदनिर्णयम् ॥
किं न नाम शुभं दत्तं यज्ञकर्मप्रवर्तनात् ।
आत्मविद्या च पौराणी धर्मशास्त्रात्मिका च या ॥
एतद्विद्यात्रयं मुख्यं सर्वदानक्रियाफलैः ।
धर्मशास्त्रं नरो बुद्ध्वा यत्किंचिद्धर्ममाश्रयेत् ॥
तस्य धर्मं दशगुणं धर्मशास्त्रप्रदस्य वै ।
पुराणाख्यानविद्वांसः पितृदेवार्चने रताः ॥
लोकान्सर्वान्काममपूर्णान्यान्ति सर्वशुभोदयान् ।
पुराणविद्यादातारस्त्वनन्तफलभागिनः ॥
आत्मविद्याप्रदातारो नरा धर्मसमाश्रयाः ।
न पुनर्योनिनिरयं प्रविशन्ति दुरत्ययम् ॥
उत्तीर्णाः सर्वपापेभ्यः सपुत्रपशुबान्धवाः ।
मुच्यन्ते निरयैर्घोरैरसंख्यैर्यातनात्मकैः" ॥

तथा—" श्लोकं प्रहेलिकां गाथामथान्यद्वा सुभाषितम् ।
दत्त्वा प्रीतिकरं याति लोकमप्सरसां शुभम् ॥
यदेतत्पुण्यमाख्यातं विद्यादानस्य सांप्रतम् ।
देशकालविधिश्रद्धापात्रयोगात्तथाविधम् ॥
प्राप्नोति कोटिगुणितं फलं विद्याप्रदो नरः ।
यस्तु पुण्यपरो मर्त्यो जिगीषुः कीर्तिसाधकः ॥
स विधानेन वै दद्याद्विद्यां विविधकामदाम् ।
एवं विद्याप्रदानेन सर्वकामगुणान्वितम् ॥

---

१ ख. घ. °क्तुं यः कल्पा° । २ क. ख. ग. °प्रसादेन । ३ क. सम्पवे° । ४ क. ग. तेन ।
५ क. ग. °माचरेत् । त° ।

यत्नेन पात्रे दातव्यं रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ।
उद्दिश्य देवतादत्तं प्रदानं यत्र कुत्रचित् ॥
तस्यासमाप्तपुण्यस्य केन पुण्यं निरूप्यते ” ।

असमाप्तं पुण्यं येन सोऽसमाप्तपुण्यः ।

“ गुरुमाराध्य यत्नेन विद्याव्याख्यानपारगम् ।
शक्त्या भक्त्या प्रणामेन धनैः सर्वैर्गुणैस्तथा ॥
यथा घटप्रतिच्छन्ना रत्नैराजा[1] महाप्रभाः ।
अकिंचित्करतां प्राप्तास्तद्वद्विद्याश्चतुर्दश ॥
विना तु गुरुणा सम्यग्बोधकेन विपश्चिता ।
नैव विद्याफलप्राप्तिर्गुरुं तस्मात्तु पूजयेत् ॥
स्रग्दामभूषणैर्नित्यं यथा देवं पिनाकिनम् ।
यो गुरुं पूजयेन्नित्यं स्थितं वा प्रस्थितं च वा ॥
तत्प्रसादेन यस्मात्स प्राप्नुयात्सर्वसंपदम् ।
तस्माद्गुरुं प्रयत्नेन महादेववदर्चयेत् ॥
भक्त्या प्रीत्या प्रयत्नेन श्रद्धया च सदैव हि ।
एष माता पिता ह्येष एष एव च बान्धवः ॥
एष चिन्तामणिश्चैव एष एव च मे सुहृत् ।
एवं श्रद्धापरो नित्यं गुरुमाराधयेद्बुधः ॥
अज्ञानदुःखशमनं नरकोद्धारणं तथा ।
कुतो माता पिता वाऽपि बान्धवोऽपि महागुणः ॥
तादृगभ्युदयं कुर्या[2]द्यादृक्कुर्याद्गुरुर्महत् ।
कोऽन्यो ज्ञानेन दुःखौघादुद्धरेद्भवबन्धनात् ॥
सम्यक्शास्त्रार्थबोद्धारं महादेववदर्चयेत् ।
वस्तुमात्रेण यो ज्ञानं शास्त्ररूपमुपन्यसेत् ॥
स तावच्छिववत्पूज्यो भक्त्या भवभयापहः ।
यस्तु शास्त्रविवक्षाख्यं विशेषार्थं प्रपूजयेत् ॥
पदवाक्यार्थबोधेन सम्यक्शास्त्रप्रवर्तनात् ।
पूर्वोत्तरार्थसंगत्या समुदायार्थनिश्चयात् ॥
स्वशास्त्राभिमता वाचः सम्यग्यो वेत्ति तत्त्वतः ।
स तु साक्षान्महाबुद्धिर्भगवानिह शंकरः ॥

---

१ क. °त्नजाला म° । २ ख. °र्याद्यत्कुर्यात्तु गुरु° ।

(दानप्रकरणम् ८)

तं भजेत्सर्वभावेन भक्तियोगेन सर्वदा ।
आदित्येन विना यद्वज्जगदन्धं विभाव्यते ॥
गुरुवाक्यं विना सर्वं तथैव हि तमोमयम् ।
तस्माद्यथा महादेवं तद्वदेव गुरुं सदा ॥
यः पश्यति स पुरुषः सर्वधर्मानवाप्नुयात् ।
विद्या च मुख्यं दानानां गुरुतोऽस्य विधिं पुनः ॥
श्रुत्वा विधेयं विधिवच्छ्रद्धया भावितात्मना ।
सत्यां तेभ्यस्तु तां दद्याद्विशेषाद्गुणशालिषु ॥
उपयोग्यं च यद्यस्य तत्तस्य प्रतिपादयेत् ।
सुरालयेषु सर्वेषु यथाविभवविस्तरैः ॥
दातव्यास्तु प्रयत्नेन महापुण्यफलार्थिभिः ।
दत्त्वा तु पुस्तकं तत्र पितॄणां धर्ममुद्दिशेत् ॥
बान्धवानां च ह्यात्मानमनन्तं फलमिच्छता ।
ततो दत्त्वा विधानेन तां विद्यां शिवमन्दिरे ॥
ततश्च[1] भोजयेद्विप्रान्रुद्रभक्तांश्च मानवान् ।
यथाशक्ति च कर्तव्य उत्सवः स्वेषु वेश्मसु ॥
राज्ञा च नगरे कार्यो ग्रामे ग्रामाधिपैस्तथा ।
गृहे गृहस्थैः कर्तव्य उत्सवो बन्धुभिः सह ॥
स्नातैर्भुक्तैः समालब्धैः स्रग्विभिः सुसमाहितैः ।
प्रतियुक्तैस्ततः श्राव्यं शास्त्रं श्रद्धासमन्वितैः ॥
वाचकं दक्षयेत्तत्र यथाविभवविस्तरैः ।
गुरुं च भक्त्या मतिमान्यथाशक्ति न मायया ॥
ततः पुष्पैश्च धूपैश्च श्रावकान्संप्रपूजयेत् ।
वाचको ब्राह्मणः प्राज्ञः श्रुतशास्त्रो महामनाः ॥
अभ्यस्ताक्षरविन्यस्तो[2] वृत्तशास्त्रविशारदः ।
शब्दार्थवित्प्रगल्भश्च विनीतो[3] मेधयाऽन्वितः ॥
गीतज्ञो वाक्यविच्छ्लाघ्यस्वरो[4]ऽनाविलभाषकः[5] ।
गुरुश्च धर्मवान्प्राज्ञः श्रुतशास्त्रो[6] विमत्सरः ॥

---

१ क. ख. ग. °श्च भक्षये° । २ घ. °विन्यासो वृ° । ३ घ. °नीतः सदया° । ४ क. ख. °विच्छ्लव्य° । ५ ग. घ. °रोऽवावि° । ६ ग. °शास्त्रविशारदः । वि° ।

विप्रः प्रकृतिसंशुद्धः श्रुतिस्मृतिमुखः सदा ।
सुवृत्तस्तर्कशास्त्रज्ञो धर्मशास्त्रविशारदः ॥
स्वभ्यस्तशास्त्रसंदोहः प्रकृतार्थप्रवर्तकः ।
नाप्रक्रमकृतव्याख्यः पौर्वापर्यार्थविष्टधीः " ॥

विष्टधीः प्रकृष्टवागित्यर्थः। +पौर्वापर्यविशिष्टधीरिति पाठे पौर्वापर्ये विशिष्टा सविशेषा संबन्धप्रापणात्मिका धीर्यस्येति भावः।

" अध्यायसर्गविच्छेदविभक्तार्थप्रयोजकः* ॥
संस्कारैः संस्कृतां विद्यां प्राकृतैः प्राकृतामपि ॥
आलापमात्रैर्व्याख्यानैर्यश्च शिष्यान्प्रबोधयेत् ।
देशाभिधानविन्यासैर्बोधयेच्चापि यो गुरुः ॥
स गुरुः स पिता माता स तु चिन्तामणिः स्मृतः ।
यः शास्त्रोपायमाख्याय नरकेभ्यः समुद्धरेत् ॥
कस्तेन सदृशो लोके बान्धवो भुवि विद्यते ।
यस्य वाग्रश्मिसंवेगैर्नश्यते हृद्गतं तमः ॥
महासंसाररजनीभवं शोकं महाद्युतेः ।
नोद्विजेत्तस्य पारुष्ये न च वै लोप्य पृच्छतः ॥
न चास्य व्याधिदुःखेषु मलानां चापि शोधने ।
प्रसादयेत्तु कुपितं दुःखमग्नं समुद्धरेत् ॥
रोगेभ्यश्चापि यत्नेन परिरक्षेन्न चोद्विजेत् ।
एवं व्याख्यां शुभां श्रुत्वा गुरुवक्त्रान्नरोत्तमः ॥
विधेयं चिन्तयेद्यत्नात्परत्र हितकारणम् ।
शृणुयाच्छ्रद्धया युक्तः प्रणतोऽभिमतो गुरोः ॥
भिषजां वचनं कार्यं गुरूणां च महात्मनाम् ।
न तत्कृतं स्वयं कुर्यात्ते समिद्धानलत्विषः ॥
अप्रस्तुतकथाक्षेपं यः कुर्यादग्रतो गुरोः ।
स ब्रह्महत्यामाप्नोति गुरुवाक्येष्वनिश्चयात् ॥

+ इत आरभ्य भाव इत्यन्तं न विद्यते ग. घ. पुस्तकयोः । * एतदग्रेऽधिकमर्धं ग. घ. पुस्तकयोः । तद्यथा—श्रद्धेयो वाग्गतालस्यः श्रौत्यचित्तावबोधकः ।

१ क. ख. °र्थेनिष्टधीः । निष्टधीः प्रकृतवा° । २ ख. °ख्यां प्रकृ° । ३ ख. °न दृश्यते हृग्गतं । ४ ग. °रजननी° । ५ ग. घ. °द्युतिः । नो । ६ क. बैलोम्यमृच्छ° । ७ ख. ग. घ. कृत्वा । ८ ख. °त्कृते स्व° । ९ ग. घ. °ते संसिद्धा° । १० क. ख. घ. °क्येषु नि° ।

(दानप्रकरणम् ८)

यश्च श्रुत्वाऽन्यतः शास्त्रं संस्कारं प्राप्य वा शुभम् ।
अन्यस्य जनयेत्कीर्ति गुरोः स ब्रह्महा भवेत् ॥
विस्मारयेच्च वा मौढ्याद्योऽपि शास्त्रमनुत्तमम् ।
स याति नरकं घोरमक्षयं भीमदर्शनम् ॥
यस्तु बुद्ध्वा नरः शा[1]स्त्रं किंचित्कुर्याच्छुभाशुभम् ।
भवेच्छतगुणं तद्धि विज्ञाननिरतस्य वै ॥
एवं विधानतो वाच्यं वाचकेन विपश्चिता ।
तपः शमात्मकं भोगस्वर्गादिफलसाधकम् ॥
शनैर्वि[2]बोध्य वै वाच्यमध्यात्मादि च यद्भवेत् ।
क्रुद्धोक्तिं[3] यु[4]द्धसंक्षोभं धारावर्तेन वाचयेत् ॥
सरागललितैर्वाक्यैर्वाचयेद्वृद्धसं[5]गमे ।
नानावृत्तानुरूपेण लालित्येन च वाचयेत् ॥
सर्गाध्यायसमाप्तौ च कथापर्यन्त एव वा ।
प्रशस्तपदसंयोगे कुर्यादिति विरामणम् ॥
समाप्ते वाचनेऽभीष्टं स्तूये[6](स्तुया)देवं विचक्षणः ।
अवधार्य जगच्छान्तिमन्ते शान्त्युदकं स्पृशेत् ॥
सदेहसुश्रुतं भूयादस्तु व्याख्याननित्यता ।
लोकः प्रवर्ततां धर्मे राजा[7] चास्तु जयी सदा ॥
धर्मबान्धवसंपन्नो गुरुश्चास्तु निरामयः ।
इति प्रोच्य यथायातं गन्तव्यं च विभाव्य तैः ॥
शिष्यैः परस्परं शास्त्रं चिन्तनीयं विचक्षणैः ।
कथावस्तुप्रसङ्गेन नानाव्याख्यानुभावनैः ॥
युक्तिभिश्च स्मरेद्व्याख्यां चिह्नैश्चापि स्वयंकृतैः ।
एवं दिने दिने व्याख्यां शृणुयान्नियतो नरः ॥

समग्रशास्त्रश्रवणेन पुंसां श्रद्धाप्रधानं भवतीह चेतः ।
रागं च शास्त्रात्मकमभ्युपैति दोषाश्च नाशं निखिलेन यान्ति ॥

यथाकथंचिच्छृणुयान्न शास्त्रमश्रद्धयोदात्दतधर्म[8]संवः ।

---

१ ख शास्त्रात्किं° । २ क. °बोधकैर्वाच्य° । ३ क. °क्तिं क्रुद्ध° । ४ ख. युगसंक्षेपं धा° । ५ घ. °गमैः । नानावृ° । ६ ग. घ. °येद्दे° । ७ क. °जा भवतु मे जयी । ध° । ख. °जा शास्तु । ८ क. ख. °मसङ्गः । त° ।

ततः समाप्तावथ शास्त्रसर्गैः कथोदये वाऽपि विनीत[1]बुद्धिः ॥
शक्त्याऽर्चयेद्वाचकमग्र्यमेवं गुरुं च भक्त्या पितृवत्त्रिकार्थी "।

धर्मार्थकामा[2]ख्रिकः ।

" एष विद्याप्रदानस्य प्रधानो विधिरुच्यते ।
अनेनैव विधानेन ब्राह्मणे शीलशालिनि ॥
प्रबो[3]धवति धीयुक्ते युक्तिज्ञे वेदवेदिनि ।
विन्यसेच्च शुभं शास्त्रं महापुण्यजिगीषया " ॥

वेदवेदि[4]नि लब्धवेद इत्यर्थः ।

" धनैर्वा विपुलै[5]र्दक्षेद्गुरुं कृत्वा सुतर्पितम् ।
अध्यापयेच्छुभाञ्शिष्यानभि[6]जातान्सुमेधसः ॥
एवं विद्याप्रदानं तु सर्वदानोत्तमं स्मृतम् ।
सर्वदा सर्ववर्णानां नरकप्लवमुत्तमम् " ॥

प्लव उत्तारः ।

" अनेन विधिना दत्त्वा विद्यां पुण्यपरो नरः ।
यत्फलं त्वश्वमेधानां शतस्याऽऽशु कृतस्य वै ॥
राजसूयसहस्रस्य सम्यगिष्टस्य यत्फलम् ।
तत्फलं लभते मर्त्यो विद्यादानेन भाग्यवान् ॥
सर्वसस्यसुसंपूर्णां सर्वरत्नोपशोभिताम् ।
ब्राह्मणेभ्यो महीं दत्त्वा ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ॥
यत्फलं लभते मर्त्यो विद्यादानेन तत्फलम् ।
यावदक्षरसंख्यानं विद्यते शास्त्रसंश्रये ॥
तावद्वर्षसहस्रा[7]णि स्वर्गे विद्याप्रदो वसेत् ।
यावत्यः पङ्क्तयस्तत्र पुस्तकेऽक्षरसंमिताः ॥
तावतो नरकात्कुल्यानुद्धृत्य नयते दिवि ।

कुल्या वंश्याः ।

" यावच्च पत्रसंख्यानं विद्यते पुस्तके न[8]रः ।
तावद्वर्षसहस्राणि सकुलो मोदते दिवि ॥
यावच्च पातकं तेन कृतं जन्मशतैरपि ।
तत्सर्वं नश्यते तस्य विद्यादानेन देहिनः ॥

---

१ क विशुद्धबु° । २ क. ख. °ख्रिकाः । ए° । ३ क. ख. °धयति । ४ क. °नि धर्मज्ञ इ० । ५ ग. घ. °र्दक्षैर्गुरुं । ६ ग. °भिज्ञाता° । ७ ख. °णि सकुलो मोदते दिवि । या° । ८ ख. °रः । या° ।

स जातो मनुजो लोके स धन्यः स च कीर्तिमान्।
यो विद्यादानसंपर्कप्रसक्तः पुरुषोत्तमः॥
यथाविभवतो दद्याद्विद्यां शाठ्यविवर्जितः।
याति पुण्यमयाँल्लोकानक्षयान्भोगभूषितान्॥
येऽपि पत्रमषीपात्रलेखनीसंपुटादिकम्।
दद्युः शास्त्राभियुक्ताय तेऽपि विद्याप्रदायिनाम्[1]॥
यान्ति लोकाञ्शुभान्मर्त्याः पुण्यंल्लोका[2] महाधियः।
इति विद्याप्रदानस्य महाभाग्यं प्रकीर्तितम्॥
श्रुत्वैतत्पातकैर्मुक्तो नियतं सप्तजन्मजैः"।

इति नन्दिपुराणे विद्यादानविधिः।

अथ मत्स्यपुराणे कल्पदानम्।

"कल्पानुकीर्तनं वक्ष्ये[3] सर्वपापप्रणाशनम्।
यस्यानुकीर्तनादेवैं[4] वीरपुण्येन युज्यते॥
प्रथमः श्वेतकल्पस्तु द्वितीयो नीललोहितः।
वामदेवस्तृतीयस्तु ततो राथंतरोऽपरः॥
रौरवः पञ्चमः प्रोक्तः षष्ठः प्राण इति स्मृतः।
सप्तमस्तु बृहत्कल्पः कन्दर्पोऽष्टम उच्यते॥
सत्योऽथ नवमः प्रोक्त ईशानो दशमः स्मृतैः[5]।
व्यान एकादशः प्रोक्तस्तथा सारस्वतोऽपरः॥
त्रयोदश उदानस्तु गारुडोऽथ चतुर्दशः।
कौर्मः पञ्चदशः प्रोक्तः पौर्णमासी प्रजापतेः॥
षोडशो नारसिंहस्तु समानस्तु ततोऽपरः।
आग्नेयोऽष्टादशः प्रोक्तः सोमकल्पस्ततैः[6] परः॥
मीनकल्प इति प्रोक्तस्तत्पुमानिति चापरः।
वैकुण्ठश्चापरस्तस्य लक्ष्मीकल्पस्तथाऽपरः॥
चतुर्विंशस्ततः प्रोक्तः सावित्रीकल्पसंज्ञितः।
पञ्चविंशतमो घोरो[7] वाराहस्तु ततोऽपरः॥
सप्तविंशस्तु वैराजो गौरीकल्पस्ततः परः।
माहेश्वरस्ततः प्रोक्तस्त्रिपुरं यत्र घातितम्॥

---

१ ख. °यिनः। या°। २ क. °लोकम°। ग. घ. °लोके म°। ३ ग. नाम। ४ क. °व वेदपु°। ५ ख. ग. घ. °तः। ध्यान°। ६ ख. °तः पुनः। मी°। ७ क. घ. °रो वरा°।

पितृकल्पस्तथाऽन्ते तु या कुहूर्ब्रह्मणः स्मृता ।[1]
इत्ययं ब्राह्मणो मासः सर्वपापप्रणाशनः ॥
आदावेव हि माहात्म्यं यस्मिन्यस्मिन्निवधीयते ।
तस्य कल्पस्य तन्नाम विहितं ब्रह्मणा पुरा ॥
यस्तु दद्यादिमान्कृत्वा हैमान्पर्वणि पर्वणि ।
ब्रह्मविष्णुपुरे कल्पं मुनिभिः पूज्यते दिवि ॥
सर्वपापक्षयकरं कल्पदानं ततो भवेत् ।
मुनिरूपांस्ततः कृत्वा दद्यात्कल्पान्विचक्षणः " ॥

इति मात्स्ये कल्पदानम् ।

अथादेयानि ।

तत्र दक्षः—" सामान्यं याचितं न्यस्तमाधिर्दाराश्च तद्धनम् ।
अन्वाहितं च निक्षेपः सर्वस्वं चान्वये सति ॥
आपत्स्वपि न देयानि नव वस्तूनि पण्डितैः ।
यो ददाति स मूढात्मा प्रायश्चितीयते नरः " ॥

सामान्यं साधारणम् । याचितकं परकीयं कार्यसिद्ध्यर्थमानीतम् । न्यस्तनिक्षिप्तयोर्भेदो द्वितीयेऽध्याये वक्ष्यते । दाराः कलत्रम् । तद्धनं स्त्रीधनम् । अन्यस्मै दातुमन्येन यदर्पितं तदन्वाहितम् ।

कात्यायनः—" विक्रयं[2] चैव दानं च न देयाः स्युरनिच्छवः ।
दाराः पुत्राश्च सर्वस्वमात्मनैव तु योजयेत् " ॥

योजयेत्संधयेदित्यर्थः ।

" आपत्काले तु कर्तव्यं दानं विक्रय[3] एव वा ।
अन्यथा नैव कर्तव्यमिति शास्त्रस्य निश्चयः " ॥

शातातपः—" वेदविक्रयनिर्दिष्टं स्त्रीषु यच्चार्जितं धनम् ।
अदेयं पितृदेवेभ्यो यच्च क्लीबादुपागतम् " ॥

निर्दिष्टं प्राप्तम् । स्त्रीषु विक्रीतास्विति शेषः । क्लीबान्नपुंसकात् ।

तथा—" द्रव्येणान्यायलब्धेन यः करोत्यौर्ध्वदैहिकम् ।
न स तत्फलमाप्नोति तस्यार्थस्य दुरागमात् " ॥

यमः—" सुवर्णं रजतं ताम्रं यतिभ्यो यः प्रयच्छति ।
न स तत्फलमाप्नोति तत्रैव परिवर्तते ॥

---

१ ग. घ. °हूर्ब्राह्मणैः स्मृ° । २ ग. विक्रेयश्चैव । ३ क. ख. °यमेव ।

पक्वमन्नं गृहस्थस्य वानप्रस्थस्य गोर[1]सः ।
वृ[2]त्तिश्च भैक्षवृत्तिभ्यो न देयं पुण्यमिच्छता " ॥

वृत्तिः क्षेत्रादिका । भैक्षवृत्तयो ब्रह्मचारिपरिव्राजकाः ।

" न शूद्राय हविर्दद्यात्स्वस्ति क्षीरं तिलान्मधु ।
न शूद्रात्प्रतिगृह्णीयात्तेषामन्यन्निवेदयेत् " ॥

स्वस्तीति न ब्रूयादित्यर्थः । एतच्च प्राक्प्रणामात् । तथा च स्मृत्यन्तरम्—

" अप्रणामगते शूद्रे न ब्रूयात्स्वस्ति कुत्रचित् " इति ।

तेषां क्षीरादीनां क्रयार्थमन्यद्द्रव्यं शूद्राय निवेदयेत् ।

आङ्गिराः—" बहुभ्यो न प्रदेयानि गौर्गृहं शयनं स्त्रियः ।
विभक्तदक्षिणा ह्येता दातारं तारयन्ति हि " ॥

विभक्तः पृथग्भूत एक इति यावत् । तत्संबन्धिन्यो दक्षिणा विभक्तदक्षिणाः ।

क्वचित्पाठः—" विभक्तदक्षिणा ह्येते दातारं न भजन्ति हि " इति ।

तस्यार्थः—एते प्रतिग्रहीतारः कृतदक्षिणाविभागा दातारं न भजन्ति दानफलनिमित्ततयेति ।

" एका ह्येकस्य दातव्या न बहुभ्यः कथं चन ।
सा तु विक्रयमापन्ना दहत्यासप्तमं कुलम् " ॥

एका गौर्द्विबहुभ्यो दत्ता विक्रयमापद्यते । तत्रायं दातुर्दोषः ।

" देवतानां गुरूणां च मातापित्रोस्तथैव च ।
पुण्यं देयं प्रयत्नेन[3] नापुण्यं चोदितं क्वचित् " ॥

पापं दे[4]यतया न क्वचिद्विहितमित्यर्थः । ननु च पुण्यमन्यस्मै न शक्यं दातुमन्येन सह तस्य स्वस्वामिभावापादनासंभवात् । न च ब्रह्मदानाभयदानवद्यथाकथंचित्संबन्धमात्रं तद्दानमिति वाच्यम् । संप्रदाने[5]स्य पुण्यस्य[6] च संबन्धमात्रमशक्यं यतः । मैवम् । वचनप्रामाण्याद्देयस्य पात्रस्य च संबन्धः पुण्यं फलं ददाति पात्रं तत्फलं भुङ्क्त इत्येवमात्मा कल्प्यते । तदन्यथानुपपत्त्या दीयमानात्पुण्यात्पात्रे[7] पुण्यान्तरोदयः फलभोगानुगुणः परिकल्प्यते । यत्तु न्यायविद्भिरुक्तं—शास्त्रफलं प्रयोक्तरीति । तत्प्रथमपुण्योदयविषयम् । द्वितीयादिधर्मोत्पत्तिस्तु वचनप्रामाण्यादप्रयोक्तर्यपि कल्प्यत एवेति ।

न केवलं पापदानमविहितं निषिद्धं च । तथा च यमः—

---

१ क. ख. °रसम् । वृ° । २ ख. °दिकी । भै° । ३ ख. ग. घ. °न न पु° । ४ ख.ग. देयं तथा न । ५ ग. घ. °नपु° । ६ क. °स्य सं° । ७ क. °त्रे पात्रान्त° ।

" कल्मषं ब्राह्मणे दत्त्वा दाता यात्यशुभां गतिम् ।
विनिर्मोकविनिर्मुक्तः पन्नगेन्द्रः क्षतो यथा " ॥

नन्दिपुराणे—" पापदः पापमाप्नोति नरो लक्षगुणं सदा ।
पुण्यदः पुण्यमाप्नोति शतशोऽथ सहस्रशः ॥
तथा पात्रविशेषेण दानं स्यादुत्तरोत्तरम् ।
गुरुमातृपितृब्रह्मवादिनां दीयते तु यत् ॥
तल्लक्षगुणितं विद्यात्पुण्यं वा पापमेव वा " ।

शातातपः—" प्रश्नपूर्वं तु यो दद्याद्ब्राह्मणाय प्रतिग्रहम् ।
स पूर्वं नरकं याति ब्राह्मणस्तदनन्तरम् " ॥

इदं पठेत्यादेशः प्रश्नः ।

" मा ददस्वेति यो ब्रूयाद्गवाग्निब्राह्मणेषु च ।
तिर्यग्योनिशतं गत्वा ब्राह्मणेष्वभिजायते " ॥ २१२ ॥

इदानीमददतोऽपि दानफलप्राप्त्युपायमाह—

प्रतिग्रहसमर्थोऽपि नाऽऽदत्ते यः प्रतिग्रहम् ॥
ये लोका दानशीलानां[3] तान्स[4] प्राप्नोति पुष्कलान् ॥ २१३ ॥

प्रतिग्रहसमर्थोऽपि पात्रभूतोऽपि सन्यो गोभूहिरण्यादि न प्रतिगृह्णाति स गवादिदानशीलानां ये लोकास्तान्पुष्कलानविकलान्प्राप्नोति ॥ २१३ ॥

सर्वप्रतिग्रहे प्राप्ते क्वचिदपवादमाह—

कुशाः शाकं पयो मत्स्या गन्धाः पुष्पं दधि क्षितिः ॥
मांसं शय्याऽऽसनं धानाः प्रत्याख्येयं न वारि च ॥ २१४ ॥

कुशादिकं दीयमानं न प्रत्याख्येयम् । भृष्टा यवा धानाः ।

मनुः—" शय्यां गृहान्कुशान्गन्धानापः पुष्पं मणीन्दधि ।
मत्स्यान्धानाः पयो मांसं शाकं चैव न निर्णुदेत् " ॥

तथा—" एधोदकं मूलफलमन्नमभ्युद्धृतं च यत् ।
सर्वतः[5] प्रतिगृह्णीयान्मध्वथाभयदक्षिणाम् " ॥

अभयदक्षिणामभयदानमित्यर्थः ।

अङ्गिराः—" खलक्षेत्रगतं धान्यं वापीकूपगतं जलम् ।
अभोज्यादपि तद्ग्राह्यं यच्च गोष्ठगतं पयः ॥

---

१ क. ग. घ. इति पं । २ क. °त्वा चण्डालेष्व° । ३ ङ. °नां स तानाप्नो° । ४ ग. घ. °न्समाप्नो° । ५ खं. °र्वथा प्र° ।

विच्छिन्नेष्वथ पक्षेषु हविःष्वाग्रा(ग्र)यणेषु च ।
इष्टिं त्वधिकृतां कुर्यात्सुकृतं च न लोपयेत् " ॥

पक्षशब्देन पक्षान्ते विहितानि कर्माणि लक्ष्यन्ते । इष्टिं त्वधिकृतां कुर्यादिति यागमुद्दिश्य याचेतेत्यर्थः । न चैवं सुकृतं लुप्यते ।

" पक्वान्नवर्जं विप्रेभ्यो गोदानं क्षत्रियादपि ।
वैश्यात्तु सर्वधान्यानि शूद्राद्ग्राह्यं न किंचन " ॥

अभोज्यविप्रादिविषयमेतत् ।

[यत्तु–]" यत्तु क्षेत्रगतं धान्यं खले वाऽथ गृहाद्बहिः ।
सर्वकालं ग्रहीतव्यं शूद्रेभ्योऽप्यङ्गिरोमतम् ॥
संस्कारैः शुध्यति ह्येवं धान्यं तेन शुचि स्मृतम् ।
तस्मादामं ग्रहीतव्यं मृतसूत्यन्तरेष्वपि "

इति, तदापद्विषयम् ॥ २१४ ॥

अयाचिताहृतं ग्राह्यमपि दुष्कृतकर्मणः ॥
अन्यत्र कुलटाशण्ठ(ण्ढ)पतितेभ्यस्तथा द्विषः॥२१५॥

अयाचितमप्रार्थितमात्मानं प्रति दातुमानीतं कुलटादिवर्जितस्य दुष्कृतकारिणोऽपि ग्राह्यम् । कुलटा स्वैरिणी स्त्री ।

मनुः—" आहृतामुद्यतां भिक्षां पुरस्तादप्रचोदिताम् ।
मेने प्रजापतिर्ग्राह्यामपि दुष्कृतकर्मणः ॥
नाश्नन्ति पितरस्तस्य दश वर्षाणि पञ्च च ।
न च हव्यं वहत्यग्निर्यस्तामभ्यवपद्यते ॥
चिकित्सककृतघ्नानां शल्यहन्तुस्तु वार्धुषेः ।
शण्ठ(ण्ढ)स्य कुलटायाश्च उद्यतामपि वर्जयेत् " ॥

भिक्षाशब्देनात्र पक्वान्नमुपलक्ष्यते ।

यमः—" चिकित्सकस्य मृगयोर्वेश्यायाः कृतकस्य च ।
षण्ढनर्तकयोरेव उद्यतां परिवर्जयेत् " ॥

वसिष्ठः—" शस्त्रं विषं सुरा चाप्रतिग्राह्याणि " ॥ २१६ ॥

---

१ ख. ग. घ. °र्यात्स्वकृ° । २ क. ख. °न्तेन वि° । ३ क. ग. घ. °भोज्यं वि° । ४ क. °टाषण्डप° । ५ ग. घ. °ष्कृतादिका° । ६ ख. °मुदितां ' ग. °मुद्यतां । ७ ख. °दप्रचो° । ८ क. वा । ९ क. ग. घ. °हर्तुश्च वा° । १० क. षण्ढस्य ।

ब्राह्मणस्य निमित्तान्तरेण सर्वतः प्रतिग्रहमाह—

देवातिथ्यर्चनकृते गुरुभृत्यार्थमेव च ॥
सर्वतः प्रतिगृह्णीयादात्मवृत्त्यर्थमेव च ॥ २१६ ॥

इति दानप्रकरणम् ॥ ८ ॥

देवार्चनाद्यर्थं[1] सर्वतः क्षत्रियादितोऽपि गृह्णीयात् । सकलावश्यककर्मोपलक्षणं चैतत् । आत्मवृत्तिः शरीरधारणमात्रम् । न तु तृप्तिः । यदाह विष्णुः—

"गुरून्भृत्यांश्चोज्जिहीर्षन्नर्चिष्यन्देवतातिथीन् ।
सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्न तु तृप्येत्स्वयं ततः ॥
एतेष्वपि च कार्येषु समर्थः सन्प्रतिग्रहे ।
नाऽऽदद्यात्कुलटाशण्ठ(ण्ढ)पतितेभ्यस्तथा द्विषः" ॥

अङ्गिराः—"गुर्वर्थमतिथीनां वा भृत्यानां च विशेषतः ।
शूद्रान्नं प्रतिगृह्णीयान्न तु भुङ्क्ते स्वयं ततः" ॥

यमः—"कूपारामप्रपाकारी तथा वृक्षप्ररोपकः ।
कन्याप्रदः सेतुकारी स्वर्गमाप्नोत्यसंशयम् ॥
तडागे यस्य पानीयं सततं खलु तिष्ठति ।
स्वर्गलोकगतिस्तस्य नात्र कार्या विचारणा ॥
येषां तडागानि[2] शुभाः प्रपाश्चाऽऽरामाश्च कूपाश्च प्रतिश्रयाश्च ।
अन्नप्रदानं मधुरा च वाणी तेषामयं चैव परश्च लोकः" ॥

विष्णुः—"अथ कूपकर्तुस्तत्प्रवृत्ते पानीये दुष्कृतार्धं नश्यति । तदुत्सर्गकृत्त्रित्यतृप्तो वारुणं लोकमश्नुते । नालप्रदः सदा[3] तृप्तो भवति । वृक्षरोपयितुर्वृक्षाः परलोके पुत्रा भवन्ति । वृक्षप्रदस्य वृक्षाः प्रसूनैर्देवान्प्रीणयन्ति । फलैश्चातिथींश्छायया चाभ्यागतान्देवे वर्षत्युदकेन पितॄन् । सेतुकृत्स्वर्गमाप्नोति" ।

तथा—"कूपारामतडागेषु[4] देवतायतनेषु च ।
पुनःसंस्कारकर्ता च लभते मौलिकं फलम्" ॥

नन्दिपुराणे—"यो वापीमथ कूपं वा देशे तोयविवर्जिते[5] ।
खानयेत्स नरो याति बिन्दौ बिन्दौ शतं समाः ॥
देवैरेकत्वमतुलं[6] तृष्णाक्षुद्वर्जितस्तथा ।
तडागकर्ता[7] वसते स्वर्गे युगचतुष्टयम् ॥

१ ग. घ. देवताद्यर्चनार्थं सर्वतः शूद्रादिभ्योऽपि । २ ख. °डाकानि । ३ ख. स च तृ° । ४ ख. °डाकेषु । ५ क. ख. °ते । खन° । ६ क. °त्वमाप्नोति तृ° । ७ ख. °डाककर्ता ।

यत्र विप्रोऽथ गौरेका पायिनी सलिलं[1] कंचित् ।
तडागं[2] तादृशं कृत्वा स्वर्गे दश युगान्वसेत् " ॥

तथा—" यो वापीमग्निसाक्ष्ये च विधिवत्प्रतिपादयेत् ।
कोणेषूदककुम्भस्थान्समुद्रानर्च्य श्रद्धया ॥
चतुरश्चतुरन्ता तु तेन दत्ता मही भवेत् ।
तत्संनिधौ द्विजानर्च्य विधिवत्पानभोजनैः ॥
स याति वारुणं लोकं दिव्यकामसमन्वितम् " ।

मत्स्यपुराणे—

" मत्स्य उवाच—शृणु राजन्महाबाहो तडागादिषु[3] यो विधिः ।
प्राप्य पक्षं शुभं शुक्लमतीते चोत्तरायणे ॥
पुण्येऽह्नि विप्रैः कथिते कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
प्रागुदक्प्रवणे देशे तडागस्य समीपतः ॥
चतुर्हस्ता शुभा वेदिश्चतुरश्रा चतुर्मुखी ।
तथा षोडशहस्तः स्यान्मण्डपश्च चतुर्मुखः ॥
वेद्याश्च परितो गर्ता रत्निमात्रास्त्रिमेखलाः ।
नव सप्ताथ वा पञ्च योनिवक्त्रान्विता नृप ॥
वितस्तिमात्रा योनिः स्यात्प्राक्सप्ताङ्गुलिनिःसृता[4] ।
गर्ताश्च तत्र हस्ताः स्युस्त्रिपर्वोच्छ्रितमेखलाः ॥
सर्वतः सर्ववर्णाः स्युः पताकाध्वजसंयुताः ।
अश्वत्थोदुम्बरप्लक्षवटशाखाकृतानि तु ॥
मण्डपस्य प्रतिदिशं द्वाराण्येतानि कारयेत् ।
शुभास्तत्राष्ट होतारो द्वारपालास्तथाऽष्ट वै ॥
अष्टौ तु जापकाः कार्या ब्राह्मणा वेदपारगाः ।
सर्वलक्षणसंपूर्णा मन्त्रवन्तो जितेन्द्रियाः ॥
कुलशीलसमायुक्ताः स्थापकाः स्युर्द्विजोत्तमाः ।
प्रतिगर्ते तु कलशा यज्ञोपकरणानि च ॥
व्यजनं चामरं शुभ्रं[5] ताम्रपात्रं सुविस्तरम् ।
ततस्त्वनेकवर्णाः स्युर्बलयः प्रतिदैवतम् ॥

---

१ ग. घ. पिबेत् । २ ख. घ. °डाकं त° । ३ ख. °डाकादि° । ४ ग. घ. स्यात्षट्सप्ताङ्गुलिविस्तृता । ५ ग. घ. छत्रं ।

आचार्यः प्रक्षिपेद्भूमावनुमन्त्र्य विचक्षणः ।
त्रिरत्निमात्रो यूपः स्यात्क्षीरवृक्षविनिर्मितः ॥
यजमानप्रमाणं वा संस्थाप्यो भूतिमिच्छता ।
हेमालंकारिणः कार्याः पञ्चविंशतिऋत्विजः ॥
कुण्डलानि च हैमानि केयूरकटकानि च ।
तथाऽङ्गुलीपवित्राणि वासांसि विविधानि च ॥
दक्षयेच्च समं सर्वानाचार्यं द्विगुणं पुनः ।
दद्याच्छयनसंयुक्तमात्मनश्चापि यत्प्रियम् ॥
सौवर्णौ कूर्ममकरौ राजतौ मत्स्यडुण्डुभौ ।
ताम्रौ कुलीरमण्डूकौ वायसः शिशुमारकः ॥
एवमासाद्य तान्सर्वानादावेव विशांपते ।
शुक्लमाल्याम्बरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥
सर्वौषध्युदकस्नातः स्नापितो वेदपुंगवैः ।
यजमानः सपत्नीकः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥
पश्चिमं द्वारमाश्रित्य प्रविशेद्यागमण्डपम् ।
ततो मङ्गलशब्देन भेरीणां निनदेन च ॥
रजसा मण्डलं कुर्यात्पञ्चवर्णेन तत्त्ववित् ।
षोडशारं ततश्चक्रं पद्मगर्भं चतुर्मुखम् ॥
चतुरश्रं च परितो वृत्तं मध्ये सुशोभनम् ।
वेद्याश्चोपरि तत्कृत्वा ग्रहलोकपतींस्ततः ॥
विन्यसेन्मन्त्रतः सर्वान्प्रतिदिक्षु विचक्षणः ।
झषादीन्स्थापयेन्मध्ये वारुणं मन्त्रमाश्रितः ॥
ब्रह्माणं च शिवं विष्णुं तत्रैव स्थापयेद्बुधः ।
विनायकं च विन्यस्य कमलामम्बिकां तथा ॥
शान्त्यर्थं सर्वलोकानां भूतग्रामं न्यसेत्ततः ।
पुष्पभक्ष्यफलैर्युक्तमेवं कृत्वाऽधिवासयेत् ॥
कुम्भांश्च रत्नगर्भांश्च वासोभिरभिवेष्ट्य च ।
पुष्पगन्धैरलंकृत्य द्वारपालान्समन्ततः ॥
पठध्वमिति तान्ब्रूयादाचार्यस्त्वभिपूजयेत् ।
बह्वृचौ पूर्वतः स्थाप्यौ दक्षिणेन यजुर्विदौ ॥

---

१ ख. °रत्नमा° । २ क. ख. समान्सर्वा° । ३ ग. °भक्ष्यफ° ।

(दानप्रकरणम् ८)

सामगौ पश्चिमे स्थाप्यावुत्तरेण त्वथर्वणौ ।
उदङ्मुखो दक्षिणतो यजमान उपाविशेत् ॥
यजध्वमिति तान्ब्रूयाद्धोतृकान्पुनरेव च ।
उत्कृष्टमन्त्रजप्येन तिष्ठध्वमिति जापकान् ॥
एवमामन्त्र्य तान्सर्वान्पर्युक्ष्याग्निं च मन्त्रवित् ।
जुहुयाद्वारुणैर्मन्त्रैराज्यं च समिधस्तथा ॥
ऋत्विग्भिश्चैव होतव्यं वारुणैरेव सर्वशः ।
ग्रहेभ्यो विधिवद्धुत्वा तथेन्द्रायेश्वराय च ॥
मरुभ्द्यो लोकपालेभ्यो विधिवद्विश्वकर्मणे ।
रात्रिसूक्तं च रौद्रं च पावमानं सुमङ्गलम् ॥
जपेरन्पौरुषं सूक्तं पूर्वतो बह्वृचः पृथक् ।
शार्ङ्गं रौद्रं च सौम्यं च कूष्माण्डं जातवेदसम् ॥
सौरं सूक्तं जपेरंस्ते दक्षिणेन यजुर्विदः ।
वैराजं पौरुषं सूक्तं सौपर्णं[1] रौद्रसंहिताम् ॥
शैशवं पञ्चनिधनं गायत्रं ज्येष्ठसाम च ।
वामदेव्यं[2] बृहत्साम रौरवं सरथन्तरम्[3] ॥
गवां[4] व्रतं विकीर्णं च रक्षोघ्नं च यशस्तथा ।
गायन्ति सामगा राजन्पश्चिमद्वारमाश्रिताः ॥
अथर्वणश्चो[5]त्तरतः शान्तिकं पौष्टिकं तथा ।
जपेरन्मनसा देवमाश्रित्य वरुणं प्रभुम् ॥
पूर्वेद्युरभितो रात्रावेवं कृत्वाऽधिवासनम् ।
गजाश्वरथ्यावल्मीकसङ्गमह्रदगोकुलात् ॥
मृदमादाय कुम्भेषु प्रक्षिपेच्चत्वरात्तथा ।
रोचनां च ससिद्धार्थां गन्धान्गुग्गुलमेव[6] च ॥
स्नपनं तस्य कर्तव्यं पञ्चरत्नसमन्वितैः ।
पूर्वं कर्तुर्महामन्त्रैरेवं कृत्वा विधानतः ॥
एवं क्षपामतीवाह्य विधियुक्तेन कर्मणा ।
तत्र प्रभाते विमले संजाते तु शतं गवाम् ॥

---

१ क. ग. घ. °र्णं रुद्र° । २ क. ग. घ. 'देवं बृ° । ३ ग. घ. °रथान्त° । ४ क. ख. गर्जं ब्र° ।
५ क. घ. °र्वणाश्चो° । ६ क. ग. °ग्गुलमे' ।

ब्राह्मणेभ्यः प्रदातव्य[1]मष्टाषष्टिरथापि वा ।
पञ्चाशद्वाऽथ षट्त्रिंशत्पञ्चविंशतिरेव च ॥
ततः सांवत्सरैः प्रोक्ते शुद्धलग्ने सुशोभने ।
वेदशब्दैः सगन्धर्वैर्वाद्यैश्च विविधैः शुभैः ॥
कनकालंकृतां कृत्वा जले गामवतारयेत् ।
सामगाय च सा देया ब्राह्मणाय विशांपते ॥
पात्रीमादाय सौवर्णीं पञ्चरत्नसमन्विताम् ।
ततो निक्षिप्य मकरं मत्स्या[2]दींस्तांश्च सर्व[3]तः ॥
भृतां चतुर्भिर्विप्रैश्च वेदवेदाङ्गपारगैः ।
महानदीजलोपेतां दध्यक्षतविभूषिताम् ॥
उत्तराभिमुखीं न्युब्जां जलमध्ये तु कारयेत् ।
अथर्वणेन साम्ना च पुनर्मामित्यृचेति च ॥
आपो हि ष्ठेति मन्त्रेण क्षिप्त्वाऽऽग[4]त्य च मण्डपम् ।
पूजयित्वा सदस्यांस्तु बलिं दद्यात्समन्ततः ॥
पुनर्दिनानि होतव्यं चत्वारि मुनिसत्तम ।
चतु[5]र्थीकर्म कर्तव्यं देयास्तत्रापि शक्तितः ॥
दक्षिणा राजशार्दूल वरुणं संस्मरेत्ततः ।
कृत्वा तु यज्ञपात्राणि यज्ञोपकरणानि च ॥
ऋत्विग्भ्यस्तु समं दत्त्वा मण्डपं विभजेत्पुन[6]ः ।
हेमपात्रीं च शय्यां च स्थापकाय निवेदयेत् ॥
ततः सहस्रं विप्राणामथवाऽष्टशतं तथा ।
भोजयेत यथाशक्ति पञ्चाशद्वाऽथ विंशतिम् ॥
एवमेव पुराणेषु तडाग[7]विधिरुच्यते ।
कूपवापीषु सर्वासु तथा पुष्करिणीषु च ॥
एष एव विधि[8]र्दृष्टः प्रतिष्ठासु तथैव च ।
मन्त्रतस्तु विशेषः स्यात्प्रासादोद्यानभूमिषु ॥
अयं त्वशक्तावर्धेन विधिर्दृष्टः स्वयंभुवा ।
स्वल्पेष्वेवाम्रिवत्कार्यं वित्तशाठ्यादृते नृभिः ॥

---

१ क. ख. °मष्टषष्ट्यथवा पुनः । प° । २ ख. °त्स्यान्दीप्ताश्च । ३ क. °र्वशः । भृ° । ४ ग. घ. गत्वा च मण्डलम् । पू° । ५ क. °तुर्थे क° । ६ ख. °नः । हंसपा° । ७ ख. घ. °डाकवि° । ८ क. ग. घ. °धिर्ज्येष्ठः प्र° ।

प्रावृट्कालस्थितं तोयमग्निष्टोमसमं स्मृतम् ।
शरत्कालस्थितं[1] यत्स्यादमुष्यफलदायकम् ॥
वाजपेयातिरात्राभ्यां हेमन्ते शिशिरे स्थितम् ।
अश्वमेधसमं प्रोक्तं वसन्तसमये स्थितम् ॥
ग्रीष्मेऽपि यत्स्थितं तोयं राजसूयाद्विशिष्यते ।

एतान्महाराज विशेषधर्मान्करोति योऽत्यामलशुद्धबुद्धिः ।
स याति रुद्रालयमाशुपूतः कल्पाननेकान्[2]दिवि मोदते च ॥
अनेकलोकान्[3]समहस्तपादान्भुक्त्वा परार्धद्वयमङ्गनाभिः ।
सहैव विष्णोः परमं पदं तत्प्राप्नोति तद्योगबलेन भूयः " ॥

पराधलक्षणमुक्तम्—" एकं दश शतं चैव सहस्रमयुतं तथा ।
लक्षं च नियुतं चैव कोटिरर्बुदवृन्दके ॥
खर्वं निखर्वं शङ्कुं च पद्मं[4] सागरमेव च ।
अन्त्यं मध्यं परार्धं च क्रमेण परिकीर्तिताः ॥
स्थानान्यष्टादशैतानि दशभिर्गणयेत्पुमान् " ।

इति मात्स्ये तडागप्रतिष्ठाविधिः ।

बह्वृचगृह्यपरिशिष्टम्—

" अथातो वारुणो विधिः । वापीकूपतडागसेतुयज्ञं व्याख्यास्यामः । पुण्ये तिथिकरणे शुभे नक्षत्रे वा प्राचीं दिशं गत्वा प्राक्प्रवणमुदकसमीपेऽग्निमुपसमाधाय[5] वारुणं चरुं श्रपयित्वाऽऽज्यभागान्तं कृत्वाऽऽज्याहुतीर्जुहुयात् । समुद्रज्येष्ठा [ऋ० अ० ५ अ० ४ व० ११] इति तिसृभिः प्रत्यृचं ततो हविषाऽष्टाभिर्जुहुयात् । तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमान [ऋ० अ० १ अ० २ व० १५] इति पञ्च । त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् [ऋ० अ० ४ अ० १ व ४] इति द्वे । इमं मे वरुण श्रुधि [ऋ० अ० १ अ० २ व० १९] इति च । स्विष्टकृतं च नवमं नव वै प्राणाः प्राणा वा आपस्तस्मादपो नवभिर्जुहोति । मार्जनान्ते धेनुमवतारयेदवतीर्यमाणामनुमन्त्रयेतेदं[6] सलिलं पवित्रं कुरुष्व शुद्धाः पूता अमृताः सन्तु नित्यं तारयन्ती तीर्थाभि-

१ ग. घ. °तं तद्वद° । २ ख. °ककल्पान्स° । ३ ग. घ. °कान्मम हस्तपादा भुक्त्वा । ४ ग. घ. पद्मसौ° । ५ क. ख. °मादाय । ६ क. ख. धेनुं ता° ।

षिक्तं लोकालोकं तरते तीर्यत इति पुच्छाग्रे स्वयं छग्नोऽन्वारब्ध उत्तीर्य आपो अस्मान्मातरः शुन्धयन्तु [ऋ० अ० ७ अ० १ व० २४] इत्यथापराजितायां दिश्युत्थापयेत् । सूयवसाद्भगवती हि भूया [ऋ० अ० २ अ० ३ व० २१] इति । हिं कृतं चेद्धिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनामिति । सचेलघण्टां काञ्चनशृङ्गीं वृषभप्रजां[1] रौप्यखुरां कांस्योपदोहां विप्राय दद्यादितरां वा शक्त्या दक्षिणां तत उत्सर्गं कुर्यात् । देवपितृमनुष्याः प्रीयन्तामिति । यद्वोत्सृजेत्याह शौनको ब्राह्मणान्भोजयित्वा स्वस्त्ययनं वाचयेत " ।

अथ वृक्षविधिः ।

तत्र मत्स्यपुराणे—" पादपानां विधिं वक्ष्ये तथैवोद्यानभूमिषु ।
तडागविधिवत्सर्वमासाद्य जगतीश्वर ॥[2]
ऋत्विग्मण्डपसंभारमाचार्यश्चापि[3] तद्विधः[4] ।
पूजयेद्ब्राह्मणांस्तद्वद्धेमवस्त्रानुलेपनैः ॥
सर्वौषध्युदकैः सिक्तान्पिष्टातकविभूषितान् ।
वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य वासोभिरभिवेष्टयेत् ॥
सूच्या सौवर्णया कार्यं सर्वेषां कर्णवेधनम् ।
अञ्जनं चापि दातव्यं तद्वद्धेमशलाकया ॥
फलानि सप्त चाष्टौ वा कालधौतानि कारयेत् " ।

कालधौतानि[5] रूप्यमयाणीत्यर्थः ।

" प्रत्येकं सर्ववृक्षाणां वेद्यन्तान्यधिवासयेत्[6] ।
धूपोऽत्र गुग्गुलुः श्रेष्ठस्ताम्रपात्रैरधिष्ठितान् ॥
सर्वधान्यस्थितान्कृत्वा वस्त्रगन्धानुलेपनैः ।
कुम्भान्सर्वेषु वृक्षेषु स्थापयित्वा नरेश्वर ॥
सहिरण्यानशेषांस्तान्कृत्वा बलिनिवेदनम् ।
यथावल्लोकपालानामिन्द्रादीनां विधानतः ॥
वनस्पतेरधीवासमेवं[7] कार्यं द्विजातिभिः ।
ततः शुक्लाम्बरधरां सौवर्णकृतशेखराम् ॥

---

१ ख. ग. घ. °भपूजां । २ ख. °डाकवि° । ३ क. °पि तादृशः । पू° । ४ ग. °द्विदः पू° ।
५ क. °नि रौप्य° । ६ क. वेद्यान्ता° । ७ ख. ग. °स्पतरि° ।

कांस्योपदोहां सौवर्णशृङ्गाभ्यामतिशालिनीम् ।
पयस्विनीं वृक्षमध्यामुत्सृजेद्गामुदङ्मुखीम् ॥
ततोऽभिषेकमन्त्रेण वाद्यमङ्गलगीतकैः ।
ऋग्यजुःसाममन्त्रैर्वा वारुणैरभितस्तदा ॥
तैरेव कुम्भैः स्नपनं कुर्युर्ब्राह्मणपुंगवाः ।
स्नातः शुक्लाम्बरधरो यजमानोऽभिपूजयेत् ॥
गोभिर्विभवतः सर्वानृत्विजस्तान्समाहितः ।
हेमसूत्रैः सकटकैरङ्गुलीयपवित्रकैः ॥
वासोभिः शयनीयैश्च तथोपस्करपादुकैः ।
क्षीराभिषेचनं दद्युर्यावद्दिनचतुष्टयम् ॥
होमश्च सर्पिषा कार्यो यवैः कृष्णतिलैरपि ।
पलाशसमिधः शस्ताश्चतुर्थेऽह्नि तथोत्सवः ॥
दक्षिणा च पुनस्तद्वद्देया तत्रापि शक्तितः ।
यद्यदिष्टतमं तद्वत्तद्दद्यादमत्सरः ॥
आचार्ये द्विगुणं दत्त्वा प्रणिपत्य क्षमापयेत् ।
अनेन विधिना यस्तु कुर्याद्वृक्षोत्सवं बुधः ॥
सर्वान्कामानवाप्नोति पदं चाऽऽनन्त्यमश्नुते[3] ।
यश्चैकमपि राजेन्द्र वृक्षं संस्थापयेद्[4]बुधः ॥
सोऽपि स्वर्गे वसेद्राजन्यावदिन्द्रायुतत्रयम् ।
भूतान्भव्यांश्च मनुजांस्तारयेद्[5]रोमसंमितान् ॥
परमां सिद्धिमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभाम् " ।

विष्णुः—" एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ।
यजेत वाऽश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥

अथ वृषोत्सर्गविधिः ।

कार्तिक्यामाश्वयुज्यां वा तत्राऽऽदावेव वृषमं परीक्षेत । जीववत्सायाः पयस्विन्याः पुत्रं सर्वलक्षणोपेतं नीलं लोहितं वा मुखपुच्छपादसर्वशुक्लं यूथस्याऽऽच्छादकं ततो गवां मध्ये सुसमिद्धमग्निं परिस्तीर्य पौष्णं चरुं पयसा श्रपयित्वा पूषा गा अन्वेतु नः । इह रडिरिति च हुत्वा वृषममयस्कारस्त्वङ्कयेत् । एकस्मिन्पार्श्वे चक्रेणापरस्मिञ्शूलेनाङ्-

---

१ ख. °स्तथा । तै° । २ ख. °पस्कार° । ३ क. ख. °नन्तम° । ४ क. ग. घ. °येन्नरः । सो° । ५ क. ख. °येद्रोम° ।

कितम् । हिरण्यवर्णा इति चतसृभिः शं नो देवीरिति च स्नापयेत् । स्नातमलंकृतमलंकृताभिश्चतसृभिर्वत्सतरीभिः सार्धमानीय रुद्रान्पुरुषसूक्तं कूष्माण्डांश्च जपेत् । पिता वत्स इति च मन्त्रं वृषभस्य दक्षिणे कर्णे । इदं च—वृषो हि भगवान्धर्मश्चतुष्पादः प्रकीर्तितः ।
वृणोमि तमहं भक्त्या स मे रक्षतु सर्वतः ॥
एतं युवानं परि वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्चरत प्रियेण [तै० सं० का० ३ प्र० ३ अ० ९] मा हा स्म हि प्रजया मा तनूभिर्मा रधाम द्विषते सोम राजन् ॥

वृषं वत्सतरीयुक्तमैशान्यां कारयेद्दिशि ।
होतुर्वस्त्रयुगं दद्यात्सुवर्णं कांस्यमेव च ॥
अयस्कारस्य दातव्यं वेतनं मनसेप्सितम् ।
भोजनं बहुसर्पिष्कं ब्राह्मणांश्चात्र भोजयेत् ॥
उत्सृष्टो वृषभो यस्मिन्पिबत्यथ जलाशये[1] ।
तर्पयित्वाऽखिलान्देवान्पितॄंस्तस्योपतिष्ठति ॥
शृङ्गेणोल्लिखते[2] भूमिं यत्र क्वचन दर्पितः ।
पितॄणामन्नदानं तत्प्रभूतमुपतिष्ठति " ॥

ब्रह्माण्डपुराणे—" फलं वृषस्य वक्ष्यामि गदतो मे निबोधय ।
वृषोत्सृष्टः[3] पुनात्येव दश पूर्वान्दशापरान् ॥
यत्किंचित्पिबते तोयमवतीर्णो नदीं वृषः ।
वृषस्पृष्टं पितॄणां तदक्षयं समुदाहृतम् ॥
येन येन स्पृशेत्तोयं लाङ्गूलादिभिरन्ततः[4] ।
सर्वं तदक्षयं तस्य पितॄणां नात्र संशयः ॥
शृङ्गैः खुरैश्च यद्भूमिमुल्लिखत्यनिशं वृषः ।
मधुकुल्याः पितॄणां तु अक्षया हि भवन्ति ताः ॥
सहस्रनल्वमात्रेण तडागेन[5] यथाविधि ।
तृप्तिस्तु या पितॄणां तु सा वृषेणेति कथ्यते ॥ २१६ ॥

इति श्रीविद्याधरवंशप्रभवश्रीशिलाहारनरेन्द्रजीमूतवाहनान्वयप्रसूतश्रीमदपरादित्यदेवविरचिते याज्ञवल्कीयधर्मशास्त्रनिबन्धे[6] दानप्रकरणं समाप्तम् ॥ ८ ॥

---

१ ग. घ. °ये । जलाशयं तत्सकलं पितॄ° । २ ख. °लिख्यते । ३ ग. घ.छ. ञ. °षोत्सर्गः पु° । ४ ख. ग. घ. लाङ्गुल° । ५ ख. °डाकेन । ६ ग. घ. °बन्धने दा° ।

अथ सटीकयाज्ञवल्क्यस्मृतौ

श्राद्धप्रकरणम् । (९)

श्राद्धं स्वधनत्यागरूपत्वाद्दानेन सदृशमिति दानविधानानन्तरं बुद्धिस्थं मतो दानप्रकरणानन्तरं श्राद्धकल्पमारभते । तत्र कालोऽङ्गमप्यनुपादेय इति स्वरूपेणैवाधिकारहेतुः । न हि कालान्तरे वर्तमानः कर्ताऽङ्गभूतं कालान्तरविशिष्टं कर्म शक्नुयात्कर्तुम् । किं तु तत्काल एवेति युक्तं कालस्याधिकारहेतुत्वम् । विष्णुक्रमादीनां तूपादेयाङ्गानां न स्वरूपमधिकारहेतुः किं तु तद्विषया शक्तिस्तस्मात्कालस्याधिकारहेतुत्वादधिकारायत्तत्वाच्चानुष्ठानस्य श्राद्धकालांस्तावदाह—

अमावस्याऽष्टका वृद्धिः कृष्णपक्षोऽयनद्वयम् ॥
द्रव्यब्राह्मणसंपत्तिर्विषुवत्सूर्यसंक्रमः ॥ २१७ ॥
व्यतीपातो गजच्छाया ग्रहणं चन्द्रसूर्ययोः ॥
श्राद्धं प्रति रुचिश्चैव श्राद्धकालाः प्रकीर्तिताः ॥ २१८ ॥

अमावस्यादयः श्राद्धस्याङ्गभूताः काला मन्वादिभिः प्रकीर्तिताः । अत्रामावास्या कृष्णपक्षस्य पञ्चदशी तिथिः । सा च सिनीवाली कुहूश्चेति द्विविधा ।

" दृष्टचन्द्रा सिनीवाली नष्टचन्द्रा कुहूस्तथा " ।

तत्र साग्निकैः सिनीवाल्यां श्राद्धं कार्यमितरैः कुह्वाम् । तथा च व्यासः—

" दृष्टचन्द्रा सिनीवाली कार्या विप्रैस्तु साग्निकैः ।
नष्टचन्द्रा कुहूः कार्या शूद्रैर्विप्रैरनग्निकैः " ॥

शूद्रैरनग्निकैर्विप्रैश्चेति योज्यम् ।

यत्तु प्रचेतसोक्तम्—" सिनीवाली कुहूश्चैव श्रुत्युक्ते पितृकर्मणि ।
स्यातां चैते तु मध्याह्ने श्राद्धादि स्यात्कथं तदा ॥
तिथिक्षये सिनीवाली तिथिवृद्धौ कुहूर्मता ।
साम्येऽपि च कुहूर्ज्ञेया वेदवेदाङ्गवेदिभिः "

---

१ ग. °द्धिस्थामतो । २ घ. °स्थामितो । ३ क °मप्युपा° । ४ ङ. द्रव्यं ब्रा° । ५ क. °संपूर्तीर्वि° । ६ क. °चन्द्रकला कुहूः । त° । ७ ग. °तां दे चेत्तु म° ।

इति, तद्यत्र क्षये सिनीवाल्यां पितृयज्ञो भवति तद्विषयं ग्राह्यम्। यदा तु कुह्वां पितृयज्ञस्तदा साग्निकैरपि सैव ग्राह्या। पितृयज्ञानन्तरं हि श्राद्धं विहितम्। यदाह मनुः—" पितृयज्ञं तु निर्वर्त्य विप्रश्चन्द्रक्षयेऽग्निमान्।

पिण्डान्वाहार्यकं श्राद्धं कुर्यान्मासानुमासिकम् " इति ॥

वीप्सातो नित्यममावास्याश्राद्धमिति संबध्यते। तथा च लौगाक्षिः—

" श्राद्धं कुर्यादवश्यं तु प्रमीतपितृकः स्वयम्।
इन्दुक्षये मासि मासि वृद्धौ प्रत्यब्दमेव च " इति ॥

एतच्च निरग्निनाऽपि कार्यम्। तथा चोशना—

" कुर्यादहरहः श्राद्धं प्रमीतपितृको द्विजः।
साग्निकोऽनग्निको वाऽपि प्रतिमासे तथाऽऽब्दिकम् " इति।

प्रमीतपितृक इति वचनाज्जीवत्पितृकस्यानियमो गम्यते। तथा च हारीतः—

" जीवे पितरि वै पुत्रः श्राद्धकर्म विवर्जयेत्।
येभ्यो वाऽपि पिता दद्यात्तेभ्य एके प्रचक्षते " ॥

तेभ्य एवेति च पक्षः साग्निकस्यैव। यदाह सुमन्तुः—

" न जीवत्पितृकः कुर्याच्छ्राद्धमग्निमृते द्विजः।
येभ्य एव पिता कुर्यात्तेभ्य एव तु साग्निकः " ॥

अत्र विशेषो मैत्रायणीयपरिशिष्टात्—

" उद्वाहे पुत्रजनने पित्र्येष्ट्यां सौमिके मखे।
तीर्थे ब्राह्मण आयाते षडेते जीवतः पितुः " ॥

जीवत्पितृकस्य षडेते श्राद्धकाला इत्यर्थः। पित्र्येष्टिश्चातुर्मास्येषु सौमिके मखे पुरोडाशात्पिण्डदानम्। अत्र च पितृग्रहणमुपलक्षणार्थं, यदाह विष्णुः—

" पितरि जीवति यः श्राद्धं कुर्यात्स येषां पिता कुर्यात्तेभ्यः कुर्यात्। पितामहे जीवति येषां पितामहः। पितरि पितामहे प्रपितामहे च जीवति नैव कुर्यात् " इति।

एवं तावज्जीवत्पितृक इतरो वा साग्निः सिनीवाल्यां श्राद्धं कुर्यादित्युक्तम्। तत्र ये सिनीवालीप्रतिषेधास्ते निरग्निविषयाः पिण्डपितृयज्ञायोग्यसिनीवालीविषया वा ग्राह्याः। ते तावदुदाह्रियन्ते। तत्र बौधायनः—

---

१ क. °वत्पितृ°। २ ख. ग. घ. °वपितृ°। ३ ख. ग. घ. °वपितृ°। ४ क. ख. पितरि पितामहे च ये°। ५ ग. घ. छ. ञ. इत्यर्थः। ए°। ६ क. °वत्पितृ°।

" मध्याह्नात्परतो यत्र चतुर्दश्येव[1] वर्तते ।
सिनीवालीति सा ज्ञेया पितृकार्ये तु निष्फला " ॥

कार्ष्णाजिनिः—" भूतविद्धाममावास्यां मोहादज्ञानतोऽपि वा ।
श्राद्धकर्मणि ये कुर्युस्तेषामायुः प्रहीयते " इत्यादयः ॥

यत्तु प्रचेतसोक्तम्—" नागविद्धा च या षष्ठी सप्तम्या च तथाऽष्टमी ।
दशम्येकादशीविद्धा त्रयोदश्या चतुर्दशी ॥
भूतविद्धा त्वमावास्या न ग्राह्या मुनिपुंगवैः "

इति, तच्छ्राद्धादन्यत्र द्रष्टव्यम् ।

हारीतः—" तुलामकरमेषेषु कन्यायां मिथुने तथा ।
भूतविद्धा त्वमावास्या पूज्या भवति यत्नतः " ॥

एतदपि व्रतोपवासादिविषयम् ।

बौधायनः—" घटिकैकोऽप्यमावास्या प्रतिपत्सु न चेत्तदा ।
भूतविद्धाऽपि कर्तव्या दैवे पित्र्ये च कर्मणि " ॥

अनग्निभिरपि भूतविद्धैव श्राद्धे कार्येत्यर्थः । घटिकैकाऽपीति कर्मकालं व्याप्नोतीत्यर्थः । तेनापराह्णव्यापिनी कुहूः श्राद्धकर्मणि सर्वैरेव त्याज्या ।

तथा च जाबालैः—" प्रतिपत्स्वप्यमावस्या पूर्वाह्णव्यापिनी यदि ।
पूर्वविद्धैव सा कार्या पित्र्ये कर्मणि सर्वदा " ॥

अमावस्याश्राद्धस्याऽऽवश्यकत्वम्, असामर्थ्ये च प्रतिविधिविशेषमाह हारीतः—

" अष्टकान्वष्टकाभ्युदयतीर्थपात्रोपपत्तयः ।
पितृणामतिरेको वै मासिकोऽर्थो ध्रुवः स्मृतः ॥
अपि मूलैः फलैर्वाऽपि तथाऽप्युदकतर्पणैः ।
अविद्यमाने कुर्वीत न तु प्राप्तं विलङ्घयेत्" इति ॥

मासिकोऽर्थः पार्वणं श्राद्धम् ।

अत्रैव विषये देवलः—" यदेव तर्पयत्यद्भिराहिताग्निर्दिने दिने ।
पित्र्यं तेनैव चाऽऽप्नोति वार्षिकादिक्रियाफलम् ॥
पिण्डमात्रं प्रदातव्यमभावे द्रव्यविप्रयोः ।
श्राद्धाहनि तु संप्राप्ते भवेन्निरशनोऽपि वा " ॥

---

१ क. °दश्यनुव° । २ क. °तृयज्ञे तु । ३ क. °कर्माणि । ४ क. °का त्वमा° । ५ क. ख. °काले व्या° ६ ख. °लः । न प्र° । ७ ख. °तिनिधि° ।

पिण्डदानासंभवे निरशनत्वम्।

तथा—" पात्राभावे परं कृत्वा पितृयज्ञविधिं नरः।
निर्दिश्याप्यन्नमुद्धृत्य यत्र पात्रं ततो गतिः " ॥

पितृयज्ञविधिं कृत्वा यत्र ब्राह्मणस्तत्र तदन्नं नीत्वा ब्राह्मणाय दद्या[4]दित्यर्थः।

तथा—" निधाय वा दर्भ[1]चाटूनासनेषु समाहितः।
प्रैषानु[2]प्रैषसंयुक्तं विधानं प्रतिपद्यते ॥
सर्वाभावे क्षिपेदग्नौ गवे दद्यात्तथाऽप्सु वा।
न तु प्राप्तस्य लोपोऽस्ति पैतृकस्य विशेषतः ॥
एकेनापि हि विप्रेण षट्पिण्डं श्राद्धमाचरेत्।
षडर्घ्यान्दापयेत्तत्र षड्भ्यो दद्यात्तथाऽऽसनम् ॥
पिता भुङ्क्ते द्विजकरे मुखे भुङ्क्ते पितामहः।
प्रपितामहस्तु तालुस्थः कण्ठे मातामहः स्मृतः ॥
प्रमातामहस्तु हृदये वृद्धो नाभौ तु संस्थितः।
एवमप्याचरेच्छ्राद्धं षड्दैवत्यं महामुने ॥
विलुप्तिं कारयेद्यस्तु पितृहा स प्रजायते "।

वृद्धो वृद्धप्रमातामहः।

मनुः—" अनेन विधिना श्राद्धं त्रिरब्दस्येव निर्वपेत्।
हेमन्तग्रीष्मवर्षासु पञ्चयज्ञि[3]कमन्वहम् " ॥

देवलः—" अनेन विधिना श्राद्धं कुर्यात्संवत्सरे सकृत्।
त्रिश्चतुर्वा यथा श्राद्धं मासे मासे दिने दिने " ॥

वृद्धवसिष्ठः—" किंचिद्दद्यादशक्तस्तु उदकुम्भादिकं द्विजे।
तृणानि वा गवे दद्यात्पिण्डान्वाऽप्यथ निर्वपेत् ॥
तिलदर्भैः पितॄन्वाऽपि तर्पयेत्स्नानपूर्वकम्।
अग्निना वा दहेत्कक्षं श्राद्धकाले समागते ॥
तस्मिन्वोपवसेदह्नि जपेद्वा श्राद्धसंहिताम् " ॥

विष्णुपुराणे—" असमर्थोऽन्नदानस्य धान्यमामं स्वशक्तितः।
प्रदास्यति द्विजाग्र्येभ्यः स्वल्पाल्पामपि दक्षिणाम् ॥

---

१ ग. °र्भवटू°। घ. छ. ञ. °र्भचटू°। २ क. ञ. °नुप्रेष°। ३ ग. °ज्ञियम°। ४ ग. घ. °मान्नं स्व°।

तत्राप्यसामर्थ्ययुतः कराग्राग्रस्थितांस्तिलान् ।
प्रणम्य द्विजमुख्याय कस्मैचिन्नृप दास्यति ॥
तिलैः सप्ताष्टभिर्वाऽपि समवेतं जलाञ्जलिम् ।
भक्तिनम्रः समुद्दिश्य भुव्यस्माकं प्रदास्यति ॥
यतः कुतश्चित्संप्राप्य गोभ्यो वाऽपि गवाह्निकम् ।
अभावे प्रयतस्तस्माच्छ्रद्धायुक्तः प्रदास्यति ॥
सर्वाभावे वनं गत्वा कक्षमूलप्रदर्शकः ।
सूर्यादिलोकपालानामिदमुच्चैः पठिष्यति " ॥

[+ तद्यथा मार्कण्डेयपुराणे योगिन्या मदालसयोक्तम्]—

" न मेऽस्ति वित्तं न धनं न चान्यच्छ्राद्धोपयोगि स्वपितृन्नतोऽस्मि ।
तृप्यन्तु भक्त्या पितरो मयैतौ भुजौ कृतौ वर्त्मनि मारुतस्य ॥
इत्येवं पितृभिर्गीतं भावाभावप्रयोजनम् ।
यः करोति कृतं तेन श्राद्धं भवति पार्थिव " ॥

स्मृत्यन्तरम्—" अङ्गानि पितृयज्ञस्य यदा कर्तुं न शक्नुयात् ।
स तदा वाचयेद्विप्रान्साकल्यात्सिद्धिरस्त्विति " ॥

पितृयज्ञः श्राद्धम् । एवममावास्याश्राद्धस्य नित्यत्वादुपात्तदुरितक्षयोऽकरणनिमित्तप्रत्यवायपरिहारो वा नियोगसिद्धिर्वा प्रयोजनम् । ब्रह्मज्ञानसहितस्य तु मुक्तिः । वक्ष्यति हि तत्त्वज्ञाननिष्ठः श्राद्धकृद्विमुच्यत इति । अन्येषामपि नित्यकर्मणामेतत्प्रयोजनमनुसंधेयम् ।

न च—" पिण्डानामङ्गभूतं हि मासिकं श्राद्धमुच्यते ।
पश्चादिदं भवेद्यस्मात्प्रशस्तामिषयोगतः "

इति भविष्यत्पुराणवचनादमावास्याश्राद्धस्याङ्गत्वमवगम्यते । न पृथक्प्रयोजनमस्यास्तीति वाच्यम् । यतः पिण्डानां पितृयज्ञस्य योऽङ्गममावास्याख्यः कालस्तत्र भूतं तदङ्गभूतमिति तस्यार्थः । न पुनः पितृयज्ञाङ्गत्वं, तथा हि सति निरग्नेस्तच्छ्राद्धमविधेयं स्यात् ।

अष्टका मार्गशीर्षादिमासत्रयापरपक्षाष्टम्यः । अष्टकाशब्दो यद्यपि कर्मविशेषनाम तथाऽपि तदङ्गभूतं कालमिह लक्षयति नान्यथा श्राद्धकालाः प्रकीर्तिता इति युज्यते । तत्र गृह्यकृच्छौनकः—

" हेमन्तशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टकाः "

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतं न विद्यते क. ग. घ. पुस्तकेषु ।

---

१ क. 'वायो वा विनि' ।

इति वदन्नष्टमीचतुष्टयमष्टकाङ्गत्वेनाऽऽह । विष्णुस्तु त्रयमेवाऽऽह—

" अमावास्यास्तिस्रोऽष्टकास्तिस्रोऽन्वष्टका । माघीप्रो-
ष्ठपद्यूर्ध्वं कृष्णत्रयोदशी व्रीहियवपाकौ चेति ।
एतानि श्राद्धकालानि नित्यान्याह प्रजापतिः ।
श्राद्धमेतेष्वकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते " इति ॥

अत एव नित्यता ह्यष्टकाश्राद्धस्य सिध्यति । ब्रह्मपुराणे पुनरष्टकाश्चतस्रः—

" ऐन्द्र्यां तु प्रथमायां च शाकैः संतर्पयेत्पितॄन् ।
प्राजापत्यां द्वितीयायां मांसैः शुद्धैश्च तर्पयेत् ॥
वैश्वदेव्यां तृतीयायामपूपैश्च यथाक्रमम् ।
वर्षासु मेध्यैः शाकैस्तु चतुर्थ्यामेव सर्वदा " ॥

श्रावणादयश्चत्वारो मासा वर्षाः । माध्यंदिनशाखागृह्ये च [१]मध्यावर्षे सा तुरीया शाकाष्टका । तथा—ऐन्द्री वैश्वदेवी प्राजापत्या पित्र्येति च । वृद्धिर्विवाहादिः । वैदिकः कर्मगणः पुत्रजन्मादिश्च । सा च निमित्तत्वादनुपादेयेति कालतुल्यत्वाच्छ्राद्धकालाः प्रकीर्तिता इति कालशब्देन शक्या संग्रहीतुम् । ततश्च वृद्धिश्राद्धं नैमित्तिकत्वादावश्यकम् । अत एव वृद्धशातातपः—

" वृद्धौ न तर्पिता यैर्वै देवता गृहमेधिभिः ।
तद्दानमफलं सर्वमासुरो विधिरेव सः " इति ॥

कृष्णपक्षः प्रसिद्धः । तस्य श्राद्धकालत्वं श्राद्धाङ्गभूतापराह्णावच्छेदकप्रतिपदादितिथिनिरूपणद्वारेण । एतच्चाऽऽवश्यकम्—

" शाकेनाप्यपरपक्षं नातिक्रामेन्मासि मासि [२]वोऽशनमिति श्रुतिः "

इति कात्यायनवचनात् । एतच्चाऽऽमावास्येन श्राद्धेन विकल्पते,

" अथ श्राद्धममावास्यायां पितृभ्यो दद्यात्पञ्चमीप्रभृति वाऽपरपक्षस्य "

इतिगौतमवचनात् । न च पञ्चमीप्रभृतित्वं नियतम् । यतः स एवाऽऽह—" सर्वस्मिन्वा " इति । न च प्रत्यहं श्राद्धमाशङ्कनीयम् । यदाह कात्यायनः—

" अपरपक्षे श्राद्धं कुर्वीतोर्ध्वं चतुर्थ्या यदहः संपद्यते " इति ।

मनुस्तु—" कृष्णपक्षे दशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीम् ।
श्राद्धे प्रशस्तास्तिथयो यथैता न तथेतराः "

इति दशम्यादिपक्षमप्युक्तवान् ।

---

१ ग. घ. मध्यवर्षे चातुरीया मासा शा° । २ क. °सि योऽश° ।

प्रतिमासं कृष्णपक्षविधानेनैव प्रोष्ठपद्या अपरपक्षोऽपि प्राप्तः ।
तथाऽस्य यमेन यः पृथग्विधिः क्रियते—

"आषाढीमवधिं कृत्वा यः पक्षः पञ्चमो भवेत् ।
तत्र श्राद्धं प्रकुर्वीत कन्यास्थोऽर्को भवेन्न वा"

इति, सोऽमावस्याश्राद्धेन समुच्चयार्थः । प्रत्यहं तत्र श्राद्धप्राप्त्यर्थश्च । अत एव ब्रह्मपुराणम्—

"अश्वयुक्कृष्णपक्षे तु श्राद्धं कार्यं दिने दिने ।
त्रिभागहीनं पक्षं वा त्रिभागं त्वर्धमेव वा" ॥

अत्र पौर्णमास्यन्तमासाभिप्रायेण प्रोष्ठपद्या अपरपक्षोऽश्वयुक्कृष्णपक्ष उक्तः । त्रिभागहीनपक्षेऽपि प्रत्यहं श्राद्धं कार्यम् । पक्षमिति द्वितीयावशादत्यन्तसंयोगावगमात् । एवमुत्तरत्रापि ।

"त्रिभागहीने पक्षे पञ्चमीप्रभृति वाऽपरपक्षस्य"

इति गौतमवचनात् । पञ्चमीप्रभृतिकरणपक्ष आद्याश्चतस्रस्तिथयो हीयन्ते चतुर्दशी चेति तिथिपञ्चकहानाद्भवति त्रिभागहीनः पक्षः । त्रिभागपक्षे दशम्यामुपक्रमः । चतुर्दशीपरित्यागाच्च त्रिभागत्वम् । अर्धपक्षे पुनरष्टम्यामुपक्रमः । चतुर्दशीवर्जनाच्चार्धत्वम् । विकल्पश्चायं कर्तृशक्त्यपेक्षः । मलमासापरपक्षेऽपि प्रोष्ठपद्या अपरपक्षः कदाचिद्भवति । तन्निवृत्त्यर्थमाह शाट्यायनिः—

"नभस्यस्यापरे पक्षे तिथिषोडशकं तु यत् ।
कन्यागतान्वितं चेत्स्यात्स कालः श्राद्धकर्मवत्" इति ॥

शुक्लप्रतिपदमन्तर्भाव्य षोडशसंख्या पूरणीया । नभस्यः प्रोष्ठपदः ।
कन्यागतान्वये विशेषमाह कार्ष्णाजिनिः—

"अन्ते वा यदि वा मध्ये यत्र कन्यां रविर्व्रजेत् ।
पक्षः स पञ्चमः पूज्यः श्राद्धषोडशकं प्रति" इति ॥

तेन सिंहगतेऽपि सूर्येऽस्ति श्राद्धषोडशकारम्भः । तथा च जातूकर्ण्यः—

"आषाढीमवधिं कृत्वा यः पक्षः पञ्चमो भवेत् ।
श्राद्धकालः स विज्ञेयः कन्यां गच्छतु वा न वा" इति ॥

पक्षोपक्रमाभिप्रायमेतत् । कन्यागतान्वयेन तु पक्षस्य भवितव्यमेव । "कन्यागतान्वितं चेत्स्यात्" इति वचनात् । ततश्च प्रोष्ठपद्याः पूर्वस्मिन्नप-

---

१ ग.घ.छ.झ. °पक्षेऽपि । ख. °पक्षेति प्राप्ता । त° । २ क. प्राप्ताः । ३ क. ग. घ. °थाऽस्या य° ।

रस्मिन्वा पक्षे कन्यासंक्रान्तौ सत्यामुत्तरः पक्षः श्राद्धकालः । यत्तु ब्रह्माण्डपुराणे—

" कन्यागते सवितरि यान्यहानि तु षोडश ।
क्रतुभिस्तानि तुल्यानि तत्र दत्तं महाफलम् "

तत्फलाधिक्याभिप्रायम् । तदाह शाट्यायनिः—

" पुण्यः कन्यागतस्तावत्पुण्यः पक्षश्च पञ्चमः ।
कन्यागतः पञ्चमश्च सोऽत्यन्तं पुण्य उच्यते " ॥

ततश्च सवितुः कन्यागतत्वे पृथक्श्राद्धकालत्वम् । अतः पुनरेव कार्ष्णाजिनिः—

" कन्यागते सवितरि पितरो यान्ति वै सुतान् ।
तावत्प्रेतपुरी शून्या यावद्वृश्चिकदर्शनम् " ॥

ब्रह्मपुराणम्—" यावच्च कन्यातुलयोः क्रमादास्ते दिवाकरः ।
तावच्छ्राद्धस्य कालः स्याच्छून्यं प्रेतपुरं तदा " इति ॥

पञ्चमपक्षश्राद्धं नित्यम् । यदाह जातूकर्ण्यः—

" नैयोगिको विधिर्ह्येष पक्षे वै पञ्चमे स्मृतः[1] ।
तस्मिन्दत्तं हविर्भूतं पितॄणामक्षयं भवेत् " इति ॥

नैयोगिको नैयमिकः । अत एव व्यासः—

" हस्ते वर्षासु कन्यास्थे शाकेनापि गृहे वसन् ।
पञ्चम्योरन्तरे दद्यादुभयोर्वंशयोर्ऋणम् " ॥

ऋणमवश्यं देयत्वात् । उभयोर्वंशयोर्मातापितृवंशयोः । पञ्चम्योः कृष्णशुक्लपक्षपञ्चम्योरित्यर्थः । अत्राऽऽनुकूल्यमाह सुमन्तुः—

" सूर्ये कन्यास्थिते कुर्याच्छ्राद्धं यो न गृहाश्रमी ।
धनं पुत्राः कुतस्तस्य पितृनिःश्वासपीडनात् ॥
येयं दीपान्विता राजन्ख्याता पञ्चदशी भुवि ।
तस्यां दद्यान्न चेद्दत्तं पितॄणां वै महालये " ॥

महालये कन्यागतपक्षे । यदपि स्मृत्यन्तरम्—

" बन्धूनामपि सर्वेषां श्राद्धं कन्यागते रवौ ।
निर्वपेदानुलोम्येन मृताहतिथिमाश्रितः " ॥

इति, तदनपत्यबन्धुविषयम् ।

---

[1] ग. घ. पक्षो वै पञ्चमः स्मृ° ।

अयनद्वयं मकरकर्कटसंक्रान्ती तदुपलक्षितः कालः श्राद्धकालः । "सूर्यसंक्रमः" इत्यनेनैवायनपरिग्रहसिद्धौ पृथग्वचनमयनश्राद्धस्य नित्यत्वं बहुफलत्वं वा गमयति । तथा च जातूकर्ण्यः—

"ग्रहोपरागे स्वसुते च जाते पित्र्ये मघायामयनद्वये च ।
नित्यं च शङ्खे च तथैव पद्मे दत्तं भवेन्निष्कसहस्रतुल्यम्" ॥

नित्यशब्दश्रवणादुपरागादिश्राद्धसाहचर्याच्चायनश्राद्धमावश्यकम् । निष्कसहस्रदानतुल्यमधिकफलम् । पित्र्ये पितृक्षयाहनि । यद्वा पित्र्ये नभस्यापरपक्षे या मघा तस्यामित्यर्थः ।

"शङ्खमाहुरमावस्यां क्षीणसोमां द्विजोत्तमाः ।
अष्टका तु भवेत्पद्मं तत्र दत्तमथाक्षयम्" ॥

विष्णुपुराणे—"वैशाखशुक्लस्य तु या तृतीया नवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्षे ।
नभस्यमासस्य च कृष्णपक्षे त्रयोदशी पञ्चदशी च माघे ॥
एताश्चतस्रस्तिथयो युगाद्या दत्तं हुतं चाऽऽशु भवेदनन्तम् ।
उपप्लवश्चन्द्रमसो रवेश्च तिस्रोऽष्टकाया अयनद्वयं च ॥
पानीयमप्यत्र तिलैर्विमिश्रं दद्यात्पितृभ्यः प्रयतो मनुष्यः ।
श्राद्धं कृतं तेन समाः सहस्रं रहस्यमेतन्मुनयो वदन्ति" ॥

पानीयमप्यत्रेतिवचनादेषां श्राद्धानामावश्यकत्वविनिश्चयः । कृष्णपक्ष इति त्रयोदश्याः पञ्चदश्याश्च विशेषणमिति केचित् । तन्न, शास्त्रान्तरेऽन्यथादर्शनात् । तथा च ब्रह्मपुराणे—

"वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीयायां कृतं युगम् ।
कार्तिके शुक्लपक्षे च त्रेता च नवमेऽहनि ॥
अथ भाद्रपदे कृष्णत्रयोदश्यां तु द्वापरम् ।
माघे तु पूर्णमास्यां तु घोरं कलियुगं तथा ॥
युगारम्भास्तु तिथयो युगाद्यास्तेन विश्रुताः" इति ।

एतेन—"द्वे शुक्ले द्वे तथा कृष्णे युगाद्ये परिकीर्तिते"

इति कस्यचिद्व्याख्यानं प्रत्याख्यातम् ।

यमः—"आषाढ्यामथ कार्तिक्यां माघ्यां त्रीन्पञ्च वा द्विजान् ।
तर्पयेत्पितृपूर्वं तु तदप्यक्षयमुच्यते ॥

गौतमः—"श्रावण्याग्रहायण्योश्चान्वष्टकासु पितृभ्यो दद्यान्माघवैशाख्योश्च" ।

---

१ ग. घ. 'महाफलम् । २ क. ग. घ. 'तत्पितरो व' ।

यत्तु विष्णुनोक्तम्—" आदित्यसंक्रमणं विषुवद्वयं विशेषेणायनद्वयं व्यतीपातो जन्मर्क्षमभ्युदयश्च ।
एतांस्तु श्राद्धकालान्वै काम्यानाह प्रजापतिः ।
श्राद्धमेतेषु यद्दत्तं तदानन्त्याय कल्पते "

इति, तत्पितृतृप्तिरूपफलानन्त्यकामस्य विधायकमित्ययनश्राद्धस्य नित्यतां न विहन्ति । सर्वमेव हि श्राद्धं पितृतृप्तिप्रदं पितॄंस्तर्पयेदित्यादिवचनबलादवगम्यते । अथवाऽयनादिश्राद्धस्य भवतु नित्यता काम्यता च वचनद्वयबलादग्निहोत्रादिवत् । अथवाऽयनद्वयशब्देनैव मकरकर्कटसंक्रान्त्योरभिधानम् । किं तु ताभ्यां पृथगेव रवेरुत्तरां दक्षिणां च दिशं प्रति गमनयोः ।

द्रव्यब्राह्मणसंपत्तिर्द्रव्यस्य श्राद्धार्हस्य ब्राह्मणस्य वा पङ्क्तिपावनस्य संपत्तिर्लाभो यत्र काले स श्राद्धकालः । एतच्च नैमित्तिकत्वादावश्यकम् । यदाह हारीतः—

" तीर्थद्रव्योपपत्तौ तु न कालमवधारयेत् ।
पात्रं च ब्राह्मणं प्राप्य सद्यः श्राद्धं विधीयते " इति ॥

तीर्थं पुष्करादि । विषुवे मेषे तुलायां च सूर्यस्य संक्रान्तिः । अयनवदस्यापि पृथग्वचने प्रयोजनम् । अत्र पुलस्त्योक्तो विशेषः—

" अयनद्वितये श्राद्धं विषुवद्वितये तथा ।
युगादिषु च सर्वासु पिण्डनिर्वपणादृते " इति ॥

सूर्यसंक्रमः सूर्यस्य राशितो राश्यन्तरगमनम् ।

व्यतीपातो योगविशेषः पारिभाषिको वा । तत्र वृद्धमनुः—

" श्रवणाश्विधनिष्ठार्द्रानागदैवतमस्तके ।
यद्यमा रविवारेण व्यतीपातः स उच्यते " ॥

नागदैवतमाश्लेषा । मस्तके प्रथमपादे यदि चन्द्र इत्यर्थः ।

वराहपुराणे—" श्राद्धार्हमागतं द्रव्यं विशिष्टमथ वा द्विजम् ।
श्राद्धं कुर्वीत विज्ञाय व्यतीपातेऽयने तथा ॥
विषुवे चैव संप्राप्ते ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः[1] ।
समस्तेष्वेव विप्रेन्द्र राशिष्वर्केऽधिगच्छति ॥
नक्षत्रे[2] ग्रहपीडासु दुष्टस्वप्नावलोकने ।
इच्छाश्राद्धानि कुर्वीत नवसस्यागमे तथा " ॥

---

१ ग. घ. °योः । मस्तकेष्वे° । २ ग. घ. °क्षत्रग्र° ।

गजच्छाया हस्तिच्छाया, तथा च काठकी श्रुतिः—

" एतद्धि देवपितॄणां चायनं यद्धस्तिच्छाया " ।

तथा—" हस्तिच्छायायां श्राद्धं दद्यात् " । महाभारते पितृगाथा—

" अजेन सर्वलोहेन वर्षासु नियतव्रतः ।
हस्तिच्छायासु विधिवत्कर्णव्यजनवीजितम् " इति ॥

श्राद्धं दद्यादिति शेषः । कर्णव्यजनवीजितमित्यभिधानात्प्रत्यक्षहस्तिच्छायाविषयमेवैतद्वाक्यम् । पारिभाषिकी च गजच्छाया, सा चोक्ता स्मृत्यन्तरे—

" यदेन्दुः पितृदै(दे)वत्ये हंसश्चैव करे स्थितः ।
तिथिर्वैश्रवणीया च गजच्छायेति सा स्मृता " इति ॥

पितृदै(दे)वत्यं मघा । हंस आदित्यः । करो हस्तनक्षत्रम् । वैश्रवणीया त्रयोदशी । एतत्त्रितययोगो गजच्छाया ।

ग्रहणमुपरागः । अत्र च रात्र्यादावपि श्राद्धमिष्यते । यदाह विष्णुः—

" संध्यारात्र्योर्न कर्तव्यं श्राद्धं खलु विचक्षणैः ।
तयोरपि च कर्तव्यं यदि स्याद्राहुदर्शनम् " इति ॥

मत्स्यपुराणे—" चन्द्रसूर्यग्रहे चैव मरणे पुत्रजन्मनि ।
मलमासेऽपि देयं स्याद्दत्तमक्षयकारकम् " ॥

प्रसङ्गाद्ग्रहणविषयमन्यदपि किंचिदुच्यते ।

तत्र मार्कण्डेयः—" चन्द्रे वा यदि वा सूर्ये दृष्टे राहौ महाग्रहे ।
अक्षयं कथितं पुण्यं तत्रार्के तु विशेषतः " ॥

दृष्टे दर्शनयोग्य इत्यर्थः ।

व्यासः—" सर्वं भूमिसमं दानं सर्वे ब्रह्मसमा द्विजाः ।
सर्वं गङ्गासमं तोयं राहुग्रस्ते दिवाकरे " ॥

दिवाकर इति चन्द्रस्याप्युपलक्षणं, यतः—

" इन्दोर्लक्षगुणं पुण्यं रवेर्दशगुणं ततः ।
गङ्गातोये तु संप्राप्ते इन्दोः कोटी रवेर्दश ॥
गवां कोटिसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् ।
तत्फलं जाह्नवीस्नाने राहुग्रस्ते निशाकरे ॥
दिवाकरे पुनस्तद्वद्दशसंख्यमुदाहृतम् ।
चन्द्रसूर्यग्रहे चैव योऽवगाहेत जाह्नवीम् ॥

---

१ ख. °इत्युपलक्षणं तेन निशाकर इति ज्ञेयम् । इन्दो° ।

स स्नातः सर्वतीर्थेषु किमर्थमटते महीम् ।
सूर्यवारे रवेर्ग्रासः सोमे सोमग्रहस्तथा ॥
चूडामणिरिति ख्यातस्तत्रानन्तं फलं भवेत् ।
वारेष्वन्येषु यत्पुण्यं ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ॥
तत्पुण्यं कोटिगुणितं ग्रासे चूडामणौ स्मृतम् " ।

लिङ्गपुराणे—" चन्द्रसूर्यग्रहे स्नायात्सूतके मृतकेऽपि च ।
अस्नायी मृत्यु[1]माप्नोति स्नायी पापं न विन्दति ॥
सूतके मृतके चैव न दोषो राहुदर्शने ।
तावदेव भवेच्छुद्धिर्यावन्मुक्तिर्न दृश्यते " ॥

स्नानविषयमेतत् । ततश्च समन्त्रकमेव स्नानं राहुदर्शने सूतकादावपि कार्यम् ।

तथा—" त्रिरात्रं समुपोष्यैवं ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।
स्नात्वा दत्त्वा च विधिवन्मोदते ब्रह्मणा सह ॥
एकरात्रमुपोष्यैवं स्नात्वा दत्त्वा च शक्तितः ।
कञ्चुकादिव सर्पस्य निष्कृतिः पापकोशतः " ॥

कात्यायनः-" उपाकर्मण्यथोत्सर्गे प्रेतस्नाने तथैव च ।
चन्द्रसूर्यग्रहे चैव रजोदोषो न विद्यते " ॥

देवीपुराणे[2]-" कार्तिके ग्रहणं श्रेष्ठं गङ्गायमुनसंगमे ।
मार्गे तु ग्रहणं पुण्यं देविकायां महामुने ॥
पौषे तु नर्मदा पुण्या माघे संनिहिता शुभा[3] " ।

संनिहिता शुभा नर्मदा कुरुक्षेत्रमध्यगेत्यर्थः ।

" फाल्गुने वरुणा पुण्या चैत्रे पुण्या सरस्वती ।
वैशाखे तु महापुण्या चन्द्रभागा सरिद्वरा ॥
ज्येष्ठे तु कौशिकी पुण्या आषाढे तापिका नदी ।
श्रावणे सिन्धुनामा च प्रोष्ठे श्रेष्ठा च गण्डकी ॥
आश्विने सरयूः श्रेष्ठा भूयःपुण्या[4] तु नर्मदा[5] ।
गोदावरी महापुण्या चन्द्रे राहुसमन्विते ॥
सूर्ये च शशिना ग्रस्ते तमोरूपे महामते ।
नर्मदातोयसंसर्गात्कृतकृत्यो भवेन्नरः ।
एवं गङ्गाऽपि द्रष्टव्या तद्वद्देवी सरस्वती " ॥

---

१ क. मृत्युं । २ क. °णे कार्तिकादिमासेषु ग्रहणफलनिर्णयः । का° । ३ क. °भा । कुरुक्षेत्रमध्यगा संनिहिता । फा° । ४ क. ग. घ. पुण्या । ५ ग. घ. नन्ददा ।

मत्स्यपुराणे—" गङ्गाकनखले पुण्ये प्रयागं पुष्करं गया ।
कुरुक्षेत्रं तथा पुण्यं राहुग्रस्ते दिवाकरे " ॥

ऋष्यशृङ्गः—" राहुग्रस्ते यदा सूर्ये यस्तु श्राद्धं प्रकल्पयेत् ।
तेनैव सकला पृथ्वी दत्ता विप्रस्य वै करे " ॥

मार्कण्डेयः—" चन्द्रस्य यदि वा भानोर्यस्मिन्नहनि भार्गव ।
ग्रहणं तु भवेत्तत्र न पूर्वं भोजनक्रिया ॥
नाऽऽचरेत्सग्रहे तस्मिंस्तथैवास्तमुपागते ।
यावत्स्यान्नोदयस्तस्य नाश्नीयात्तावदेव तु " ॥

एवं च सति—" चन्द्रसूर्यग्रहे नाद्यादद्यात्स्नात्वा विमुक्तयोः ।
अमुक्तयोरस्तगयोर्दृष्ट्वा स्नात्वा परेऽहनि "

इत्यत्र चन्द्रसूर्यग्रहशब्दस्तद्युक्तमहोरात्रं लक्षयति । अन्यथा " न पूर्वं भोजनक्रिया "इति वाक्यविरोधः स्यात् । सर्वत्राहनि रात्रौ च भोजनस्य प्रतिषिद्धस्य प्रतिप्रसवार्थमुक्तम् " अद्यात्स्नात्वा विमुक्तयोः " इति । प्रसिद्धमन्यत् । दृष्ट्वेत्युदयोपलक्षणार्थम् । " यावत्स्यान्नोदयस्तस्य " इति वचनात् ।

तथा—" ग्रहणं च भवेदिन्दोः प्रथमादधि यामतः ।
भुञ्जीताऽऽवर्तनात्पूर्वं पश्चिमे प्रथमादधि(धः) " ॥

प्रथमयामादूर्ध्वमित्यर्थः । आवर्तनं दिनमध्यम् । पश्चिमे तु रात्रियामे रात्रेश्चतुर्थप्रहरे यदि ग्रहणं तदा रात्रेरेव तस्याः प्रथमप्रहरादधो भुञ्जीतेति ।

तथा—" अपराह्णे तु मध्याह्ने मध्याह्ने यदि संगवे ।
भुञ्जीत संगवे चेत्स्यान्न पूर्वं भोजनक्रिया" ॥

अत्यन्तासमर्थविषयमेतत् । समर्थस्य तु भोजने प्रायश्चित्तमुक्तं कात्यायनेन—
" चन्द्रसूर्यग्रहे भुक्त्वा प्राजापत्येन शुध्यति ।
तस्मिन्नेव दिने भुक्त्वा त्रिरात्रेणैव शुध्यति " ॥

षट्त्रिंशन्मतात्—" सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राहुदर्शने ।
स्नात्वा कर्माणि कुर्वीत शृतमन्नं विवर्जयेत् ॥
नवश्राद्धस्य यच्छिष्टं ग्रहपर्युषितं[1] च यत् ।
दंपत्योर्भुक्तिशिष्टं[2] तु भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥
सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चन्द्रग्रहो यदि ।
तत्र स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं न च क्वचित् " ॥

यत्तु भागव्यवस्थितानामुपरागो दर्शनायोग्यस्तद्विषयमेतत् ।

---

१ ख. °पत्युषितं । २ क. ग. °भुक्तशि° ।

देवलः—" यथा स्नानं च दानं च सूर्यस्य ग्रहणे दिवा ।
सोमस्यापि तथा रात्रौ स्नानं दानं विधीयते " ॥

यत्र ग्रहो(सूर्यो)दयादूर्ध्वं ग्रस्तस्य चन्द्रस्यास्तमयस्तत्र सूर्योदयात्प्रागेव राहुदर्शननिमित्तं स्नानदानादि कार्यम् । न तु पश्चादित्यर्थः । ग्रहणनिमित्तं च श्राद्धमावश्यकम् । तथा लिङ्गपुराणे—

" सर्वस्वेनापि कर्तव्यं श्राद्धं वै राहुद*र्शने ।
अकुर्वाणस्तु तच्छ्राद्धं पङ्के गौरिव सीदति " ॥

शातातपः—" आपद्यनग्नौ तीर्थे च चन्द्रसूर्यग्रहे तथा ।
आमश्राद्धं द्विजो दद्याच्छूद्रो दद्यात्सदैव तु ॥
स्नानं दानं तपः श्राद्धमनन्तं राहुदर्शने ।
आसुरी रात्रिरन्यत्र तस्मात्तां परिवर्जयेत् " ॥

श्राद्धं प्रति रुचिश्चैवेति । अत्र रुचिरिच्छा । सा च यदा श्राद्धानुष्ठानविषया भवति तदैव श्राद्धं कुर्यात् । निमित्तेन[2] च कालतुल्यत्वात्तस्या औपचारिकं श्राद्धकालत्वम् । एवं श्राद्धं प्रति कालविधिरुक्तः । श्राद्धस्वरूपमापस्तम्बश्चाऽऽह—

" अथैतन्मनुः । श्राद्धशब्दकर्म प्रोवाच प्रजानिःश्रेयसाय तत्र
पितरो दे[4]वता ब्राह्मणास्त्वाहवनी[5]यार्थे " इति ।

अनेन होमात्मकः श्राद्धशब्दार्थो निरूपितः । ब्राह्मणा आहवनीयार्थे आहवनीयकार्ये प्रक्षिप्यमाणहविर्धारणलक्षणे वर्तन्ते । न चाभुञ्जानास्ते तत्कार्यं कर्तुं शक्नुवन्तीत्यर्थाद्ब्राह्मणभोजनपर्यन्तता श्राद्धस्यानेनोक्ता । अत एव वक्ष्यति—

" ततो यथासुखं वाच्यं भुञ्जीरंस्तेऽपि वाग्यताः " इति ।

अत एव गृह्यकृच्छौनकः[6]—" नवावराञ्श्रोत्रियान्भोजयेदयुजो वा " इत्याह ।

मनुरपि—" द्वौ दैवे पितृकृत्ये[7] त्रीनेकैकमुभयत्र वा ।
भोजयेत्सुसमृद्धोऽपि न प्रसज्येत विस्तरे " इत्याह ॥

पितृशब्देनात्र यस्य यस्य मातामहादेर्देवतात्वं शास्त्रान्तरेण विधीयते तस्य सर्वस्य परिग्रहः क्रियते । तथा हि सति बहुवचनमुपपद्यते । पितृशब्देनात्रा-

* दर्शनमत्र सूर्यस्य मेघाच्छन्नस्यापि दिवा गणितदृष्टया । रात्रौ मेघाच्छन्नस्य चन्द्रस्य गणितदृष्टयेति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ग्रस्तोद॰ । २ ग. घ. ॰मित्तत्वेन । ३ क. ध. ॰द्धक॰ । ४ ख. ॰वताः पितरस्त्वा॰ ५ ग. ॰नीयकार्ये यज्ञि अ॰ । ६ क. ॰कः—न॰ । ७ ख. पित्र्यक॰ ।

सपिण्डीकृता अप्युच्यन्ते नवश्राद्धादेः श्राद्धत्वसिद्ध्यर्थम्। आमश्राद्धादौ च प्रणाड्या ब्राह्मणभोजनपर्य[1]न्ततायां विद्यमानत्वो[2]न्मुख्यमेव श्राद्ध[3]त्वम्। किंतु पाकपरिवेषणाद्यङ्गाननुष्ठानात्तत्र गौणत्वोक्तिः। तस्मात्सिद्धं श्राद्धस्य होमात्मकत्वम्। तत्र पुत्रादेरधिकारस्तस्य तत्र कर्तृत्वस्मरणात्। यत्कर्तृकं हि यत्कर्म स एव तत्राधिकारी यथा राजा राजकर्तृके राजसूये। तत्र शङ्खः—

" पितुः पुत्रेण कर्तव्या पिण्डदानोदकक्रिया।
पुत्राभावे तु पत्नी स्यात्पत्न्यभावे तु सोदरः " इति॥

अत्र पितृग्रहणं प्रदर्शनार्थम्। तेन मातुरप्यौर्ध्वदैहिकं पुत्रेण कार्यम्। यत्तु शातातपेनोक्तम्—" अन्वष्टकासु वृद्धौ च प्रतिसंवत्सरं तथा।
अत्र मातुः पृथक्श्राद्धमन्यत्र पतिना सह "

इति, तत्सपिण्डीकरणादुत्तरकालविषयम्। प्रेतत्वविमोक्षार्थं श्राद्ध[4]जातं सर्वमेव मातुः पृथक्कार्यम्। यदाह शङ्खः—

" अन्वष्टकां तथा मातृश्राद्धं चैव मृताहनि।
एकोद्दिष्टं तथा मुक्त्वा स्त्रीषु नान्यत्पृथग्भवेत् " इति॥

अत्र चैकोद्दिष्टशब्देन प्रेतत्वविमोचकं सर्वमेव श्राद्धमुच्यते न पुनरन्वष्टका[5]दिश्राद्धान्येकोद्दिष्टान्येव कार्याणीत्युच्यते। अत एव विष्णुः—

" अन्वष्टकासु दैवपूर्वं शाकमांसापूपैः श्राद्धं कृत्वाऽन्वष्टकास्वष्टकावद्वह्नौ हुत्वा दैवपूर्वमेव[6] मात्रे पितामह्यै प्रपितामह्यै च पूर्ववद्ब्राह्मणान्भोजयित्वा दक्षिणाभिश्चाभ्यर्च्यानुव्रज्य विसर्जयेत् "।

अत एव वृद्धिश्राद्धे शङ्खः पार्वणमेव विधिमाह—

" पित्रादित्रयपत्नीषु भोज्या मातुः प्रति द्विजाः।
स्त्रीणामेव तु तद्यस्मान्मातृश्राद्धमिहोच्यते " इति॥

केचिदन्यत्र पतिना सहेति वचनं पित्रा सह सपिण्डीकृतायां मातरीति व्यवस्थापयन्ति। तत्प्रमाणतया च शातातपीयं वचनं पठन्ति—

" एकमूर्तित्वमायाति सपिण्डीकरणे कृते।
पत्नी पतिपितॄणां तु तस्मादंशे[7]षु भागिनी " इति॥

बार्हस्पत्यमपि—" स्वेन भर्त्रा समं श्राद्धं माता भुङ्क्ते सुधासमम्।
पितामही च स्वेनैव स्वेनैव प्रपितामही "॥

---

१ ग. घ. °र्यन्ताया। २ क. ख. °त्वात्पुण्यमे°। ३ ख. °द्धम्। किं°। ४ ख. °द्धवातं। ५ ख. घ. °ष्टक्यादि°। ६ क. घ °मेवं मा°। ७ क. °शेन भा°।

इति, तदयुक्तम्। न ह्यत्र वाक्यद्वयेऽपि पित्रा सह मातुः सपिण्डनमवबोध्यते। येन तद्विषयत्वे पूर्ववाक्यस्यैतत्प्रमाणं स्यात्। यत्तु सपिण्डीकरणे कृत एकमूर्तित्वमित्युक्तं तत्पित्रादिदै(दे)वत्ये श्राद्धे तत्पत्नीनां सहभावलक्षणमेकमूर्तित्वमवबोधयति। न पुनरभेदलक्षणम्। न हि यो येन सपिण्डी क्रियते स तेनाभिन्नस्तदै(दे)वत्ये वा श्राद्धे सहभावेन देवतात्वमनुभवति प्रमाणाभावात्। तस्मात्पितामह्यौ सपिण्डीकृतायां मातर्यप्येतद्वचनमुपपद्यते। सपिण्डीकरणोत्तरकालमेव पित्रादिदै(दे)वत्ये मातॄणां सहभावेन देवतात्वमित्येतावन्मात्रविधिपरत्वात्तस्य। अत एव षट्त्रिंशन्मते गोत्रसूतकसाहचर्येण भर्त्रा सहैकपिण्डत्वं नार्याः कीर्त्यते।

"एकत्वं सा गता भर्तुः पिण्डे गोत्रेऽथ सूतके।
न पृथक्पिण्डदानं तु तस्मात्पत्नीषु विद्यते" इति॥

ततश्च पितामह्यौ पितामहेन वा सपिण्डीकृताया मातुर्न पृथक्श्राद्धम्। एतच्चानियतमिति गम्यते चतुर्विंशतिमतात्—

"क्षयाहं वर्जयित्वैकं स्त्रीणां नास्ति पृथक्क्रिया।
केचिदिच्छन्ति नारीणां पृथक्श्राद्धं महर्षयः" इति॥

ततश्चान्वष्टकादित्रये स्त्रीणां श्राद्धं पृथगेव। गयामहालयादौ तु पृथक्सह वा स्वभर्तृभिरिति सिद्धम्।

"पितुः पुत्रेण कर्तव्या पिण्डदानोदकक्रिया"।

इति पिण्डदानग्रहणं सकलौर्ध्वदैहिकोपलक्षणार्थम्। पुत्रशब्दो यद्यप्यौरसे मुख्यः क्षेत्रजादिषु गौणस्तथाऽपि "पुत्राभावे तु पत्नी स्यात्" इत्यत्र मुख्ये गौणे च वर्तते। अन्यथा गौणपुत्रकरणे यदुक्तं—

"पिण्डदोऽशहरश्चैषां पूर्वाभावे परः परः"

इति, तद्विरुध्यते। "पत्न्यभावे तु सोदरः" इति सोदरग्रहणं पत्न्यभावे यो दायहरस्तदुपलक्षणार्थम्। ततश्च दुहित्रादीनां श्राद्धदत्वमुक्तं भवति। अत्र च पत्नीशब्दो विवाहयज्ञसंयोगिन्यां भार्यायां वर्तते।

यत्पुनराह कात्यायनः—"अष्टकायां पतिर्दद्यादपुत्रायां न तु क्वचित्।
न पुत्रस्य पिता चैव नानुजस्य तथाऽग्रजः"

---

१ ग. °ह देवेन। २ क. °मह्यां पितामहेन स°। ३ ग. °ह्या मातामहेन वा स°। घ. °ह्या पितामहेन वा स°। ४ क. ख. ग. °ह्या माता।

इति, तदंशहरत्वाभावे पित्रादेर्द्रष्टव्यम् । अंशहरत्वेऽपि पित्रादिरपि कुर्यादेव । बौधायनः—

" पितुः पुत्रेण कर्तव्यं न कुर्वीत पिता सुते ।
अतिस्नेहात्तु कर्तव्यं सपिण्डीकरणं त्यजेत् " ॥

विष्णुः—" यश्चार्थहरः स पिण्डदायी पुत्रः पितृवित्ताभावेऽपि पिण्डं दद्यात् " ।

पिण्डशब्दः श्राद्धोपलक्षणार्थः । पुत्रसंस्तुता[1] भ्रातृपुत्रसपत्नीपुत्रानुजभ्रातरो रिक्थग्रहणेऽपि श्राद्धं दद्युः । तथा च मनुः—

" भ्रातृणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान्भवेत् ।
सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥
सर्वासामेकपत्नीनामेका चेत्पुत्रिणी भवेत् ।
सर्वास्तास्तेन पुत्रेण प्राह पुत्रवतीर्मनुः " ॥

तथा—" पुत्रवत्पालयेच्चैनाञ्ज्येष्ठो भ्राता यवीयसः " ।

तथा—" मातुरग्रेऽधिजननं द्वितीयं मौञ्जिबन्धने ।
तत्रास्य माता सावित्री पिता त्वाचार्य उच्यते " ॥

विष्णुपुराणे त्वन्यथा क्रम उक्तः—

" पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रो वा तद्वद्भ्रात्रादिसंततिः[2] ।
सपिण्डसंततिर्वाऽपि क्रियार्हा नृप जायते ॥
तेषामभावे सर्वेषां समानोदकसंततिः ।
मातृपक्षस्य पिण्डेन संबद्धो यो जलेन वा ॥
कुलद्वयेऽपि चोत्सन्ने[3] स्त्रीभिः कार्या क्रिया नृप[4] ।
तत्संघान्तर्गतैर्वाऽपि[5] कार्याः सर्वा मताः क्रियाः ॥
उत्सन्नबन्धो रिक्थाद्वा[6] कारयेदवनीपतिः ।
पूर्वक्रिया मध्यमाश्च तथा चैवोत्तराः क्रियाः ॥
त्रिप्रकाराः क्रिया ह्येतास्तासां भेदाञ्शृणुष्व मे " ।

आदाहाद्वार्यायुधादिस्पर्शादन्त्याश्च(?)[7] याः क्रियाः पिण्डदानाद्या अशौचमध्यभवास्ताः पूर्वाः । मध्यमा मासि मास्येकोद्दिष्टसंज्ञकाः ।

" प्रेते पितृत्वमापन्ने सपिण्डीकरणादनु ।
क्रियन्ते याः क्रियाः पित्र्याः प्रोच्यन्ते ता नृपोत्तराः ॥

---

१ ख. °स्तुतभ्रा° । २ घ. °तिः । पिण्डदः सं° । ३ ख. चोत्पन्ने । ४ क. ग. °प । उत्सन्नान्तर्ग° । ५ घ. °त्संज्ञान्त° । ६ क. °क्तात्मा का° । ७ घ. युग्मादि ।

पितृमातृसपिण्डैस्तु समानसलिलैस्तथा[1] ॥
तत्संघान्तर्गतैश्चैव राज्ञा वा धनहारिणा ।
पूर्वक्रियास्तु कर्तव्याः पुत्राद्यैरेव चोत्तराः ॥
दौहित्रैर्वा नरश्रेष्ठ कार्यास्तत्तनयैस्तथा ।
[2]मृताहनि तु कर्तव्याः स्त्रीणामप्युत्तराः क्रियाः ॥
प्रतिसंवत्सरं राजन्नेकोद्दिष्टविधानतः " इति ।

स्मृत्यन्तरम्—" पुत्रो भ्राता तथा शिष्यः सगोत्रोदकभागिनः ।
विहिताः पिण्डदाने तु तथा बन्धुः समाश्रितः " ॥

गौतमः—" पुत्राभावे सपिण्डमातृसपिण्डाः शिष्याश्च दद्युः । तदभाव ऋत्विगाचार्यौ " इति ।

धर्मः—" मातुलो भागिनेयस्य स्वस्त्रीयो मातुलस्य च ।
श्वशुरस्य गुरोश्चैव सख्युर्मातामहस्य च ॥
एतेषां चैव भार्याभ्यः स्वसुर्मातुः पितुस्तथा ।
श्राद्धदानं तु कर्तव्यं नामभिस्तत्तथैव च " ॥

मार्कण्डेयपुराणात्—" पुत्राभावे सपिण्डस्तु तदभावे सहोदकः ।
मातुः सपिण्डा वा ये स्युर्ये वा मातुः सहोदकाः ॥
सर्वाभावे स्त्रियः कुर्युः स्वभर्तृणाममन्त्रकम् ।
तदभावे तु नृपतिः कारयेत्स्वकुटुम्बवत् ॥
तज्जातीयैर्नरैः सम्यग्दाहाद्याः सकलाः क्रियाः ।
सर्वेषामेव वर्णानां बान्धवो नृपतिर्यतः " ॥

स्त्रीशब्दोऽत्र भुजिष्यावरोधनाद्यपरिणीतस्त्रीविषयः । ततश्च " पत्न्यभावे तु सोदरः " **इत्यनेनाविरोधः ।**

" प्रीत्या श्राद्धं तु कर्तव्यं सर्वेषां वर्णलिङ्गिनाम् ।
एवं कुर्वन्नरः सम्यङ्महतीं श्रियमाप्नुयात् " ॥

लिङ्गिन आश्रमिणः ।

अत्र वि[4]षये विशेषैरपवादमाह पारस्करः—

" न ब्राह्मणेन कर्तव्यं शूद्रस्याप्यौर्ध्वदैहिकम् ।
शूद्रेण वा ब्राह्मणस्य विना पारशवात्क्वचित् " ॥

---

१ ग. °लिलैः सह । तथा–उत्सङ्क्रान्त° । २ क. °था । उत्सङ्क्रान्त° । ३ ग. मृतेऽह° । ४ क. घ. °षयवि° ।

पारशवो विप्रायां शूद्रायां ब्राह्मणाज्जातः । स च ब्राह्मण्यादिपुत्रान्तराभावेऽधिकारी ।

काष्णाजिनिः—" पुत्रः शिष्योऽथवा पत्नी पिता भ्राता स्नुषा गुरुः ।
स्त्रीहारी धनहारी च कुर्यात्पिण्डोदकक्रियाम् " ॥

ब्रह्मपुराणम्—" ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां न करोति कदाचन ।
कामान्मोहाद्भयाल्लोभात्कृत्वा तज्जातितां व्रजेत् ॥
पुत्राः कुर्वन्ति विप्राय क्षत्रविट्शूद्रयोनयः ।
स तादृशेभ्यः पुत्रेभ्यो न करोति कदाचन ॥
स्वमाता कुरुते तेषां तेऽपि तस्याश्च कुर्वते " ।

स्मृत्यन्तरम्—" स्त्रीणाममन्त्रकं श्राद्धं तथा शूद्रासुतस्य च ।
प्राग्द्विजातेर्व्रतादेशात्तेऽपि कुर्युस्तथैव तत् " ॥

अथ द्व्यामुष्यायणाधिकारो निरूप्यते ।

तत्र यमः—" कुर्यान्मातामहश्राद्धं नियमात्पुत्रिकासुतः ।
उभयोरथ संबद्धः कुर्यात्स उभयोरपि " ॥

द्विविधः पुत्रिकापुत्रः । एको मातामहेनैव संबद्धोऽपरः पितृमातामहाभ्यामिति । तत्र प्रथमो मातामहश्राद्धं नियमेन कुर्यात्पितृश्राद्धमिच्छया[1] । यस्तूभयसंबद्धः स उभयोर्नियमेन कुर्यात् । तत्र मातामहश्राद्धमेकोद्दिष्टं त्रिपुरुषं[2] वेति जिज्ञासायां कात्यायन आह—

" मातामहस्यापुत्रस्य श्राद्धादि पितृवद्भवेत् ।
संबन्धिबान्धवादीनामेकोद्दिष्टं तु सर्वदा " ॥

एतच्च दौहित्रमात्रविषयमविशेषात् । न तु पुत्रिकापुत्रविषयमेव । यस्य तु पुत्रिकापुत्रस्य मातैव मातामहेन पुत्रतया परिगृहीता तं प्रति मनुराह—

" मातुः प्रथमतः पिण्डं निर्वपेत्पुत्रिकासुतः ।
द्वितीयं तु पितुस्तस्यास्तृतीयं तु पितुः पितुः " ॥

यस्तु दौहित्रो न तु पुत्रिकापुत्रः किंतु—

" अकृता वा कृता वाऽपि यं विन्देत्सदृशात्सुतम् ।
पौत्री पितामहस्तेन दद्यात्पिण्डं हरेद्धनम् "

इति मनुवचनबलान्मातामहधनादायी स नियमेन मातामहश्राद्धं कुर्यात् ।

---

१ ग. °तृपिता° । २ घ. त्रिपौरु° ।

यदाह स्कन्दः—" श्राद्धं मातामहानां तु अवश्यं धनहारिणा ।
दौहित्रेणार्थनिष्कृत्यै कर्तव्यं विधिवत्सदा " ॥

अत्रोपपत्तिमाह—" मलमेतन्मनुष्याणां द्रविणं यत्प्रकीर्तितम् ।
तद्गृह्णन्मलमादत्ते दुर्भिदं ज्ञानिनामपि ॥
ऋषिभिस्तस्य निर्दिष्टा निष्कृतिः पावना परा ।
आ देहपतनात्कुर्यात्तस्य पिण्डोदकक्रियाम् " इति ॥

यस्तु दौहित्रो न पुत्रिकापुत्रो न च मातामहस्य धनं गृह्णाति स तस्या पुत्रस्य श्राद्धं कुर्वन्निःश्रेयसेन युज्यते । न पुनरकुर्वन्प्रत्यवायी स्यात् ।

क्षेत्रजोऽपि द्व्यामुष्यायणो यः क्षेत्रिकबीजिभ्यां पितृभ्यां संबद्धस्तं प्रति देवल आह—

" द्व्यामुष्यायणका दद्युर्द्वाभ्यां पिण्डोदके पृथक् ।
द्वाभ्यां देयास्तु षट्पिण्डा एवं कुर्वन्न मुह्यति " ॥

द्वाभ्यां पितृवर्गाभ्यामित्यर्थः । एवं ब्राह्मणभोजनेऽपि । अत्रासमर्थं प्रति बौधायन आह—

" द्विपितुः पिण्डदानं स्यात्पिण्डः पिण्डो द्विनामकः ।
द्वाभ्यां देयास्त्रयः पिण्डा एवं कुर्वन्न मुह्यति " ॥

अत्र क्रमविशेषमाह ऋष्यशृङ्गः—

" क्षेत्रिकस्य पितुस्त्वादौ दद्यात्पिण्डं तथोदकम् ।
पश्चात्तु येन ये जातास्तेभ्यो दद्याज्जलाञ्जलिम् " ॥

मरीचिः—" सगोत्रो वाऽन्यगोत्रो वा यो भवेद्विधवासुतः ।
पिण्डं श्राद्धविधानं च क्षेत्रिणे प्राग्विनिर्वपेत् ॥
बीजिने च ततः पश्चात्क्षेत्री जीवति चेत्क्वचित् ।
बीजिने दद्युरादौ च मृते पश्चात्प्रदीयते ॥
उभौ यदि मृतौ स्यातां बीजिन्यादौ तदा ददेत् ।
क्षेत्रिण्यादौ न दत्तं चेद्बीजिने नोपतिष्ठति " ॥

नारदः—" जाता ये त्वनियुक्तायामेकेन[3] बहुभिस्तथा ।
अरिक्थभाजस्ते सर्वे बीजिनामेव ते सुताः ॥
दद्युस्ते बीजिने पिण्डं माता चेच्छुल्कतो हृता ।
अशुल्कोपनतायां ते पिण्डदा वोढुरेव ते " ॥

शुल्कं मूल्यम् ।

---

१ क. तु चाव' । २ क. तु चाव' । ३ घ. 'निकेताया° ।

ऋष्यशृङ्गः—" स्त्रीणामावस्य भर्तुर्वै यद्गोत्रं तेन निर्वपेत् ।
यदि त्वक्षतयोनिः स्यादन्यपक्षसमाश्रिता ॥
तद्गोत्रेण तथा देयं पिण्डं श्राद्धं तथोदकम् " ॥ २१७॥२१८ ॥

श्राद्धसंपत्तिहेतून्विप्राञ्श्लोकत्रयेणाऽऽह—

अग्र्यः सर्वेषु वेदेषु श्रोत्रियो ब्रह्मविद्युवा ॥
वेदार्थविज्ज्येष्ठसामा त्रिमधुस्त्रिसुपर्णकः ॥ २१९ ॥
स्वस्रीयऋत्विग्जामातृयाज्यश्वशुरमातुलाः ॥
त्रिना(णा)चिकेतदौहित्रशिष्यसंबन्धिबान्धवाः ॥२२०
ज्ञाननिष्ठास्तपोनिष्ठाः पञ्चाग्निर्ब्रह्मचारिणः ॥
पितृमातृपराश्चैव ब्राह्मणाः श्राद्धसंपदे ॥ २२१ ॥

अग्र्यो मुख्योऽध्येतॄणां, सर्वेषु चतुर्षु वेदेषु । श्रोत्रियो यथाविध्येकशाखाध्यायी । ब्रह्मविदौपनिषदपुरुषवित् । युवा मध्यवयाः । वेदार्थविद्वेदवाक्यार्थवित् । ज्येष्ठसामा ज्येष्ठसामाख्यं व्रतं कृत्वा ज्येष्ठाख्यसामाध्येता । त्रिमध्वाख्यं व्रतं कृत्वा यस्तदाख्यमेव वेदभागमधीते स त्रिमधुः । एवं त्रिसुपर्णः । त्रिना(णा)चिकेतव्रतपूर्वकं तदाख्यवेदभागाध्यायी त्रिना(णा)चिकेतः । संबन्धिनो वैवाह्याः । बान्धवा मातामहप्रभृतयः । ज्ञाननिष्ठा अध्यात्मविदः । कर्मनिष्ठा इति पाठे विहितानुष्ठानपराः । एवं तपोनिष्ठाः । सभ्यावसँथ्यौ त्रेता चेति पञ्चाग्नयस्तद्वान्पञ्चाग्निः । ब्रह्मचारिण इत्येकस्मिन्बहुवचनं जात्यभिप्रायम् । अन्ये प्रसिद्धाः । एते ब्राह्मणा भोज्यमानाः श्राद्धस्य संपदे समृद्धये भवन्ति ।

अत्र मनुः—" श्रोत्रियायैव देयानि हव्यकव्यानि दातृभिः ।
अर्हत्तमाय विप्राय तस्मै दत्तं महाफलम् ॥
एकैकमपि विद्वांसं दैवे पित्र्ये च भोजयेत् ।
पुष्कलं फलमाप्नोति नामन्त्रज्ञान्बहूनपि ॥
दूरादेव परीक्षेत ब्राह्मणं वेदपारगम् ।
तीर्थं तद्धव्यकव्यानां प्रदाने सोऽतिथिः स्मृतः " ॥

पितृप्रभृतिबहुतरपुरुषपरीक्षा दूरात्परीक्षा । तीर्थं जलप्राप्तिमार्गः । तेन

१ ग. पिण्डदानं त° । २ ङ. अग्न्याः । ३ घ. वर्णेषु । ४ ङ. °वाः । कर्मनिष्ठास्त° । ५ क. घ. °नो बाह्याः । ६ क. ख. ग. सत्याव° । ७ °क. ग. °सथ्यैत्रे ।

यथोदकं प्राप्यत एवं देवपितृभिस्तथाविध[1]विप्रमार्गेण हव्यकव्यानि प्राप्यन्ते । अतिथिर्दातुरत्यन्तोपकारकः ।

" सहस्रं तु सहस्राणामनृचां यत्र भुञ्जते ।
एकस्तान्मन्त्रवित्प्रीतः सर्वानर्हति धर्मतः " ॥

सर्वानर्हति स एकोऽपि सर्वैस्तुल्य इत्यर्थः ।

" ज्ञाननिष्ठा द्विजाः केचित्तपोनिष्ठास्तथा परे ।
तपःस्वाध्यायनिष्ठाश्च कर्मनिष्ठास्तथैव च " ॥

निष्ठा तात्पर्यम् ।

" ज्ञानोत्कृष्टेषु कव्यानि प्रतिष्ठाप्यानि यत्नतः ।
हव्यानि च यथान्यायं सर्वेष्वेव चतुर्ष्वपि " ॥

चतुर्षु ज्ञाननिष्ठादिष्वित्यर्थः ।

" वेदविद्याव्रतस्नाताञ्श्रोत्रियान्गृहमेधिनः ।
पूजयेद्धव्यकव्ये[2]न विपरीतांस्तु वर्जयेत् " ॥

वेद एव विद्या वेदविद्या । गृहमेधिनो गृहस्थाः ।

" एष वै प्रथमः कल्पः प्रदाने हव्यकव्ययोः ।
अनुकल्पस्त्वयं ज्ञेयः सदा सद्भिरनुष्ठितः ॥
मातामहं मातुलं वा स्वस्रीयं श्वशुरं गुरुम् ।
दौहित्रं विट्पतिं बन्धुमृत्विग्याज्यौ च भोजयेत् " ॥

विट्पतिर्जामाता ।

" व्रतस्थमपि दौहित्रं श्राद्धे यत्नेन भोजयेत् ।
कुतपं चाऽऽसनं दद्यात्तिलैश्चावकिरेन्महीम् ॥
अपाङ्क्त्योपहता पङ्क्तिः पाव्यते यैर्द्विजोत्तमैः ।
तान्निबोधत कार्त्स्न्येन द्विजाग्र्यान्पङ्क्तिपावनान् ॥
अग्र्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च ।
श्रोत्रियान्वयजाश्चैव विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः " ॥

प्रोच्यत एभिर्वेदार्थ इति प्रवचनानि निरुक्तादीनि वेदाङ्गानि ।

" त्रिना(णा)चिकेतः पञ्चाग्निस्त्रिसुपर्णः षडङ्गवित् ।
ब्रह्मदेयानुसंतानो ज्येष्ठसामग एव च " ॥

ब्रह्मदेयानुसंतानो ब्राह्मविवाहोढापत्यम् ।

---

१ ख. घ. °विधिवि° । २ क. °व्येषु वि° ।

(श्राद्धप्रकरणम् ९)

“ वेदार्थवित्प्रवक्ता च ब्रह्मचारी सहस्रदः ।
शतायुश्चैव विज्ञेयो[1] ब्राह्मणः पङ्क्तिपावनः ” ॥

प्रवक्ता धर्मार्थमध्यापकः । सहस्रदो बहुप्रदः ।

गौतमः—“ श्रोत्रियान्वाग्रूपवयःशीलसंपन्नान् ” निमन्त्रयेतेत्यन्वयः ।

“ युवभ्यो दानं प्रथममेके पितृवत् ” ।

पितृपितामहप्रपितामहब्राह्मणा वृद्धवृद्धतरवृद्धतमा इत्यर्थः ।

वसिष्ठः—“ यतीन्गृहस्थसाधून्वा परिणतवयसः सुकर्मसंस्थाञ्श्रोत्रियान-शिष्याननन्तेवासिनः । अन्तेवासिनो नैष्ठिका[न्] ब्रह्मचारिणः शिष्यानपि गुणवतो भोजयेत् ।

अथ चेन्मन्त्रविद्युक्तः शारीरैः पङ्क्तिदूषणैः ।
अदुष्टं तं यमः प्राह पङ्क्तिपावन एव सः ” ॥

शारीरैः श्वित्रादिभिः ।

यमः—“ पीतसोमा विरजसो धर्मज्ञाः शान्तबुद्धयः ।
व्रतिनो नियमस्थाश्च ऋतुकालाभिगामिनः ” ॥

विरजसो वीतरागाः । व्रतिनो नियमस्था ब्रह्मचारिणः संयताः ।

“ पञ्चाग्निरप्यधीयानो यजुर्वेदविदेव च ।
बह्वृचो यस्त्रिसौपर्णस्त्रिमधुर्वाऽपि यो भवेत् ” ॥

पञ्चाग्निविद्या नाम च्छान्दोग्यु(ग्यो)पनिषत्पठितविद्या तामधीयानः ।

त्रिना(णा)चिकेतो विरजाश्छन्दोगो ज्येष्ठसामगः ।
अथर्वशिरसोऽध्येता चत्वारः पङ्क्तिपावनाः ” ॥

विरजा नाम मन्त्रविशेषः । तदध्ययनाद्विरजाः । अथर्वशिरा नामाथर्ववेदैकदेशः ।

“ गृहस्थो ब्रह्मचारी च यजुर्वेदविदेव च ।
वेदविद्याव्रतस्नाता ब्राह्मणाः पङ्क्तिपावनाः ॥
मन्त्रिणो नियमस्थाश्च ये विप्राः श्रुतिसंगताः ।
प्राणिहिंसानिवृत्ताश्च ते द्विजाः पङ्क्तिपावनाः ” ॥

मन्त्रिणो रुद्रादिमन्त्राभ्यासरताः । श्रुतिसंगताः श्रुत्यभिमताः । श्रुत्यर्थानुष्ठायिन इत्यर्थः ।

---

१ क. घ. °ज्ञेया ब्राह्मणाः पङ्क्तिपावनाः । प्र° । २ क. ग. °सः स्वक° । घ. °सः स्वकर्मस्था° । ३ क. ख. श्विण्यादि° । ४ क ख. °मः । येपी° । ५ ख. °स्नातो ब्राह्मण पङ्क्तिपावनः । म° । ६ ग. °सपराः । श्रु° ।

" सत्यवन्तश्च धीराश्च नित्यदानरताश्च ये ।
मङ्गलाचारयुक्ताश्च ते द्विजाः पङ्क्तिपावनाः ॥
अग्निहोत्ररताः शान्ताः क्षमावन्तोऽनसूयकाः ।
ये प्रतिग्रहनिःस्नेहास्ते द्विजाः पङ्क्तिपावनाः " ॥

अनसूयकाः पैशुन्यरहिताः ।

काष्र्णाजिनिः—" ब्रह्मदेयानुसंतानो ब्रह्मदेयाप्रदायकः ।
ब्रह्मदेयापतिश्चैव ब्राह्मणाः पङ्क्तिपावनाः ॥
अपि स्यात्स कुले जन्तुर्भोजयेद्यस्तु योगिनम् ।
विप्रं श्राद्धे प्रयत्नेन तेन तृप्यामहे वयम् " ॥

विष्णुः–" अथ पङ्क्तिपावनाः । वेदाङ्गस्याप्येकस्य पारगः पुराणेतिहासव्याकरणपारगो धर्मशास्त्रस्याप्येकस्य पारगः । तीर्थपूतो यज्ञपूतस्तपःपूतः सत्यपूतो गायत्रीजपनिरतो जामाता दौहित्रश्चेति पात्रविशेषेण च योगिनः " ।

ब्रह्माण्डपुराणात्–" ये तु वृत्ते स्थिता नित्यं ज्ञानिनो ध्यानिनस्तथा ।
शिखिभ्यो धातुरक्तेभ्यस्त्रिदण्डिभ्यश्च दापयेत् ॥
अलाभे ध्यानभिक्षूणां भोजयेद्ब्रह्मचारिणम् ।
तदलाभे सुदासीनं गृहस्थमपि भोजयेत् " ॥

ध्यानयोगाद्वानप्रस्थोऽत्र ध्यानशब्देनोक्तः । भिक्षुः प्रव्रजितः । उदासीनो रागादिरहितः ।

" सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ।
तस्मादतिथिमायातमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः ॥
पूजयेदर्घ्यपाद्याभ्यां पादाभ्यञ्जनभोजनैः ।
उर्वी सागरपर्यन्तां दिवा योगीश्वराः सदा ॥
नानारूपाश्चरन्त्येते प्रजाधर्मेण योगिनः ।
तस्माद्दद्यात्सदा श्राद्धं विप्रायातिथये नरः " ॥

सिद्धा विदितात्मतत्त्वाः । प्रजाधर्मेण प्राकृतरूपेण ।

" पिपासिताय श्रान्ताय संबुद्धाय बुभुक्षवे ।
तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता " ॥

संबुद्धाय विज्ञानवते ।

---

१ क. घ. °गः । तीर्थ° । २ ख. शान्ताय ।

" अकृतान्नं घृणिक्रान्तं कृशवृत्तिमयाचकम् ।
एकान्तशीलं ह्रीमन्तं सदा श्राद्धेषु भोजयेत् " ॥

अकृतान्नमकृतभोजनम् । घृणिक्रान्तं सूर्यातपखिन्नम् ।

" षडङ्गविद्ध्यानयोगिसर्वतन्त्रास्तथैव च ।
यायावरश्च पञ्चैते विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः " ॥

सर्वतन्त्रः शालीनाख्यो गृहस्थः । यायावरो गृहस्थविशेषः ।

" श्राद्धकल्पं पठेद्यस्तु स नित्यं पङ्क्तिपावनः ।
चतुर्दशानां विद्यानामेकस्या अपि पारगः ॥
यथावद्वर्तमानश्च सर्वे ते पङ्क्तिपावनाः ।
ये च भाष्यविदः केचिद्ये च व्याकरणे रताः ॥
अधीयानाः पुराणं ये धर्मशास्त्रमथापि वा ।
पुण्येषु ये च तीर्थेषु कृतस्नानाः कृतश्रमाः ॥
मखेषु ये च सर्वेषु भवन्त्यवभृथप्लुताः ।
ये च सत्यव्रता नित्यं स्वधर्मनिरताश्च ये ॥
अक्रोधनाः क्षान्तिपरास्तांश्श्राद्धेषु निमन्त्रयेत् ।
प्रत्यासन्नमधीयानं व्यतिक्रा[2]मति यो द्विजम् ॥
भोजने चैव दाने च हन्यात्त्रिपुरुषं कुलम् " ।

देवलः—" ज्येष्ठाश्रमनिविष्टश्च शतायुर्ज्येष्ठसामगः ।
अग्निचित्सोमपश्चेति ब्राह्मणः पङ्क्तिपावनः " ॥

ज्येष्ठाश्रमो गृहस्थाश्रमः । अग्निचिच्छाकराग्निचयनकृत् । चयनान्तरग्रहणे सोमप इत्यनर्थकं स्यात् ।

मत्स्यपुराणे—" यश्च व्याकुरुते वेदं यश्च मीमांसतेऽध्वरम् ।
सामस्वरविधिज्ञश्च पङ्क्तिपावनपावनाः ॥
अष्टवर्षा तु या दत्ता श्रुतशीलसमन्विते ।
सा गौरी तत्सुतो गौरः पङ्क्तिपावन एव सः " ॥

मनुः—" किं ब्राह्मणस्य पितरं किं वा पृच्छसि मातरम् ।
श्रुतं चेदस्ति वेद्यं वा तन्मातापितरौ स्मृतौ " ॥

यमः—" पञ्चाग्निर्वा यजुर्वेदी अथर्वा ब्रह्मशीर्षकः ।
आत्मविद्याङ्गविच्चैव ब्रह्मदेयासुतस्तथा " ॥

यदि यजुर्वेदी पञ्चा[3]ग्निविद्याध्यायी, आथर्वणश्च ब्रह्मशीर्षाध्येता ।

---

१ क. ब्राह्मणः । २ क. ग. घ. 'क्रामेत्तु यो । ३ क. घ. 'ग्नाङ्गवि' ।

मत्स्यपुराणात्—" मण्डलब्राह्मणज्ञा ये ये सूक्तं पौरुषं विदुः ।
तांस्तु दृष्ट्वा नरः क्षिप्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते " ॥

यमः—" स्थविरांस्तपस्विनो दान्ताञ्शिष्टान्वा यदि वेतरान् ।
तान्सर्वान्भोजयेच्छ्राद्धे साधुभिश्च निमन्त्रयेत् ॥
अर्जयित्वा धनं पूर्वं दारुणैः कृषिकर्मभिः ।
भवेत्सर्वातिथिः पश्चात्स राजन्केतनक्षमः " ॥

इतरानस्थविरानित्यर्थः । केतनं निमन्त्रणम् ।

अत्रिः—" षड्भ्यस्तु पुरुषेभ्योऽर्वाग्श्राद्धेयास्तु गोत्रिणः ।
षड्भ्यस्तु परतो भोज्याः श्राद्धे स्युर्गोत्रजा अपि " ॥

असंभवेऽपि त्रिभ्यः परतो भोज्याः । यदाह गौतमः—" भोजयेदूर्ध्वं त्रिभ्यो गुणवन्तम् " । षड्भ्यस्त्रिभ्य इति सपिण्डपुरुषसंख्यानिर्देशः ।

अत्रिः—" पिता पितामहो भ्राता पुत्रो वाऽथ सपिण्डकः ।
न परस्परमर्घ्याः स्युर्न श्राद्धे ऋत्विजस्तथा ॥
ऋत्विक्पुत्रादयोऽप्येते सकुल्या ब्राह्मणा द्विजाः ।
वैश्वदेवे नियोक्तव्या यद्येते गुणवत्तराः ॥
सगोत्रा न नियोक्तव्याः स्त्रियश्चैव विशेषतः " ।

पङ्क्तिपावन इत्यनुवृत्तौ व्यासः—

" मातापित्रोर्यस्य वंश्याः श्रोत्रिया दश पूरुषाः ।
ऋतुकालाभिगामी च धर्मपत्नीषु यः सदा " ॥

छागलेयः—" सर्वलक्षणसंयुक्तैर्विद्यारूपगुणान्वितैः ।
पुरुषत्रयविख्यातैः सर्वं श्राद्धं प्रकल्पयेत् " ॥

पुरुषत्रयविख्यातैरिति पूर्वोक्तासंभवे ।

देवलः—" एकां शाखां सकल्पां वा षड्भिरङ्गैरधीत्य यः ।
षट्कर्मनिरतो विप्रः श्रोत्रियो नाम धर्मवित् ॥
वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञः शुद्धात्मा पापवर्जितः ।
शेषं श्रोत्रियवत्प्राप्तः सोऽनूचान इति स्मृतः ॥
अनूचानगुणोपेतो यज्ञस्वाध्यायमन्त्रवित् ।
भ्रूण इत्युच्यते शिष्टैः शेषभोजी जितेन्द्रियः ॥
वैदिकं लौकिकं चैव सर्वं ज्ञानमवाप्य यः ।
आश्रमस्थो वशी नित्यमृषिकल्पः स उच्यते ॥

ऊर्ध्वरेतास्तपस्युग्रे रतो नियतभुग्यतः ।
शापानुग्रहयोः शक्तः सत्यसंधो भवेदृषिः ॥
नियतः सर्वतत्त्वज्ञः कामक्रोधविवर्जितः ।
ध्यानस्थो निष्क्रियो दान्तस्तुल्यमृत्काञ्चनो मुनिः ॥
एषां परः परः श्रेष्ठो विद्याद्यैरधिकोऽपि सन् ।
चीर्णव्रता गुणैर्युक्ता भवेयुर्ये चे कर्षकाः ॥
सावित्रीज्ञाः क्रियावन्तस्ते राजन्के+तनक्षमाः ।
क्षत्रधर्मिणमप्याजौ केतयेत्कुलजं द्विजम् ॥
न त्वेव वणिजं तात श्राद्धेषु परिकल्पयेत् " ।

वृद्धमनुः—" यश्च व्याकुरुते वाचं यश्च मीमांसतेऽध्वरम् ।
आत्मकैवल्यविच्चैव पङ्क्तिपावनपावनः " ॥

यमः—" ऋजुर्घृणी क्षमी दान्तः शान्तः सत्यव्रतः शुचिः ।
वेदज्ञः सर्वशास्त्रज्ञ उपवासपरायणः " ॥

तथा—" छन्दोगं भोजयेच्छ्राद्धे वैश्वदेवे च बह्वृचम् ।
पुष्टिकर्मण्यथाध्वर्यं शान्तिकर्मण्यथर्वणम् " ॥

आपस्तम्बः—" तुल्यगुणेष्वपि वयोवृद्धः श्रेयान् । द्रव्यकृशश्चेच्छन् " ।

मत्स्यपुराणे—" अर्थज्ञो वेदविन्मन्त्री ज्ञातवंशः कुलान्वितः ।
पुराणवेत्ता सर्वज्ञः स्वाध्यायजपतत्परः ॥
शिवभक्तः पितृपरः सूर्यभक्तोऽथ वैष्णवः ।
ब्रह्मण्यो योगविच्छान्तो विजितात्माऽथ शीलवान् " ॥

स्कन्दपुराणे—" कुलश्रुताभ्यां संयुक्तादलुब्धस्तु विशिष्यते ।
ताभ्यामपि च विप्राभ्यां चिरवासी विशिष्यते " ॥

चिरवासी विज्ञातशीलो यद्वा गुरुकुले चिरक्लिष्टो भवतीति तात्पर्यम् ।

आपस्तम्बः—" भोजयेद्ब्राह्मणान्ब्रह्मविदो योनिगोत्रमन्त्रान्तेवास्यसंबन्धान्गुणहान्या तु परेषां समुदितः सोदर्योऽपि भोजयितव्यः " ।

योनिगोत्रमन्त्रान्तेवासित्वेनासंबन्धान्परेषामसंबन्धिनां गुणहीनत्वेन गुणैर्युक्तः सोदर्योऽपि भोजयितव्यः । किमुत व्यवहितसंबन्धः ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ २२१ ॥

\+ केतने निमन्त्रण इत्यर्थः ।

---

१ ख. °को ह्र स° । २ क. ग. च कार्ष° । ३ ख. °भ्यां कुलवा° । ४ ख. °बद्धान्गु° । ५ क. ग. घ. योजित° । ६ ख. °बद्धान्प° ७ क. ग. घ. °वस्थित° ।

उक्तगुणानामपि विप्राणां रोगित्वादिनिमित्तेन निन्द्यत्वं श्लोकत्रयेणाऽऽह—

रोगी हीनातिरिक्ताङ्गः काणः पौनर्भवस्तथा ॥
अवकीर्णी कुण्डगोलौ कुनखी श्यावदन्तकः ॥२२२॥
भृतकाध्यापकः क्लीबः कन्यादूष्यभिशस्तकः ॥
मित्रध्रुक्पिशुनः सोमविक्रयी[1] परिविन्दकः ॥ २२३ ॥
मातापित्रोर्गुरोस्त्यागी कुण्डाशी वृषलात्मजः ॥
परपूर्वापतिः स्तेनः कर्मदुष्टाश्च निन्दिताः ॥ २२४ ॥

रोगिप्रभृतयो निन्दिताः श्राद्धे वर्जनीया इत्यर्थः । रोगी दीर्घरोगी । तथा च ब्रह्मपुराणम्—

“ भोक्तुं श्राद्धेषु नार्हन्ति दैवोपहतचेतसः ।
षेण्ढो[2] मूकश्च कुनखी खल्वाटो दन्तरोगवान् ॥
श्यावदन्तः पूतिनासश्छिन्नाङ्गश्चाधिकाङ्गुलिः ।
गलरोगी च गडुमान्स्फुटिताङ्गश्च सज्वरः ॥
खञ्जतूपरमन्दाश्च तथाऽन्ये दीर्घरोगिणः ” ।

हीनाङ्ग ऊनाङ्गः संख्यातः परिमाणतो वा । एवमतिरिक्ताङ्गः । अङ्गमङ्गुल्यादि । काण एकचक्षुः । चक्षुर्नाङ्गं किं त्विन्द्रियम् । अतो हीनाङ्गात्काणस्य पृथग्ग्रहणम् । पुनर्भूः पुनरूढा तस्याः पतिस्तस्याः सुतो वा पौनर्भवः । तत्त्वतस्तु सुत एव । अत एव हारीतः—

“ स्वैरिणी च पुनर्भूश्च रेतोधाः कामचारिणी ।
सर्वभक्षा[3] च विज्ञेयाः पञ्चैताः शूद्रयोनयः ॥
एतासां यान्यपत्यानि चोत्पद्यन्ते कदाचन ।
न तान्पङ्क्तिषु युञ्जीत नैते पङ्क्त्यर्हकाः स्मृताः ” इति ॥

रेतोधाः कुण्डमाता । कामचारिणी अन्यपुरुषगामिनी । सर्वभक्षा[4] सुरापी ।

अवकीर्णिनमाह देवलः—“ गूढलिङ्ग्यवकीर्णी स्याद्यश्च भग्नव्रतस्तथा ” ।

गूढलिङ्गी दण्डादिकाश्रमलिङ्गरहितः । भग्नव्रतो विप्लुतब्रह्मचर्यः ।

---

१ ङ. °यी वेदनिन्दकः । मातापितृगुरुत्यागी । २ क. ग. शण्ढो । ३ ग. घ. °भक्ष्या च । ४ क. ग. घ. °भक्ष्या सु° ।

(श्राद्धप्रकरणम् ९)

यमोऽप्याह—" व्रती यः स्त्रियमभ्येति सोऽवकीर्णी निरुच्यते " ।

व्रती ब्रह्मचारी ।

कुण्डगोलकावाह मनुः—" परदारेषु जायेते द्वौ सुतौ कुण्डगोलकौ ।
जीवे भर्तरि कुण्डः स्यान्मृते भर्तरि गोलकः " ॥

क्षेत्रजसुतविषयमेतत् । अन्यस्याब्राह्मणत्वादेवाप्राप्तिः । कुनखी स्वभावान्मृतनखः । श्यावदन्तः स्वभावात्कृष्णदन्तः । भृत एव भृतको भृतकश्चासावध्यापको भृतकाध्यापकः । अथवा भृतकोऽध्यापको यस्य स भृतकाध्यापकः । अत्र देवलः—

" भृतकाध्यापको यश्च भृतकाध्यापितश्च यः ।
तावुभौ पतितौ विप्रौ स्वाध्यायक्रयविक्रयात् " ॥

क्लीबः ष(प)ण्डः । अङ्गुल्यादिना यः कन्यां क्षतयोनिं करोति स कन्यादूषी कन्यादोषख्यापको वा । अनिश्चितसत्यभावेन पापकारितयोक्तोऽभिशस्तः । मित्रध्रुङ्मित्रद्रोही । पिशुनः परदोषसूचकः । सोमविक्रयी सोमलतायाः सोमयागस्य वा विक्रेता । परिविन्दकः परिवेत्ता । अत्र मनुः—

" दाराग्निहोत्रसंयोगं कुरुते योऽग्रजे स्थिते ।
परिवेत्ता स विज्ञेयः परिवित्तिः स पूर्वजः " ॥

शातातपः—" क्लीबे देशान्तरस्थे च पतिते प्रव्रजे तथा ।
योगशास्त्राभियुक्ते च न दोषः परिवेदने " ॥
पितृव्यपुत्रान्सापत्नान्परनारीसुतांस्तथा ।
दाराग्निहोत्रसंयोगे न दोषः परिवेदने " ॥

परनारीसुता दत्तकादिभ्रातरः ।

वसिष्ठः—" अष्टौ दश द्वादश वा वर्षाणि ज्येष्ठं भ्रातरमनिविष्टमप्रतीक्षमाणः प्रायश्चित्ती भवति " ।

अनिविष्टमकृतविवाहाग्निहोत्रम् । तत्र श्लोकौ भवतः—

" द्वादशैव तु वर्षाणि ज्यायान्धर्मार्थयोर्गतः ।
न्याय्यः प्रतीक्षितुं भ्राता श्रूयमाणः पुनः पुनः ॥
उन्मत्तः किल्बिषी कुष्ठी पतितः क्लीब एव च ।
राजयक्ष्मामयावी ना न न्याय्यः स्यात्प्रतीक्षितुम् ॥
खञ्जवामनकुब्जेषु गद्गदेषु जडेषु च ।
जात्यन्धे बधिरे मूके न दोषः परिवेदने " ॥

---

१ क. °योगतः ।

वृद्धवसिष्ठः—" अग्रजश्च यदाऽनग्निरादध्यादनुजः कथम् ।
अग्रजानुमतः कुर्यादग्निहोत्रं यथाविधि " ॥

एतच्च धर्माधिकारिणि ज्येष्ठेऽग्न्याधेयमकुर्वति द्रष्टव्यम् । नानधिकारिणि ।

हारीतः—" सोदराणां तु सर्वेषां परिवेत्ता कथं भवेत् ।
दारैस्तु परिविद्यन्ते नाग्निहोत्रेण नेज्यया " ॥

विवाहाधिकारिणाऽनुमतोऽपि नोद्वहेदित्यर्थः ।

उशना—" पिता पितामहो यस्य अग्रजो वाऽथ कस्यचित् ।
तपोऽग्निहोत्रमन्त्रेषु न दोषः परिवेदने " ॥

यस्य पित्रादयः सन्ति तस्य तदनुज्ञातस्य तपोऽग्निहोत्रादयः परिवेदनहेतवो न भवन्तीत्यर्थः ।

सुमन्तुः—" पितुर्यस्य तु नाऽऽधानं कथं पुत्रस्तु कारयेत् ।
अग्निहोत्रेऽधिकारोऽस्ति शङ्खस्य वचनं यथा " ॥

अनुज्ञातस्येति शेषः ।

" व्यसनासक्तचित्तो वा नास्तिकोऽप्यथवाऽग्रजः ।
कनीयान्धर्मकामस्तु आधानमथ कारयेत् " ॥

व्यसनादिनाऽनधिकारित्वमुपलक्ष्यते । अतस्तदनुमतेनैवाधिकारी कनीयानादधा(ध्या)त् ।

" ज्येष्ठो भ्राता यदा तिष्ठेदाधानं नैव कारयेत् ।
अनुज्ञातस्तु कुर्वीत शङ्खस्य वचनं यथा " ॥

शातातपः—" नाग्नयः परिविन्दन्ति न वेदा न तपांसि च ।
न च श्राद्धं कनिष्ठस्य या च कन्या विरूपिता " ॥

अनधिकृते ज्येष्ठ इति शेषः । ज्येष्ठेऽधिकारिणि श्राद्धमकुर्वत्यपि कनिष्ठस्तु तत्कुर्वन्न परिविद्यते । विरूपायां ज्येष्ठायामनूढायामपि कनिष्ठाविवाहो न दोषाय ।

योगयाज्ञवल्क्यः—"आवसथ्यमनादृत्य त्रेतायां यः प्रवर्तते ।
सोऽनाहिताग्निर्भवति परिवेत्ता तथोच्यते " ॥

आवसथ्याधानमपीतराधानवद्भवतीत्याह गार्ग्यः—

१ ख. °मर्थयति ।

" सोदर्ये तिष्ठति ज्येष्ठे न कुर्याद्दारसंग्रहम् ।
आवसथ्यं तथाऽऽधानं पतितस्तु तथा भवेत् " ॥

ब्रह्मगर्भः—" याजनाध्यापनादानैरनिन्द्येभ्यो धनेन च ।
औपासनं समादद्या(ध्या)त्स्वे काले परिवेदयन् " ॥

प्रकृतमुच्यते—मातापित्राचार्यादीन्विना पातित्यादिना कारणेन यस्त्यजति स मात्रादित्यागी । तथा च मनुः—

" अकारणात्परित्यक्ता मातापित्रोर्गुरोस्तथा " ।

गुरुरत्राऽऽचार्यो न पिता तस्य पृथगुपात्तत्वात् ।

कुण्डाशी कुण्डगोलकान्नभोजी । तथा च कुण्डगोलकावभिधायाऽऽह—

मनुः—" यस्तयोरन्नमश्नाति स कुण्डाश्युच्यते बुधैः " ।

ब्रह्मपुराणात्-" चतुःषष्ट्या पलैः शुद्धैः कुण्डं प्रस्थचतुष्टयम् ।
भवेत्तद्यस्तु निगिरेत्स कुण्डाशी पतत्यधः " ॥

धर्महीनो वृषलः । तदाह मनुः—

" वृषो हि भगवान्धर्मस्तस्य यः कुरुते त्वलम् ।
वृषलं तं विदुर्देवाः सर्वधर्मबहिष्कृतम् " ॥

तस्याऽऽत्मजो वृषलात्मजः । अथवा वृषलः शूद्रः स आत्मजो यस्य स वृषलात्मजः ।

परपूर्वा पूर्वमन्यस्मै दत्ता तस्याः पतिः परपूर्वापतिः । स्तेनश्चौरः । निषिद्धकर्मकारिणश्च कर्मदुष्टास्ते चोक्तेभ्योऽन्ये चिकित्सकदेवलकादयः शास्त्रान्तरादवबोद्धव्याः । अत्र मनुः—

" ये स्तेनपतितक्लीबा ये च नास्तिकवृत्तयः ।
तान्हव्यकव्ययोर्विप्राननर्हान्मनुरब्रवीत् " ॥

नास्ति दैवमितिमतिमान्नास्तिकः । नास्तिकशास्त्रव्याख्यानादिनिबन्धनवृत्तिर्नास्तवृत्तिः ।

यमः—" नाश्नन्ति पिशुने देवा नाश्नन्त्यनृतवादिनि ।
भार्याजितस्य नाश्नन्ति यस्य चोपपतिर्गृहे ॥
न खैरुपयातस्य न रक्ताम्बरवाससः ।

---

१ क. घ. सोदरे । २ क. ग. तदाधा° । ३ क. ग. घ. °र्भः । ब्रज° । ४ ख. द्विजः । ५ क. ख. घ. निगरे° ।

व्यङ्गुलातीतकर्णस्य पितरो भुञ्जते हविः ॥
य एतैर्लक्षणैर्युक्तास्तांस्तु पङ्क्त्या न निर्विशेत् " ।

शङ्खः—" अनध्यायेष्वधीयानाः शौचाचारविवर्जिताः ।
शूद्रान्नरसपुष्टाङ्गा ब्राह्मणाः पङ्क्तिदूषिताः " ॥

यमः—" चौरा वार्धुषिका दुष्टाः परस्वानां च नाशकाः ।
चातुराश्रम्यबाह्याश्च विज्ञेयाः पङ्क्तिदूषकाः॥
ये व्यपेताः स्वकर्मभ्यः स्तेनास्ते परिकीर्तिताः ।
कव्यं ददाति यस्तेभ्यस्तस्य तत्प्रेत्य नश्यति ॥
ज्ञानपूर्वं तु ये तेभ्यः प्रयच्छन्त्यल्पमेधसः ।
पुरीषं भुञ्जते सर्वे शतं वर्षाण्यमुत्र ते ॥
तस्माद्वै दातुकामेन दैवं श्राद्धं च सर्वशः ।
प्रशान्तेभ्यः प्रदातव्यं नाशान्तेभ्यः कथंचन " ॥

वायुपुराणे—" यस्तिष्ठेद्वायुभक्षस्तु चातुराश्रम्यबाह्यतः ।
अयतिर्मोक्षवादी च उभौ तौ पङ्क्तिदूषकौ " ॥

महाभारते—" अपरिज्ञातपूर्वाश्च गणपूर्वाश्च भारत ।
पुत्रिकापुत्रपूर्वाश्च श्राद्धे नार्हन्ति केतनम् " ॥

केतनं निमन्त्रणम् । गणपूर्वो गणपुत्रः । गणो गणको मठब्राह्मणादिर्वा ।

मनुः—" न श्राद्धे भोजयेन्मित्रं धनैः कार्योऽस्य संग्रहः ।
नारिं न मित्रं यं विद्यात्तं श्राद्धे भोजयेद्द्विजम् " ॥

अन्यविप्रासंभवे स एवाऽऽह—
" कामं श्राद्धेऽर्चयेन्मित्रं नाभिरूपमपि त्वरिम् ।
द्विषता हि हविर्भुक्तं भवति प्रेत्य निष्फलम् " ॥

ब्रह्माण्डपुराणात्—" नानुयोगोऽस्ति वेदानां योऽनुयुङ्क्ते स पापकृत् ।
भोक्ता वेदफलाद्भ्रश्येद्दाता दानफलात्ततः " ॥

अनुयोगः परीक्षार्थं प्रश्नः किं पठसीत्येवंरूपः ।

कश्यपः—" अरीन्विश्वस्तहन्तॄंश्च व्यङ्गान्नक्षत्रसूचकान् ।
वर्जयेद्ब्राह्मणानेतान्सर्वकर्मसु यत्नतः ॥
काणाः कुष्ठाश्च षण्ढाश्च त्वचर्माणः कचैर्विना ।
सर्वे श्राद्धे न योक्तव्या मिश्रिता वेदपारगैः " ॥

---

१ ग. घ. °दूषकाः । य° । २ ख. घ. °स्माद्वेदान्तका° । ३ क. ख. ग. घ. नातिरू° । ४ ख. च. यो न भुङ्क्ते । ५ क. कुब्जाश्च । ख. ग. कुण्ठाश्च ।

अचर्माणः शिपिविष्टाः । कचैर्विना खलतय इत्यर्थः ।

महाभारते—" अव्रती कितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको[1]ऽपि वा ।
पश्चाच्चेत्पीतवान्सोमं सोऽपि केतनमर्हति " ॥

व्रतमत्र वेदव्रतम् ।

मनुः—" यावतो ग्रसते पिण्डान्हव्यकव्येष्वमन्त्रवित् ।
तावतो ग्रसते प्रेत्य दीप्ताञ्शूलर्ष्ट्ययोगुडान् " ॥

शूलमृष्टिश्चाऽऽयुधविशेषः । अयोगुडो लोहपिण्डः ।

देवलः—" कूटसाक्षिपुंस्त्वोपघातिस्त्रीजितसेतुभेदकतालावधारणरङ्गोपजी-
विविधर्मपाठकै[2]नित्ययाचकप्रायश्चित्तनिमित्तधूर्तसाहसिकमृगयु-
कितवै[3]नास्तिकपिशुनशठैवणि[5]ग्धर्मिपौनर्भवात्मम्भरिपुक्कसि[6]समु-
द्रयायिकृत्याभिचारशूलमेलकवैद्यभृतककन्यादूषककृतघ्नकुहि-
कक्रूरमित्रध्रुग्दत्तापव्ययिसमयभेदिवाग्दुष्टपरुषकारुशिल्पिक-
हस्त्यारोहाश्वबन्धकाश्चेति वर्ज्याः " ।

तालावधारणस्तालवादनाजीवी । विधर्मपाठकाः पाषा(ष)ण्ड्यागमस्य पाठकाः । पुक्कसी मृगवधजीवी । दत्तापव्ययी दत्तापहर्ता । अश्वबन्धको विक्रयार्थमश्वान्यो बध्नाति ।

वसिष्ठः—" विद्वद्भोज्यान्यविद्वांसो येषु राष्ट्रेषु भुञ्जते ।
तान्यनावृष्टिमिच्छन्ति महद्वा जायते भयम् " ॥

हारीतः—" अपि विद्याकुलैर्युक्ता हीनवृत्ता नराधमाः ।
क्षौद्रेषु निरता नित्यं यातुधानाः प्रकीर्तिताः " ॥

क्षौद्रेषु परपीडाकरेषु कर्मस्वित्यर्थः ।

" पक्षिमीनमृगघ्ना ये सर्पकच्छपघातिनः ।
नानाजन्तुवधे सक्ताः प्रोक्ता दुर्ब्राह्मणा हि ते " ॥

तथा—" शूद्रप्रेष्यो भृतो राज्ञा वृषलो ग्रामयाजकः ।
वधबन्धोपजीवी च षडेते ब्रह्मबन्धवः " ॥

यमः—" यस्य वेदश्च वेदी च विच्छिद्येते त्रिपौरुषम् ।
स वै दुर्ब्राह्मणो नाम यश्च वै वृषलीपतिः " ॥

---

१ क. °मं नासौ के' । २ ग. °कप्रा° । ३ क. °वपि' । ४ घ. 'ठकन्या° । ५ ख. °णिग्प्रहपौ° । ६ ग. 'सिकस° । ७ ख. °शूरमे' । ८ ग. °कुहकमि° । ९ ख. °हाकारे' । १० ख. °घातकाः । नानाज° ।

उशना—" वन्ध्या तु वृषली ज्ञेया वृषली तु मृतप्रजा ।
अपरा वृषली ज्ञेया कुमारी या रजस्वला ॥
यस्त्वेनामुद्वहेत्कन्यां ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः ।
अश्राद्धेयमपाङ्क्तेयं तं विद्याद्वृषलीपतिम् ॥
दत्त्वाऽनुयोगेनार्थाय पतितान्मनुरब्रवीत् ।
वेदविक्रयिणो ह्येते नैताञ्श्राद्धेषु भोजयेत् ॥
असंस्कृताध्यापकाश्च भृतकाध्यापकाश्च ये ।
तमो विशन्ति ते घोरमिति वैवस्वतोऽब्रवीत् " ॥

अत एवैते न भोजनीया इत्यर्थः ।

मनुः—" जटिलं चानधीयानं दुर्बालं कितवं तथा ।
याजयन्ति च ये पूगांस्तांश्च श्राद्धे विवर्जयेत् " ॥

जटिलो ब्रह्मचारी । दुर्बालः खलतिः ।

" चिकित्सकान्देवलकान्मांसविक्रयिणस्तथा ।
विपणेन च जीवन्ति वर्ज्याः स्युर्हव्यकव्ययोः " ॥

चिकित्सको वृत्त्यर्थं न धर्मार्थम् ।

देवलः—" देवकोशोपजीवी च नाम्ना देवलको भवेत् ।
अपाङ्क्तेयः स विज्ञेयः सर्वकर्मसु सर्वदा " ॥

तथा—" देवार्चनरतो विप्रो वित्तार्थी वत्सरत्रयम् ।
असौ देवलको नाम हव्यकव्येषु गर्हितः " ॥

विपणो वणिज्या । विपणजीवितया प्रतिषिद्धस्यापि मांसविक्रयिणः पृथक्प्रतिषेधोऽत्यन्तवर्ज्यत्वख्यापनार्थः । तेनोक्तगुणवतां विपणजीविनामप्यापद्युपादेयत्वं गम्यते । एवमन्येऽपि सामान्यतः प्रतिषेधसिद्धौ विशेषप्रतिषेधा अत्यन्तानुपादानार्था वेदितव्याः ।

" प्रेष्यो ग्रामस्य राज्ञश्च कुनखी श्यावदन्तकः ।
प्रतिरोद्धा गुरोश्चैव त्यक्ताग्निर्वार्धुषिस्तथा " ॥

प्रतिरोद्धा प्रतिकूलः । त्यक्ताग्निः शास्त्रोक्तत्यागकारणमन्तरेणेति शेषः । वार्धुषिर्निषिद्धवृद्ध्युपजीवी । निषेधश्च यथा—

" समर्घं धनमुद्धृत्य महार्घं यः प्रयच्छति ।
स वै वार्धुषिको नाम ब्रह्मवादिषु गर्हितः ॥

---

१ क. ग. घ. च. °वन्तो व°। २ ख. ग. घ. °वकेशो°। ३ ग. °था—स्वल्पार्थे । ४ ख. समार्घे ।

यक्ष्मी च पशुपालश्च परिवेत्ता निराकृतिः।
ब्रह्मद्विट्परिवित्तिश्च गणाभ्यन्तर एव च " ॥

यक्ष्मी राजयक्ष्मी। निराकृतिमाह देवलः—

" अधीत्य विस्मृते वेदे भवेद्विप्रो निराकृतिः। "

कात्यायनस्त्वन्यथा निराकृतिमाह—

" यस्त्वाधायाग्निमालस्याद्देवादीन्नैभिरिष्टवान्।
निराकर्ताऽमरादीनां स विज्ञेयो निराकृतिः " ॥

ब्रह्मद्विड्ब्राह्मणद्वेष्टा। गणाभ्यन्तरो गणमध्यगः। गणो मठस्थो ब्राह्मणादिः।

" कुशीलवोऽवकीर्णी च वृषलीपतिरेव च।
पौनर्भवश्च काणश्च यस्य चोपपतिर्गृहे "।

कुशीलवो नटादिः।

तथा—" ब्राह्मैर्यौनैश्च संबन्धैः संयोगं पतितैर्गतः "।

अस्य च पतितात्पृथगुपादानं कृतप्रायश्चित्तस्यानुग्रहार्थम्। उपपातकसंयोग्यनुग्रहार्थं वा।

" अगारदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी।
समुद्रयायी बन्दी च तैलिकः कूटकारकः " ॥

गरदो विषदः। बन्दी मङ्गलपाठकः। कूटकारकस्तुलादेर्मानस्य सा[1]क्ष्यस्य वा कूटस्य कर्ता।

" पित्रा विवदमानश्च केकरो मद्यपस्तथा।
पापरोग्यभिशस्तश्च दाम्भिको रसविक्रयी " ॥

केकरोऽप्य(ध्य)र्धदृष्टिः। मद्यं द्राक्षारसादि न तु सुरा। तत्पातुः पतितत्वे[2]नैवं निषिद्धत्वात्।

पापरोगानाह देवलः—" उन्मादस्त्वग्दोषो राजयक्ष्मा श्वासो मधुमेहो
भगंदरो महोदरमश्मरीत्यष्टौ पापरोगाः "।

रसो विषं पारद इक्षुरसादिर्वा।

" धनुःशराणां कर्ता च यश्चाग्रेदिधिषूपतिः।
मित्रध्रुग्द्यूतवृत्तिश्च पुत्राचार्यस्तथैव च " ॥

अग्रेदिधिषूमाह देवलः—" ज्येष्ठायां यद्यनूढायां कन्यायामुह्यतेऽनुजा।
सा चाग्रेदिधिषूर्ज्ञेया पूर्वा च दिधिषूर्मता " ॥

---

१ ख. साक्षस्य। २ क, घ. °व सिद्ध°।

मनुस्तु दिधिषूपतिमन्यथाऽऽह—

" भ्रातुर्मृतस्य भार्यायां योऽनुरज्येत कामतः ।
धर्मेणापि नियुक्तायां स ज्ञेयो दिधिषूपतिः " इति ॥

लक्षणाभिधानादेव दिधिषूपतिरपि वर्ज्य इति ज्ञेयम् ।

" भ्रामरी गण्डमाली च श्वित्र्यथो पिशुनस्तथा ।
उन्मत्तोऽन्धश्च वर्ज्याः स्युर्वेदनिन्दक एव च " ॥

भ्रामर्यपस्मारी । श्वित्री श्वेतत्वक् ।

" हस्तिगोश्वोष्ट्रदमको नक्षत्रैर्यश्च जीवति ।
पक्षिणां[1] पोषको यश्च युद्धाचार्यस्तथैव च ॥
स्रोतसां भेदकश्चैव तेषां चाऽऽवरणे रताः " ।

स्रोतो जलप्रवाहस्तस्य भेदको विदारकः । आवरणं सेत्वादिना निरोधः ।

" [2]गृहसंवीजको दूतो वृक्षरोपक एव च ।
श्वक्रीडी श्येनजीवी च कन्यादूषक एव च " ॥

गृहसंवीजको गृहस्य कर्ता । दूतः संधिविग्रही । वृक्षरोपको मूल्यार्थम् ।

" हिंस्रो वृषलवृत्तिश्च गणानां चैव याजकः ।
आचारहीनः क्लीबश्च नित्ययाचनकस्तथा " ॥

वृषलवृत्तिर्वृत्तिर्यस्य स वृषलवृत्तिः । बहवो मिलिता एककर्मकारिणोऽत्र गणाः। प्रत्येकं बहूनां याजकः[3] पूगयाजकः। तेनापुनरुक्तता । क्लीबोऽनुत्साही ।

" कृषिजीवी श्लीपदी च सद्भिर्निन्दित एव च ।
औरभ्रिको माहिषिकः[4] परपूर्वापतिस्तथा " ॥

श्लीपदं व्याधिविशेषः । उक्तव्यतिरिक्तोऽपि साधुनिन्दितः । औरभ्रिको मेषजीवी । एवं माहिषिको व्यभिचारिणीसुतो वा । यथाऽऽह देवलः[5]—

" महिषीत्युच्यते भार्या सा चैव व्यभिचारिणी ।
तस्यां यो जायते गर्भे[6] स वै माहिषिकः[7] स्मृतः ॥
प्रेतनिर्हारकश्चैव वर्जनीयः प्रयत्नतः " ।

प्रेतनिर्हारको मूल्येन, धर्मार्थं तु न दोषः ।

---

१ ख. °णां मोष° । २ ग. घ. च. °संवेशको । ३ ख. °जकाः पूगयाजकाः । ते° । ४ क. ख. घ. °हिषकः । ५ क. ग. घ. °लः । माहि° । ६ क. गर्भः । ७ क. ख. घ. च. °हिषकः ।

“ एतान्विगर्हिताचारानपाङ्क्तेयान्द्विजाधमान् ।
द्विजातिप्रवरो विप्रा[1]नुभयत्र विवर्जयेत् ” ॥

उभयत्र दैवे पित्र्ये च ।

गौतमः—“ न भोजयेत्स्तेनपतितनास्तिकतद्वृत्तिवीरहाग्रेदिधिषूदिधिषू[2]पतिस्त्रीग्रामयाजकाजपालोत्सृष्टाग्निमद्यपकुचारकूटसाक्षिप्रातिहा[3]रिकान् । उपपतिर्यस्य च सः । कुण्डाशी सोमविक्रयी । अगारदाहिगरदावकीर्णिगणप्रेष्यागम्यागामिपरिवित्तिपरिवेत्तृपर्याहितपर्याधातृत्यक्तात्मदुर्बालकुनखिश्यावदन्तपौनर्भवकितवाजपराजप्रेष्यप्रातिरूपिकशूद्रा[4]पतिनिराकृतिकिलासिकुसीदिवणिक्शिल्पोपजीविज्यावादित्रताल[5]नृत्यगीतशीलान् । पित्रा वा कामेन विभक्तान् । शिष्यांश्चैके सगोत्रांश्च वीरहा ब्राह्मणेतरपुरुषहा च ” ।

ब्रह्महा च पतितत्वेनैव गृहीतः । पतिशब्दोऽग्रेदिधिषूदिधिषूशब्दाभ्यां प्रत्येकं संबध्यते । याजकशब्दश्च स्त्रीग्रामशब्दाभ्यां प्रत्येकं संबध्यते । कुचारः कुत्सिताचारः । प्रातिहारिक ऐन्द्रजालिकः । उपपतिं न भोजयेत् । उपपतिर्यस्य स उपपतिस्तं चेत्यर्थः । पर्याहितपर्याधातारावाह लौगाक्षिः—

“ सोदर्ये तिष्ठति ज्येष्ठे योऽग्न्याधानं करोति हि ।
तयोः पर्याहितो ज्येष्ठः पर्याधाता कनिष्ठकः ” ॥

त्यक्तात्मा साहसिकः । प्रातिरूपिकः कूटतुलादिमानव्यवहारी, प्रकारान्तरेण वा प्रतारकः । किलासी कुष्ठी, भूमिहर्ता वा । कुसीदी कुत्सितवृद्ध्युपजीवी । ज्याशीलो धनुर्विद्योपजीवी । एवं वादित्रादिशीलाः । सगोत्राः सपिण्डाः ।

शङ्खलिखितौ—

“ अनृतवाक्तस्करो राजद्विष्टो भृत्यो वृक्षरोपकवृत्तिर्गरदोऽग्निदो माहिषिकश्छागलिकः शूद्रोपाध्यायो [6]बन्दी घाण्टिको देवलकः पुरोहितो नक्षत्रादेशवृत्तिर्ब्रह्मपुरुषोऽपत्यविक्रयी कितवः कूटकारकमानुषपशुविक्रयिणश्चेत्यपाङ्क्तेयाः ।

हारीतः—“ चिकित्सकवृषलप्रेष्यकारुककितवश्वक्रीडकशाकुनिजीविमीनघातका-

---

१ क. घ. च. विद्वानु° । २ क. ग. घ. °षूप । ३ ख. °रिकाः । उ° । ४ घ. °द्राधिप° ।
५ क. ग. °लवृन्तगी° । ख. च. °लवृत्तगी° । ६ ख. वक्री ।

वेष्टकपुंश्चलिवार्धुषिकाहितुण्डिकप्रत्यवसितभृतकाध्यापकभृतकाध्या-
पितमेलकसूचकानियामककुशीलवादीन्दैवे पित्र्ये च वर्जयेत् ” ।

मनुः—“ सोमविक्रयिणे विष्ठा भिषजे पूयशोणितम् ।
अप्रतिष्ठं वार्धुषिके नष्टं देवलके भवेत् ” ॥
यत्तु वाणिजके दत्तं नेह नामुत्र तद्भवेत् ।
भस्मनीव हुतं हव्यं तथा पौनर्भवे द्विजे ॥
इतरेषु त्वपाङ्क्त्येषु यथोद्दिष्टेष्वसाधुषु ।
मेदोसृङ्मांसमज्जास्थि वदन्त्यन्नं मनीषिणः ॥
अपाङ्क्त्यो यावतः पाङ्क्त्यान्भुञ्जानाननुपश्यति ।
तावतां न फलं तत्र दाता प्राप्नोति बालिशः ॥
यावतः संस्पृशेदङ्गैर्ब्राह्मणाञ्शूद्रयाजकः ।
तावतां न भवेद्दातुः फलं दानस्य पौर्तिकम् ॥
वीक्ष्यान्धो नवतेः काणः षष्टेः श्वित्री शतस्य तु ।
पापरोगी सहस्रस्य दातुर्नाशयते फलम् ” ॥

वीक्ष्यान्ध इति योग्यताऽत्र विवक्षिता । ततश्च यत्र प्रदेशेऽवस्थितश्चक्षुष्मान्विप्रान्भुञ्जानानवलोकयितुं क्षमस्तत्र प्रदेशेऽवस्थितो वाऽन्धो नवतेर्विप्राणां भोजनफलं नाशयतीत्यर्थः ।

वायुपुराणे—“ अनाश्रमी तपस्तेपे तं विप्रं न निमन्त्रयेत् ।
औपपत्तिस्तथा शाक्यो नास्तिको वेदनिन्दकः ॥
ध्यानिनं ये च निन्दन्ति सर्वे ते पङ्क्तिदूषकाः ” ॥

औपपत्तिरौपपत्तिकः शुष्कतार्किकः शाक्यसाहचर्यात् । आगमानुसारतार्किकः प्रशस्त एव ।

“ वृथामुण्डाश्च जटिलाः सर्वे कार्पटिकास्तथा ।
निर्घृणाभिन्नवृत्तांश्च सर्वाञ्श्राद्धे विवर्जयेत् ॥
प्राह वेदान्वेदभृतो वेदान्यश्चोपजीवति ।
उभौ तौ नार्हतः श्राद्धं पुत्रिकापतिरेव च ” ॥

वेदभृतो वेदमात्रये परिक्रीतः । वेदोपजीवनं वाराध्ययनादि ।

“ वृथा दारांश्च यो गच्छेद्याजयेच्चावृतोऽध्वरे ।
नार्हतस्तावपि श्राद्धं द्विजो यश्चैव नास्तिकः ॥

---

१ ख. च. °पकाध्यापि° । २ ग. °कर्म° । ३ क. °चकक° । ख. °चककानि° । ग. घ. °चकनि° । ४ क. °र्किकस्तु प्र° । ५ च. °कः श° । ६ क. कार्पटि° । ७ क. ख. च. दानांश्च ।

आत्मार्थं यः पचेदन्नं न देवातिथिकारणात् ।
नार्हत्यसावपि श्राद्धं पतितो ब्रह्मराक्षसः " ॥

हारीतः—" स्वकुलं पृष्ठतः कृत्वा यो वै परकुलं व्रजेत् ।
तेन दुश्चरितेनासौ काण्डपृष्ठो न संशयः " ॥

ब्रह्मपुराणे—" कृतघ्नान्नास्तिकान्स्तद्वान्म्लेच्छदेशनिवासिनः ।
त्रिशङ्कुर्बर्बरानान्ध्रान्चकान्द्रविडकुङ्कुणान् ॥
कर्णाटकांश्च बाह्लीकान्कलिङ्गांश्च विवर्जयेत् " ।

स्कन्दपुराणे—
" ईश्वर उवाच-श्राद्धं परीक्ष्य दातव्यमित्येषा वैदिकी श्रुतिः ।
परीक्षणाच्च रम्भोरु आर्जवं गुणवत्तरम् ॥
अपरीक्ष्य तु यो दद्याच्छ्राद्धमार्जवमास्थितः ।
तस्य तुष्यन्ति पितरो देवताश्च न संशयः " ॥२२२॥२२३॥२२४॥

निमन्त्रयेत पूर्वेद्युर्ब्राह्मणानात्मवाञ्शुचिः ॥

श्राद्धदिनाच्च पूर्वेद्युर्ब्राह्मणान्पङ्क्तिपावनान् । तदभावे मातामहादीन् । आत्मवान्विजितेन्द्रियः । शुचिः प्रयतो निमन्त्रयेत । अप्रत्याख्येयो नियोगो निमन्त्रणम् ।

देवलः—" अक्रुद्धो निभृतः स्वस्थः श्रद्धावानत्वरः शुचिः ।
समाहितमनाश्चात्र क्रियायामसक्तस्सदा " ॥

निभृतो मन्दभाषी । स्वस्थः प्रकृतिस्थः । समाहितमनास्तत्परः ।

" श्वः कर्ताऽस्मीति निश्चित्य दाता विप्रान्निमन्त्रयेत् ।
निरामिषं सकृद्भुक्त्वा सर्वभुक्तजने गृहे ॥
असंभवे परेद्युर्वा ब्राह्मणांस्तान्निमन्त्रयेत् ।
अज्ञातीनसमानार्थानयुग्मानात्मशक्तितः " ॥

असंभवे पूर्वेद्युर्निमन्त्रणासंभवे । तदहर्निमन्त्रणपक्षेऽपि पूर्वेद्युरत्यक्तस्त्रीसङ्गा एव निमन्त्रणीयाः । अत्र मार्कण्डेयः—

" निमन्त्रयेत पूर्वेद्युः पूर्वोक्तान्द्विजसत्तमान् ।
अप्राप्तौ तद्दिने वाऽपि हित्वा योषित्प्रसङ्गिनम् ॥
भिक्षार्थमागतान्विप्रान्काले संयमिनो यतीन् ।
भोजयेत्प्रणिपाताद्यैः प्रसाद्य यतमानसः " ॥

---

१ क. 'पृष्ठे न । २ ख. 'बन्धुरा' । ३ ख. 'वाञ्जिते' ४ घ. 'मानर्था' । ५ ख. 'नो व्रती' ।

संयमिनो ब्रह्मचारिणः ।

प्रचेताः—“ सवर्णं प्रेषयेदाप्तं द्विजानामुपमन्त्रणे ” ।

स्वयंनिमन्त्रणासामर्थ्य एतत् ।

“ कृतापसव्यः पूर्वेद्युः पूर्वान्पितॄन्निमन्त्रयेत् ।
भवद्भिः पितृकार्यं नः संपाद्यं च प्रसीदथ(त) ॥
सव्येन वैश्वदेवार्थं प्रणिपत्य निमन्त्रयेत् ” ।

मनुस्तु वैश्वदेविकब्राह्मणानां पूर्वं निमन्त्रणमिच्छति । यदाह—

“ दैवाद्यन्तं यदीहेत पित्राद्यन्तं न तद्भवेत् ।
पित्राद्यन्तं त्वीहमानः क्षिप्रं नश्यति सान्वयः ” इति ॥

ततश्च विकल्पः ।

यमः—“ जातिक्रियावबोधाद्यैर्गुणैर्युक्तानलोलुपान् ।
प्रार्थयेत प्रदोषान्ते भुक्तानाशयितान्द्विजान् ॥
सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः ।
भवद्भिर्भवितव्यं नः श्वोभूते श्राद्धकर्मणि ॥
ते तं तथेत्यविघ्नेन यातीयं रजनी यदि ।
यथाश्रुतं प्रतीक्षेरञ्श्राद्धकालमतन्द्रिताः ” ॥

ते तथेति ब्रूयुरिति शेषः ।

मत्स्यपुराणे—“ दक्षिणं जानुमालभ्य त्वं मयाऽद्य निमन्त्रितः ।
एवं निमन्त्र्य नियमाञ्श्रावयेत्पैतृकान्बुधः ॥
अक्रोधनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मचारिभिः ।
भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ” ॥

वराहपुराणे—“ वस्त्रशौचादि कर्तव्यं श्वः कर्ताऽस्मीति जानता ।
स्थानोपलेपनं भूमिं कृत्वा विप्रान्निमन्त्रयेत् ॥
दन्तकाष्ठं च विसृजेद्ब्रह्मचारी शुचिर्भवेत् ” ॥

तैश्चापि संयतैर्भाव्यं मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ २२५ ॥

तैर्निमन्त्रितैः संयतमनोवाक्कायव्यापारैर्भवितव्यम् । चकारात्कर्त्राऽपि भवितव्यम् ।

मनुः—“ निमन्त्रितो द्विजः पित्र्ये नियतात्मा भवेत्सदा ।
न च च्छन्दांस्यधीयीत यस्य श्राद्धं च तद्भवेत् ” ॥

---

१ ग. घ. च. यातेयं ।

देवलः—" पूर्वं निमन्त्रितोऽन्यस्य यदि कुर्यात्प्रतिग्रहम् ।
भुक्ताहारोऽपि वा भुङ्क्ते सुकृतं तस्य नश्यति " ॥

मनुः—" केतितस्तु यथान्यायं हव्यकव्ये द्विजोत्तमः ।
कथंचिदप्यतिक्रामन्पापः सूकरतां व्रजेत् " ॥

अङ्गीकृतनिमन्त्रणस्यैतत् । आपस्तम्बः—" आरब्धे चाभोजनमासमापनात् "।

यमः—" केतनं कारयित्वाऽपि योऽतिपातयते द्विजः ।
ब्रह्महत्यामवाप्नोति शूद्रयोनौ च जायते " ॥

निमन्त्र्य ब्राह्मणमतिपातयतेऽतिक्रामति तं न भोजयत इति यावत् ।

" आमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे त्वन्यस्य कुरुते क्षणम् ।
संवत्सरकृतं पुण्यं तस्य नश्यति दुर्मतेः ॥
आमन्त्र्य ब्राह्मणं यस्तु यथान्यायं न पूजयेत् ।
अतिकृच्छ्रासु घोरासु तिर्यग्योनिषु जायते " ॥

हारीतः—" दैवे वा यदि वा पित्र्ये निमन्त्र्य ब्राह्मणं यदि ।
तर्पयेन्न यथान्यायं स तत्तस्य फलं हरेत् ॥
प्रमादाद्विस्मृतं ज्ञात्वा प्रसाद्यैनं प्रयत्नतः ।
तर्पयित्वा विशेषेण सर्वं तत्फलमाप्नुयात् " ॥

मनुः—" निमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे वृषल्या सह मोदते ।
दातुर्यद्दुष्कृतं किंचित्तत्सर्वं प्रतिपद्यते " ॥

वृषली शूद्रा ।

मनुः—" दैवपूर्वं तु यच्छ्राद्धमदैवं वाऽपि यद्भवेत् ।
ब्रह्मचारी भवेत्तत्र भुक्त्वा श्राद्धं तु नैत्यकम् " ॥

कात्यायनः—" तदहः शुचिरक्रोधनोऽत्वरितोऽप्रमत्तः सत्यवादी स्यात् । मैथुनश्रमस्वाध्यायान्वर्जयेत् । आवाहनादि वाग्यत आ उपस्पर्शनात् । आमन्त्रितश्चैवम् " ।

उपस्पर्शनमाचमनं कर्मणोऽन्ते तत्पर्यन्तं वाचंयमः स्यादित्यर्थः ।

वृद्धशातातपः—" शुद्ध्यर्थं प्रातरुत्थाय भक्षयेद्दन्तधावनम् " ।

एतच्च भोक्तुर्न दातुः । " क्लिन्नदन्तः पितॄन्यजेत " इति श्रुतेः ।

हारीतः—" अथ श्वोभूते दक्षिणाप्रवणां दिशं गत्वा दक्षिणाप्रणतान्समूला-

---

१ ख. च. 'च्छ्राद्धं सदै' । २ ख. घ. आहवना° । ३ क. °कुरेव न दा° ।

न्दर्भानाहरेत् । अपरिगृहीताश्चापः । कृतवेश्मकर्माणः सत्रीबा-
लवृद्धाः सुरभिस्नाताः शुचिवाससः स्युः " ।

सुरभिस्नाताः सुगन्धितैलादिद्रव्यस्नाताः ।

यमः—" समूलस्तु भवेद्दर्भः पितॄणां श्राद्धकर्मणि ।
मूलेन लोकाञ्जयति शक्रस्य तु महात्मनः ॥
रक्षन्ति दर्भा असुरांस्तिला रक्षन्ति राक्षसान् ।
वेदविद्रक्षति त्वन्नं यतये दत्तमक्षयम् " ॥

ब्रह्मपुराणे—" हरिता वै सपिञ्जूलाः स्निग्धाः पुष्टाः समन्ततः ।
रत्निमात्राः प्रमाणेन पितृतीर्थेन संस्कृताः " ॥

सपिञ्जूला अच्छिन्नप्रान्ताः । बद्धमुष्टिः करो रत्निः । संस्कृताः परामृष्टाः ।

" तथा श्यामाकनीवारदूर्वाश्च समुदाहृताः " ।

कुशाभाव इति द्रष्टव्यम् । तथा च विष्णुः—

" कुशाभावे कुशस्थाने काशदूर्वाश्च दद्यात् " ।

गोभिलः—" बर्हिरुपमूललूनं पितृभ्यस्तेषामलाभे शूकतृणशरसू-
र्यसुतनलषण्ढ(ण्ड)वर्जं सर्वतृणानि " ।

शूकतृणं शूकधान्यतृणम् । कात्यायनः—

" हरिता यज्ञिया दर्भाः पीतकाः पञ्चयज्ञियाः ।
समूलाः पितृदै(दे)वत्याः कल्माषा वैश्वदेविकाः ॥
पिण्डार्थं संभृताः स्युर्ये तर्पणार्थं तथैव च ।
धृतैकतस्तु विण्मूत्रे तेषां त्यागो विधीयते " ॥

पुराणात्—" तर्पणादीनि कार्याणि पितॄणां यानि कानिचित् ।
तानि स्युर्द्विगुणैर्दर्भैः संस्तरार्थं विशेषतः ॥
सपिण्डीकरणं यावदृजुदर्भैः पितृक्रिया ।
सपिण्डीकरणादूर्ध्वं द्विगुणैर्विधिवद्भवेत् " ॥

कुशग्रहणमन्त्रः–"विरिञ्चिना सहोत्पन्न परमेष्ठिन्निसर्गज ।
नुद पापानि सर्वाणि भव स्वस्तिकरो मम " ॥

---

१ ख. 'द्रवस्ना' । २ क. °मूलास्तु भवेद्दर्भाः पि' । ३ ग. घ. च. गोबिलः । ४ क. ख. ग. °तवन° । च. °तवग्ल' । ५ घ. 'रिताः पैतृका द°' । ६ ख. 'ता याज्ञिका द°' । ७ घ. °काः पञ्च-याज्ञिकाः । स° । ८ च. °श्चयाज्ञिकाः । स° । ९ च. °वल्ये क° ।

इति कुशाः । अथ प्रोक्षणम् । तत्र वृद्धशातातपः—

" बहिराचम्य नद्यादौ सोदकश्च सुसंयतः ।
आहरेत्प्रोक्षणं प्राज्ञो नैकजातिर्न चाव्रतः ॥
शैवलतृणपर्णाद्यैरसंस्काराम्बुभाजनैः ।
सैकतावस्रुतोयाद्यैर्न कुर्यात्प्रोक्षणं बुधः " ॥

एकजातिः शूद्रः । शैवलादिभिर्युक्तैरसंस्कृतभाजनैः । सैकतान्तर्गतैर्वस्त्रादिनिर्गतैश्च जलैर्न प्रोक्षेदित्यर्थः ।

आपस्तम्बः—" नालिका[1]भिन्नपात्रेण कांस्यपात्रेण चैव हि ।
प्राण्यङ्गफलजेनापि कुर्यान्नाम्युक्षणं बुधः " ॥

नालिका[2] वेणुमयी । भिन्नपात्रं यन्मृन्मयम् । प्राण्यङ्गजं शङ्खशुक्त्यादि । फलजं नारिकेलबिल्वादिमयम् ।

" गृहे वा सम्यगाचान्तः कृत्वा स्वर्णोदकं बुधः ।
नाधोवस्त्रैकदेशेन शुध्यर्थमप आहरेत् ॥
यथानीतं तु सव्येन प्रोक्षयेद्दक्षिणेन तु ।
आग्नेयं प्रथमं प्रोक्तं विप्रहस्ताद्द्वितीयकम् ॥
तृतीयमुदकस्थानाच्चतुर्थं मणिकात्स्मृतम् " ॥

अग्नियुक्तभाजनस्थमाग्नेयम् । मणिक उदपात्रम् ।

प्रचेताः—" संगृह्याभ्युक्षणं यायात्सोपानत्को गृहं प्रति[3] ।
तदमुक्त्वा गृहं प्राप्य आचामेत्परिचारकात् ॥
अभ्युक्षणोदपात्रं तु न तावत्स्थाप्यते क्वचित् ।
यावन्नाऽऽचमनं दत्तं प्रोक्षिता न गलन्तिका " ॥

गलन्तिका वारिधानी । विष्णुः—" न नक्तं गृहीतेन श्राद्धकर्म कुर्यादुदकेन " ।

ब्रह्माण्डपुराणे—" दुर्गन्धि फेनिलं वर्ज्यं तथा वै पल्वलोदकम् ।
नाऽऽप्नुयाद्यत्र गौस्तृप्तिं नक्तं यच्चैव गृह्यते " ॥

इति प्रोक्षणम् । अथ वैश्वदेवादिः । तत्र लौगाक्षिः—

" पित्रर्थं निर्वपेत्पाकं वैश्वदेवार्थमेव च ।
वैश्वदेवं न पित्रर्थं न दार्शं वैश्वदेविकम् " ॥

---

१ ख. °भिर्न प° । २ ख. °काभिर्वेणुमयीभिर्न पा° । ३ ख. °ति । उद° । ४ क. °प्य प्रथमे° । ५ क. °त्स्थापयेत्क्वचि° ।

देवयज्ञार्थं वैश्वदेवम् । दर्शश्राद्धं दार्शम् । एतच्च श्राद्धमात्रोपलक्षणार्थम् । पैठीनसिः—

" पितृपाकं समुद्धृत्य वैश्वदेवं करोति यः ।
आसुरं तद्भवेच्छ्राद्धं पितॄणां नोपतिष्ठति " ॥

लौगाक्षिः—" पक्षान्तकर्म निर्वर्त्य वैश्वदेवं च साग्निकः ।
पिण्डयज्ञं ततः कुर्यात्ततोऽन्वाहार्यकं बुधः " ॥

पक्षान्तकर्माग्न्यन्वाधानम् । अन्वाहार्यकं दर्शश्राद्धम् ।

" अकृते वैश्वदेवे तु स्थालीपाकः प्रकीर्तितः ।
अन्यत्र पिण्डयज्ञात्तु सोऽपराह्णे विधीयते " ॥

पिण्डयज्ञस्थालीपाकात्प्राग्वैश्वदेवः कार्य इत्यर्थः ।

भविष्यत्पुराणे त्वन्यक्रमः—

" कृत्वा श्राद्धं महाबाहो ब्राह्मणांश्च विसृज्य च ।
वैश्वदेवादिकं कर्म ततः कुर्यान्नराधिप " इति ॥

तथा—" पितॄन्संतर्प्य विधिवद्बलिं दद्याद्विधानतः ।
वैश्वदेवं ततः कुर्यात्कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ॥
ये अग्निदग्धा मन्त्रेण भूमौ यन्निक्षिपेद्बुधः ।
जानीहि तद्बलिं वीर श्राद्धकर्मणि नित्यदा " ॥

एवं वैश्वदेवस्य त्रयः कालाः । एकः पाकानन्तरोऽपरो बलिदानानन्तरः श्राद्धसमाप्त्यनन्तरस्तृतीयः ।

अथापरेतिकर्तव्यता । तत्र पुराणम्—

" भूमिः श्राद्धे पञ्चगव्यैर्लिप्ता शोध्या तथोल्मुकैः ।
गौरमृत्तिकया छन्ना प्रकीर्णतिलसर्षपा " ॥

उशना—"गोमयोदकैर्भूमिभाजनभाण्डशौचं कुर्यात् " ॥

देवलः—" तथैव यन्त्रितो दाता प्रातः स्नात्वा सहाम्बरः ।
आरभेत नवैः पात्रैरन्नारम्भं च बान्धवैः ॥

---

१ क. पितृय° । २ ख. अक्षतं । ३ ख. ग. च. °राह्णो वि° । ४ ख. ग. °यज्ञः स्था° । घ. °यज्ञ इति स्था° । ५ ख. विसर्ज्य । ६ क. ख. च. तदा । ७ क. °तामाह–त° । ८ क. ग. °त्वा महा° ।

तिलानवकिरेत्तत्र सर्वतो वासयेद्द्विजान् ।
असुरोपहतं सर्वं तिलैः शुध्यत्यजेन च ॥
ततोऽन्नं बहुसंस्कारं नैकव्यञ्जनभक्ष्यवत्[1] ।
चोष्यपेयसमृद्धं च यथाशक्ति प्रकल्पयेत् ॥
ततो निवृत्ते मध्याह्ने लुप्तलोमनखान्द्विजान् ।
अभिगम्य यथामार्गं प्रयच्छेद्दन्तधावनम् ॥
तैलमुद्वर्तनं स्नानं स्नानीयं च पृथग्विधम् ।
पात्रैरौदुम्बरैर्दद्याद्वैश्वदेवकपूर्वकम् ॥
ततः स्नात्वा निवृत्तेभ्यः प्रत्युत्थाय कृताञ्जलिः ।
पाद्यमाचमनीयं च संप्रयच्छेद्यथाक्रमम् " ॥

औदुम्बरं ताम्रम् ।

विष्णुः—" स्नातोऽधिकारी भवति दैवे पित्र्ये च कर्मणि ।
पवित्राणां तथा जप्ये दाने च विधिचोदिते " ॥

वृद्धवसिष्ठः—" जपहोमोपवासेषु धौतवस्त्रः सदा भवेत् ।
अलंकृतशुचिर्मौनी श्राद्धादौ विजितेन्द्रियः " ॥

प्रचेताः—" श्राद्धकृच्छुक्लवासाः स्यात् " ।

कषायरक्तप्रतिषेधमाह बौधायनः—

" काषायवासाः कुरुते जपहोमप्रतिग्रहान् ।
न तद्देवगमं भवति हव्यकव्येष्वथो हविः " ॥

योगयाज्ञवल्क्यः—" जपे होमे तथा दाने दैवे पित्र्ये च कर्मणि ।
बध्नीयान्नाऽऽसुरीं कक्ष्यां शेषे काले यथेच्छया ॥
परिधानाद्बहिः कक्ष्या निबद्धा ह्यासुरी भवेत् " ।

भृगुः—" नग्नः स्यान्मलवद्वासा नग्नः कौपीनकेवलः ।
द्विकक्ष्योऽनुत्तरीयश्च अकक्षोऽवस्त्र एव च ॥
नग्नः काषायवासाः स्यान्नग्नश्चार्धपटः स्मृतः " ।

शातातपः—" एकवस्त्रो न भुञ्जीत न कुर्याद्देवतार्चनम् ।
न चार्चयेद्द्विजान्नग्नः कुर्याद्देवंविधो नरः ॥
सव्यादंसात्परिभ्रष्टं कथंचिद्द्विवृताम्बरम् ।
एकवस्त्रं तु तं विद्याद्दैवे पित्र्ये च वर्जयेत् " ॥

---

१ च. 'कसंस्कारभक्षव° । २ ख. °भक्षव' ३ क. 'तू । चूष्य° । ४ ख. °थक्पृथक् । पा° ।

वृद्धमनुः—" स्वयंधौतेन[1] कर्तव्याः क्रिया धर्म्या विपश्चिता ।
न तु नेजकधौतेन नाहतेन च कर्हिचित् " ॥

अहतमाह कश्यपः—" अहतं यन्त्रनिर्मुक्तमुक्तं वासः स्वयंभुवा ।
शस्तं तन्माङ्गलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा " ॥

माङ्गलिक्यं विवाहादि । ततोऽन्यत्र सकृत्प्रक्षालितमहतमित्याह प्रचेताः—
" ईषद्धौतं नवं श्वेतं सदशं यन्न धारितम् ।
अहतं तद्विजानीयात्सर्वकर्मसु पावनम् " ॥

व्यासः—" अच्छिन्नाग्रं च यद्वस्त्रं मृदा प्रक्षालितं च यत् ।
अहतं धातुरक्तं तत्पवित्रमिति वै स्थितिः " ॥

शाट्यायनिः—" ततः सूर्यमुपस्थाय सम्यगाचम्य च स्वयम् ।
अभ्युक्षणं समादाय संयतात्मा गृहं व्रजेत् ॥
सोपानत्कः सदर्भश्च सपात्रः सदशोत्तरः " ।

सदशमुत्तरमुत्तरीयं यस्य स [स]दशोत्तरः । सूर्योपस्थानं ब्रह्मयज्ञाद्युपलक्षणार्थम् ।

योगयाज्ञवल्क्यः—" तेनोदकेन पात्राणि प्रोक्ष्याऽऽचम्य पुनर्गृहे ।
पात्राद्विरहितं तोयमुद्धृतं सव्यपाणिना ॥
*न तेन प्रोक्षणं कुर्याद्वस्त्रनिर्णेजनेन च " ।

ब्रह्माण्डपुराणे—" नाप्रोक्षितं स्पृशेत्किंचिद्दैवे पित्र्ये च वा पुनः ।
उत्तरेणाऽऽहरेद्वेद्या दक्षिणेन विसर्जयेत् " ॥

वेदिः श्राद्धभूमिः ।

गोभिलः[2]—" दानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनम् ।
प्रौढपादो न कुर्वीत स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ॥
आसनारूढपादो यो जान्वोर्वा जङ्घयोस्तथा ।
कृतावसक्थिको[3] यस्तु प्रौढपादः स उच्यते " ॥

बौधायनः—" नाभेरधः करस्पर्शं कर्मयुक्तो विवर्जयेत् " ।

तथा—" संध्ययोरुभयोर्जप्ये भोजने दन्तधावने ।
पितृकार्ये च दैवे च तथा मूत्रपुरीषयोः ॥
गुरूणां संनिधौ दाने योगे चैव विशेषतः ।
एतेषु मौनमातिष्ठेत्स्वर्गमाप्नोति मानवः " ॥

---

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठश्चपुस्तके स यथा—"तेनैव प्रोक्षणं कुर्याद्वस्त्रनिर्णेजकेन वा" इति ।

---

१ ख. ग. घ. च. °यं वैते° । २ क. ग. घ. गोबिलः । ३ क. ख. घ. छ. °सक्थिको ।

(श्राद्धप्रकरणम् ९)

योगयाज्ञवल्क्यः—" यदि वाग्यमलोपः स्याज्जप्यादिषु कथंचन ।
व्याहरेद्वैष्णवं मन्त्रं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययम् " ॥

मार्कण्डेयः—" अह्नः षट्सु मुहूर्तेषु गतेषु त्वथ तान्द्विजान् ।
प्रत्येकं प्रेषयेत्प्रेष्यं स्नानार्थं चामलोदकम् ॥
स्नातः स्नातान्समाहूतान्स्वागतेनार्चयेत्पृथक् ।
स्थितान्देशे विविक्ते तु प्रकीर्णतिलबर्हिषि ॥ २२५ ॥

अपराह्णे समभ्यर्च्य स्वागतेनाऽऽगतान्द्विजान् ॥
पवित्रपाणिराचान्तानासनेषूपवेशयेत् ॥ २२६ ॥
युग्मान्दैवे यथाशक्ति पित्र्येऽयुग्मांस्तथैव च ॥
परिश्रिते शुचौ देशे दक्षिणाप्रवणे तथा ॥ २२७ ॥
द्वौ दैवे प्राक्तु पित्र्ये त्रीनुदगेकैकमेव वा ॥

तान्निमन्त्रितानागतान्विप्रानपराह्णेऽह्नोऽपरभागे स्वागतेन स्वागतवाक्येन पूजितानाचान्ताञ्शुचौ शुद्धे परिश्रिते काण्डपटादिना परिवृते[2] दक्षिणतः क्रमनिम्ने प्रदेशे दैवे वैश्वदेविके यथाशक्ति युग्मान्प्राङ्मुखान्पित्र्ये पितृकार्ये यथाशक्त्या वा[3] । अयुग्मानिति पाठः । अयुग्मानुदङ्मुखानासनेषु पवित्रपाणिरुपवेशयेत् । अथ वा द्वावेव वैश्वदेवे त्रीनेव पित्र्ये । यद्वोभयत्रैकैकम् । द्विचतुरादिसंख्याका[4] युग्माः । एकत्रिपञ्चकादिसंख्याका[5] अयुग्माः । महासंख्यायामसमर्थस्य चाल्पसंख्याविधिः । यत्तु मनुनोक्तम्—

" द्वौ दैवे पित्र्यकृत्ये[6] त्रीनेकैकमुभयत्र वा ।
भोजयेत्सुसमृद्धोऽपि न प्रसज्येत विस्तरे ॥
सत्क्रियां देशकालौ च शौचं ब्राह्मणसंपदम् ।
पञ्चैतान्विस्तरो हन्ति तस्मान्नेहेत विस्तरम् " ।

इति, तन्न्यूनसंख्याप्रशंसार्थं[7] नाधिकसंख्यानिषेधार्थम् । तथा सति नाधिकसंख्या विधीयेत ।

विधत्ते च गौतमः—" नवावरान्भोजयेदयुजो वा यथोत्साहम् " इति ।

गृह्यकृच्छौनकः—" अथातः पार्वणे श्राद्धे काम्य आभ्युदयिक एकोद्दिष्टे वा

---

१ क. प्राक्त्रयः पित्र्ये उद° । २ ख. °ते दक्षिणतो द° । ३ ग. घ. च. वाऽयुग्मानु° । ४ ख. °संख्यका । ५ ख. °संख्यका । ६ क ग. पितृकार्ये त्री° । ७ क. तदूनविप्रसंख्याप्र° । ८ ग. च. °नविप्रसंख्याप्र° ।

ब्राह्मणाञ्श्रुतशीलवृत्तसंपन्नानेकेन वा काले ज्ञापिता-
न्स्नातान्कृतशौचांस्तानुदङ्मुखान्पितृवदुपवेश्य चैकैकमे-
कैकस्य द्वौ द्वौ त्रींस्त्रीन्वा वृद्धौ फलभूयस्त्वं न त्वेवैकं
सर्वेषां पिण्डैर्व्याख्यातं काममनाद्ये " ।

अस्यार्थः—पार्वणादिश्राद्धचतुष्टये ब्राह्मणाञ्श्रुतादिगुणोपेतानेकेन वा श्रुतादिना गुणेन संपन्नान्काले पूर्वेद्युर्ज्ञापितान्निमन्त्रितान्स्नातान्समावृत्ता-नाप्लुतान्वा तद्दिने कृतपादशौचान्पितृवत्पितृतुल्यवयस्कान् । वृद्धवृद्धत-रवृद्धतमानित्यर्थः । पित्रादीनामेकैकस्य स्थान एकमेकं द्वौ द्वौ विप्रौ त्रींस्त्रीन्विप्रान्वोपवेशयेत् । विप्रसंख्यया वृद्धौ फलभूयस्त्वं न तु सर्वेषां पित्रादीनां स्थान एकं ब्राह्मणमुपवेशयेत् । काममनाद्ये आद्यं तु सपिण्डीकरणं ततोऽन्यदनाद्यम् । यद्वाऽन्नमाद्यं तदभावोऽनाद्यं यद्वाऽनाद्यमाममिति ।

ब्रह्मपुराणे— " देशकालधनाभावादेकैकमुभयत्र वा ।
शेषान्वित्तानुसारेण भोजयेदन्यवेश्मनि " ॥

उभयत्र दैवे पित्र्ये चेत्यर्थः ।

शङ्खः—" भोजयेदथवाऽप्येकं ब्राह्मणं पङ्क्तिपावनम् ।
दैवे कृत्वा तु नैवेद्यं पश्चात्तस्य तु निर्वपेत् " ॥

पुराणात्—" एक एव यदा विप्रो द्वितीयो नोपपद्यते ।
पितॄणां ब्राह्मणो योज्यो दैवे त्वग्निं नियोजयेत् " ॥

वसिष्ठः—" अपि वा भोजयेदेकं ब्राह्मणं वेदपारगम् ।
श्रुतशीलादिसंपन्नं सर्वालक्षणवर्जितम् ॥
यद्येकं भोजयेच्छ्राद्धे दैवं तत्र कथं भवेत् ।
अन्नं पात्रे समुद्धृत्य सर्वस्य प्रकृतस्य तु ॥
देवतायतने कृत्वा ततः श्राद्धं प्रवर्तयेत् ।
प्रास्येदन्नं तदग्नौ तु दद्याद्वा ब्रह्मचारिणे " ॥

बृहस्पतिः—" यद्येकं भोजयेच्छ्राद्धे स्वल्पत्वात्प्रकृतस्य तु ।
स्तोकं स्तोकं समुद्धृत्य तेभ्योऽन्नं च निवेदयेत् " ॥

ब्राह्मणतृप्तिसमर्थस्यान्नस्य स्तोकं तृतीयं भागं बुद्ध्या पृथक्कृत्य तेभ्यः पित्रादिभ्यः प्रत्येकं प्रदद्यादित्यर्थः ।

---

१ क. च. त्वेकैकं । २ च. °तशौ° । ३ क. ग. °भू । यद्वाऽना' । ४ क. °नालाभादे° । ५ ख. ग. घ. सर्वल° ।

अपराह्णे समभ्यर्च्येत्यत्र संदेहः । किं द्विधा[1] विभक्तस्याह्न उत्तरो भागोऽपराह्णः किं वा पञ्चधा विभक्तस्य चतुर्थो भागोऽपराह्णः । तत्र केचिदाहुः— पञ्चधा विभक्तस्य चतुर्थो भागोऽपराह्ण इति । तथा हि श्रुतिः—

> "आदित्यो वै सर्वं ऋतवः स यदैवोदेत्यथ वसन्तो यदा
> संगवोऽथ ग्रीष्मो यदा मध्यंदिनोऽथ वर्षा यदाऽ-
> पराह्णोऽथ शरद्यदाऽस्तमेत्यथ हेमन्तः" इति ।

स्मृतिरपि, यदाह व्यासः—

> "मुहूर्तत्रितयं प्रातस्तावानेव च संगवः ।
> मध्याह्नस्त्रिमुहूर्तः स्यादपराह्णस्तु तादृशः ॥
> सायाह्नस्त्रिमुहूर्तोऽथ सर्व[2]कर्मबहिष्कृतः" इति ॥

अतश्च श्रौतादिप्रयोगात्पञ्चधा विभक्तस्याह्नश्चतुर्थ एव भागोऽपराह्णशब्द-वाच्य इति । तदन्ये नानुमन्यन्ते । ते हि मन्यन्ते—नैवास्मात्प्रयोगाद्वाच्यनि-यमः शक्योऽवधारयितुम् । भवति हि श्रुतावेवाह्नो भागान्तरेऽप्यपराह्णशब्द-प्रयोगः । यथा—

> "पूर्वाह्णो वै देवानां मध्याह्नो मनुष्याणामपराह्णः पितृणाम्" इति ।

अत्र खलु त्रेधाविभक्तस्याह्नस्तृ[3]तीयो भागोऽपराह्णशब्दवाच्यः प्रयुज्यते । तथा "तस्मात्सुपूर्वाह्ण एव पू[4]र्वयोपसदा प्र[5]च[6]रितव्यं स्वपराह्णे[7] परया" इत्यादौ दिन-स्यान्तिमे मुहूर्ते द्वेधा विभक्तस्याह्नो द्वितीये भागेऽप्यस्ति प्रयोगः ।

यदाह मनुः—"यथा चैवापरः पक्षः पूर्वपक्षाद्विशिष्यते ।
तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्णादपराह्णो विशिष्यते" इति ॥

ततः पञ्चधाविभक्तस्याह्नश्चतुर्थ एव भागेऽपराह्णशब्दप्रयोग इत्यसिद्धम् । तदसिद्धौ च न स एवापराह्णपदवाच्यः । यदि हि तथा स्यात्तदा पङ्कज-शब्दवत्कुशलप्रवीणादिशब्दवद्वा योगरूढत्वादिकल्पनयाऽपराह्णे समभ्यर्च्येत्या-दिवाक्ये मध्याह्नसायाह्नयोर्मध्यगतोऽह्नो भाग एव वाक्यार्थान्वयी स्यात् । न त्वेतदस्ति । तस्मादह्नोऽपरो भाग इत्यनया व्युत्पत्त्या यौगिक एवायं शब्दः । अत एव कुतपकालव्यापिन्याममावास्यायाममावास्याश्राद्धं कार्यमाह जाबालिः—

> "भूतविद्धा त्वमावास्या प्रतिपन्मिश्रिता च या ।
> तयोस्तु पितृकृत्येऽपि ग्राह्या कुतपकालिकी" इति ॥

---

१ क. ग. घ. द्वेधा । २ क. °र्वधर्म° । ३ क. ग. घ °तीये भागेऽपराह्णशब्दः प्र° । ४ ख. पूर्वे यो° । ५ ख. प्रचारि° । ६ क. घ. °चलित° । ७ ख. °ह्णे च प° ।

अनेन च पार्वणं श्राद्धं कुतपे कार्यं विधीयते। अन्यथा कुतपव्यापिन्या ग्रहणविधिरदृष्टार्थः स्यात्। तस्मादपराह्णे विहितं श्राद्धं कुतपे कार्यमिति[1] विधिः कुतपस्यापराह्णान्तर्भावं गमयति। भवति च कुतपस्य द्वितीयमर्धमपराह्णमध्यवर्ति। अह्नो हि पञ्चदशमुहूर्तरूपस्याष्टमो मुहूर्तः कुतपस्तेन तस्य भवति द्वितीयमर्धमपराह्णः। यदि च सायाह्नात्प्राक्तनं मुहूर्तत्रयमेवापराह्णः स्यात्तदा ग्राह्या कुतपकालिकीति विधिना कुतपो नित्यवद्विहितमपराह्णं[3] बाधित्वा विधेयः। स चाबाधे सत्यन्यायः[2]। अत एव कुतपविधानान्नाह्नस्तृतीये भागेऽस्यापराह्णशब्दस्य वृत्तिरवसीयते। यदुक्तं गौतमेन—

"प्रारभ्य कुतपे श्राद्धं कुर्यादारौहिणाद्बुधः।
विधिज्ञो विधिमास्थाय रौहिणं न तु लङ्घयेत्"

इति, तदपि कुतपमात्रव्यापिकुद्धादि[4]श्राद्धविषयम्[5]। न पुनः सकलमध्याह्नव्यापिश्राद्धतिथावेकोद्दिष्टविषयम्। तथाहि सति रौहिणानतिक्रमविधेरदृष्टं मूलं कल्प्यं स्यात्। न तु विषयान्तरे। तथाहि अपराह्णान्तर्गतरौहिणांशारब्धे श्राद्धे श्राद्धाङ्गभूततिथिक्षयेऽपि प्रारब्धकर्मसमाप्तिरनन्तरमेव तिथ्यन्तरेऽपि विधिनाऽऽक्षिप्यते समाप्यते च। कुतपोत्तरार्धारब्धं[6] रौहिणे श्राद्धं विना पुरुषापराधादिति दृष्टमूलैव रौहिणानतिक्रमस्मृतिः। तस्मादुक्त एव विषयोऽस्य वाक्यस्य युक्तः। यत्तु व्यासादिभिर्मध्यंदिनात्परतो मुहूर्तत्रयेऽपराह्णशब्दः प्रयुज्यते। तत्तस्य भागस्य शब्दान्तरेण व्यपदेष्टुमशक्यत्वात्। न पुनस्तस्यैवापराह्णपदव्यपदेश्यत्वात्। दर्शितो हि तस्य सायाह्ने मध्यंदिनोत्तरार्धे च प्रयोगः। ननु च द्वितीयमहरर्धमपराह्णस्तथाऽपि यदपराह्णे विहितं तदह्नः पञ्चधा विभक्तस्य चतुर्थ एव भागे कार्यम्। यदाह पराशरः—

"यद्यदेतेषु विहितं तत्तत्कुर्याद्विचक्षणः"॥

अस्यार्थः—यद्यत्कर्म स्नानदानश्राद्धादिकं पूर्वाह्णादिकालेषु विहितं तदेतेषु प्रातरादिषु मुहूर्तत्रयपरिमितेष्वह्नः पञ्चसु भागेषु कार्यमिति। तन्न[7], न ह्यनेन वाक्येनापराह्णविहितं श्राद्धमह्नः पञ्चधा विभक्तस्य चतुर्थ एव भागे कार्यमिति नियम्यते। किंतु पिण्डान्वाहार्यकं श्राद्धं मध्यंदिनादुत्तरत्र मुहूर्तत्रये कार्यमित्यौचित्यप्राप्तमनूद्यते। तद्धि पितृयज्ञं कृत्वा कार्यं पितृयज्ञं तु निर्वर्त्य[8]त्यत्रोक्तम्। यत एव नेदं नियामकमत एव दर्शश्राद्धप्रकरणे मत्स्यपुराणम्—

---

१ ख. °ह्नोऽपि प°। च °ह्नस्त्रेधाविभक्तपक्षे हि। २ ख. °न्यायः। अ°। ३ क °विधिना नाह्नस्तृतीये भागे स्यादप°। ४ क. °दिवि°। ५ क. ख. च. °म्। त°। ६ ख. °रब्धो रोहिणे श्राद्धे वि°। ७ क. ग. ततश्च श्राद्धमप°। ८ ख. तु न निवृत्येत्य°।

" ऊर्ध्वं मुहूर्तात्कुतपाद्यन्मुहूर्तचतुष्टयम् ।
मुहूर्तपञ्चकं वाऽपि[1] स्वधावाचनमिष्यते " इति ॥

एतच्च पराशरवाक्यस्यानियामकत्व एव युज्यते । नियामकत्वे तु पुनः कुतपसंज्ञकादष्टमान्मुहूर्तादुत्तरो रौहिणसंज्ञको मुहूर्तः श्राद्धाङ्गत्वेन न शक्यते विधातुम् । दशमादय एव हि त्रयो मुहूर्ताः पराशरेण नियम्येरन्न तु नवमः । एवं तस्य नियामकत्वे मुहूर्तपञ्चकं वेति त्रयोदशस्य मुहूर्तस्य सायाह्नान्तःपातिनोऽङ्गत्वविधिरनुपपन्नः । अस्य च चतुर्थप्रहरान्तःपाताच्छ्राद्धाङ्गत्वं प्रतिषिध्यते । तथा च वायुपुराणम्—

" चतुर्थे प्रहरे प्राप्ते यः श्राद्धं कुरुते नरः ।
आसुरं तद्भवेच्छ्राद्धं दाता च नरकं व्रजेत् " ॥

अत एव विहितप्रतिषिद्धत्वान्मुहूर्तपञ्चकं वेति विकल्प उक्तः । व्यवस्थितश्चायम् । यदा प्राक्चतुर्थात्प्रहरादमावस्यादिश्राद्धाङ्गतिथिः समग्रश्राद्धप्रयोगसंपादनसमर्था भवति चेत्प्रतिषेधः । नो चेद्विधिः । पराशरवाक्यस्यानियमत्वमेव स्फुटी करोति व्याघ्रपात्—

" विधिज्ञः श्रद्धयोपेतः सम्यक्पात्रप्रयोजकः ।
रात्रेरन्यत्र कुर्वाणः श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तमम् " इति ॥

यत एव द्वितीयमह्नोऽर्धमपराह्णोऽत एव बह्वृचब्राह्मणे श्रूयते—"उद्धराऽऽहवनीयमित्यपराह्ण आह " इति । अत एव चाऽऽश्वलायनीयसूत्रम्—" उत्सर्गेऽपराह्णे गार्हपत्यं प्रज्वाल्य " इत्यादि । सायंकालविहितस्याग्निहोत्रस्याङ्गमुद्धरणं सायमेव कार्यं " तत्कालश्चैव तद्गुणः " इति वचनात् । तेन सायाह्न एवायमपराह्णशब्दः । तस्मात्सिद्धं द्वेधा विभक्तस्याह्नो द्वितीयो भागोऽपराह्ण इति । तत्रामावास्याया अन्यत्र श्राद्धप्रकरणे प्रथम एवापराह्णभाग एतत्कार्यं, विलम्बे हेत्वभावात् । अमावास्यायां तु पिण्डान्वाहार्यकपितृयज्ञानुरोधेन यत्रापराह्णभागेऽमावास्यायुक्ते संपद्यते तत्र कार्यम् । सांवत्सरादिकं तु श्राद्धतिथियुक्तेऽपराह्णभागे यत्र कुत्रचित्कार्यम् । सा चेत्सायाह्नमात्रव्यापिनी स्यात्तदा सायाह्न एव व्याघ्रपाद्वचनबलेन श्राद्धं कार्यं न पुनरुदयव्यापिन्यामपराह्णपर्यन्तायाम् । तथा च स्मृत्यन्तरम्—

---

१ क. ख. ग. च. °पि सुधा° । २ ख. ग. घ. °त्वे पु° । ३ ख °तुष्प्रह° । ४ क. ग घ. °त्रनियो° । ५ क. ख. घ. °त्कालाच्चैव तद्ग्रहणात् " इ० । ग. °त्कालश्चैव तद्गुणाः " इ० । छ. म. °त्कालाश्चैव तद्ग्रहणाः " इ० । ६ ख. ग. °लम्बहेतुत्वाभा° ।

" दर्शं च पौर्णमासं च पितुः सांवत्सरं दिनम् ।
पूर्वविद्धमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते " इति ॥

श्राद्धादावस्तगामिनीति च पितुरिति च प्रदर्शनार्थम्[2] । यत्तु ग्राह्या कुतपकालिकीति वचनम्, तदनग्नेरमावास्याश्राद्धं प्रति कालविशेषविधायकं न पुनः श्राद्धान्तरं प्रतीति मन्तव्यम् । श्राद्धविशेषेऽपराह्णात्कालान्तरमाह शातातपः—

" आमश्राद्धं तु पूर्वाह्णे एकोद्दिष्टं तु मध्यतः ।
पार्वणं चापराह्णे तु प्रातर्वृद्धिनिमित्तकम् " इति ॥

अत्र द्विजानामामश्राद्धं पाकासामर्थ्ये निमित्ते विधीयमानत्वादनित्यम् । शूद्रस्य निमित्तानपेक्षं तद्भवतीति नित्यम् । तत्र नोभयविधे तस्मिन्पूर्वाह्णविधिरयं नित्यानित्यसंयोगविरोधात् । तत्र द्विजानामामश्राद्धविषय उदाह्रियन्ते ।

तत्र संवर्तः—" पाकाभावेऽधिकारः स्याद्द्विजातीनामुदाहृतः ।
अपत्नीनां महाबाहो विदेशगमनादिभिः ॥
सदा[3] चैव तु शूद्राणामामश्राद्धं विदुर्बुधाः " ।

उशना—" आत्मनो देशकालानां विप्लवे समुपस्थिते ।
आमश्राद्धं द्विजैः[4] कार्यं शूद्रेण तु सदैव हि " ॥

प्रचेताः—" आपद्यनग्नौ तीर्थे च चन्द्रसूर्यग्रहे तथा ।
आमश्राद्धं द्विजैः कार्यं शूद्रैः कार्यं सदैव हि " ॥

तीर्थे पाकासामर्थ्ये सति । चन्द्रसूर्यग्रहे भोक्तुरभावे ।

" स्त्री शूद्रः स्वपचश्चैव जातकर्मणि वाऽप्यथ ।
आमश्राद्धं तदा कुर्याद्विधिना पार्वणेन तु " ॥

स्वपचः स्वयंपचः ।

जमदग्निः—" यावत्स्यान्नाग्निसंयुक्त उत्सन्नाग्निरथापि वा ।
आमश्राद्धं सदा कुर्याद्धस्तेऽग्नौकरणं भवेत् " ॥

हारीतः—" श्राद्धविघ्ने द्विजातीनामामश्राद्धं प्रकीर्तितम् ।
अमावास्यादि नियतं माससंवत्सराद्दृते " इति ॥

मासिकं सांवत्सरिकं च श्राद्धं वर्जयित्वा स विधिरित्यर्थः[5] । अयं मासिकसांवत्सरिकामश्राद्धनिषेधो ग्रहणव्यतिरिक्तविषयः । चन्द्रसूर्यग्रहे सति मासिकसांवत्सरिकश्राद्धमामान्नेनैव कार्यमिति भावः । एवमादिभिर्वचनैः

---

१ क. ख. च पूर्ण° । २ क. घ. °ति पितुरिति च प्रदर्शनात् । य° । ३ ग. च. सदा । ४ क. द्विजः । ५ ग. घ. च. °र्थः । ए° ।

पाकासामर्थ्यनिमित्तेऽधिकारभङ्गे सत्यामेन द्रव्येण श्राद्धस्य प्रयोगविशेषो[1]ऽधिकारो[2]ज्जीवनाय विधीयमानो नैमित्तिको भवति । ननु "शूद्रः[3] कुर्यात्सदैव हि " इति वचनाच्छूद्रत्वेन निमित्तेन पूर्ववदेव प्रयोगविशेषो नैमित्तिकः कस्मान्न विधीयते । उच्यते—प्राप्तं खलु शूद्रं प्रत्यामश्राद्धमिति न विधेयम् । किं त्वनुवाद्यम् । तथा हि प्रतिषिद्धं ब्राह्मणभोजनं शूद्रस्य । यदाह सुमन्तुः—

" न पक्वं भोजयेद्विप्रान्सच्छूद्रोऽपि कदाचन ।
भोजयन्प्रत्यवायी स्यान्न च तस्य फलं भवेत् ॥
भोजनेन हि विप्रस्य यत्पापं स्याद्दुरात्मनः ।
ततोऽसौ लिप्यते मूढो यः शूद्रो भोजयेद्द्विजान् " इति ॥

न चात्र संप्रीत्यादिप्रयोजनमेव ब्राह्मणभोजनं निषिध्यते न तु वैधमिति वाच्यम् । यतः " न चाऽऽप्नोति फलं तस्य " इति वाक्यशेषो वैधविप्रभोजने एव युज्यते । नैवायं निषेधः श्राद्धोपाधिभूतविप्रभोजनविषयो न भवतीति शक्यते वक्तुं कारणाभावात् । ब्राह्मणभोजनप्रतिषेधे च श्राद्धाधिकार एव शक्यते । तथा हि श्राद्धकल्पे ब्राह्मणनिमन्त्रणादिविधिदर्शनात् । तथा हविः पचेत् , श्राद्धदेशं[6] प्रत्याहरेत् , परिवेषयेत् , विप्रान्भोजयेदित्यादिविधिदर्शनाच्छ्राद्धयज्ञस्य ब्राह्मणभोजनरूपोपाधिपर्यन्तताऽवसीयते । न चोपाधिसंपादनसामर्थ्यप्रतिबन्ध उपहिते भवति सामर्थ्यप्रतिबन्धः । यत्त्वभ्युदितेऽष्टावुपांशुयाजस्य देवतोद्देशरहितस्यापि प्रयोज्यत्वं न्यायविद्भिरुच्यते, तद्युक्तमेव । न खल्वभ्युदितेष्टेरधिकारबुद्धिरनुष्ठापिका । किं त्वधिकारभ्रमः । विहितकालभ्रान्त्या हि तत्र कालान्तरविषयाधिकारभ्रमो जन्यते । अत उपाधिभूतदेवतोद्देशसामर्थ्यविरहेऽप्युपांशुयाजानुष्ठानं नायुक्तम् । तत्र ह्यधिकारभ्रान्तिप्रवर्तितः प्रयोग एव तस्य विकृतस्य समाप्तिनिमित्तम् । तेन नैमित्तिकनिमित्तप्रक्रान्तस्योपांशुयाजप्रयोगस्य देवतोद्देशरहितस्यापि समाप्तिर्वचनसामर्थ्यात्तत्र युज्यते । श्राद्धे तु नाधिकारभ्रमोऽनुष्ठानहेतुः किं तु तद्भङ्गः । अतो विप्रभोजनोपहितस्य श्राद्धात्मकप्रधानस्यानुष्ठानसामर्थ्यप्रतिबन्धे भवति शूद्रस्याधिकारभङ्गः । न च वाच्यम्—अनधिकृत एव श्राद्धे शूद्र इति ।

यतो " भार्यारतिः शुचिर्भृत्यभर्ता श्राद्धक्रियापरः "

---

१ ख. °विषयोऽधि° । २ ग. च. °रो जीव° । ३ क. ख. °शेषः क° । ४ ग. घ. लभेत् । ५ च. °नविषयो न भवतीति न श° । ६ क. °देयं प्र° । ७ ग. °यागस्य । ८ क. ख. °कनित्यप्र° । ९ ग. °र्थ्यात्तु जायते ।

इत्यादिवचनैः शृङ्गग्राहितया शूद्रं प्रति श्राद्धं विहितम् । ततश्च शूद्रस्य सकलोपाधिसहितं श्राद्धमस्तीति त[1]त्संनिहितमेव विधिः श्राद्धं प्रत्यपि प्रवर्तमानः प्रयुङ्क्ते । तत्र ब्राह्मणभोजननिषेधानुग्रहार्थं द्विजातिकर्तृकश्राद्धः(?) श्राद्ध इति साक्षाद्ब्राह्म[2]णभोजनं न प्रयुङ्क्ते [3]प्रणाड्या तु प्रयुङ्क्त एव । न खल्वपरथा शूद्रं प्रति प्रवर्तमानयोर्विप्रभोजनविषययोर्विधिनिषेधयोरविरोधः शक्यः संपादयितुम् । शक्यते च पितॄनुद्दिश्य परित्यक्तमाममन्नं शूद्रेणापि विप्रान्प्रत्येतत्त्यक्त्वा युष्माभिर्भोज्यमिति प्रार्थनया विप्रभोजनं [4]प्रणाड्या कर्तुम् । एवं च सति शूद्रस्य निमित्तानपेक्षया प्राप्तमामश्राद्धं " शूद्रः कुर्यात्सदैव हि " इत्यादिभिरनूद्यते । ननु[5] च द्विजानामपि हविष्पाकब्राह्मणभोजनासामर्थ्ये शूद्रवदामेन श्राद्धप्रयोगो निमित्तानपेक्षः पाकाभावेऽधिकारः स्यादित्यादिभि[6]रनूद्यते । सत्यम् । यदि द्विजातीनां यथाश्रुतपाकाद्यङ्गानुष्ठाने विध्यौचित्यप्राप्तसाक्षाद्ब्राह्मणभोजनविषयसामर्थ्यं न स्यात् । तदसामर्थ्ये च श्राद्धात्मनि प्रधानेऽप्यसामर्थ्यम् । तच्चाधिकारस्य भङ्गे प्राप्ते तदुज्जीवनायाऽऽमद्रव्यसाध्यः श्राद्धप्रयोगविशेषो नैमित्तिको विधीयते । तथा च[7] सति नित्यं शूद्रकर्तृकमामश्राद्धमनित्यं च द्विजकर्तृकं प्रति पूर्वाह्णो न शक्योऽभिधातुं नित्यानित्यसंयोगविरोधात् । तत्र न तावन्नित्ये स शक्यो विधातुम् । औपदेशिकेनापराह्णेन सह विकल्पप्रसङ्गात् । द्विजकर्तृकं त्वामश्राद्धं नैमित्तिकत्वाद्विकृतिरिति । तत्रापराह्ण आतिदेशिक औपदेशिकः पूर्वाह्णः । न चौपदेशिकातिदेशिकयोर्विकल्पस्तस्मात्तत्रैव पूर्वाह्णविधिर्न शूद्रकर्तृकेऽप्यामश्राद्धे । किं तु तत्रापराह्णविधिरेव । अत एव च यच्छातातपीयमेव वाक्यम्—

" मध्याह्नात्परतो यस्तु कुतपः समुदाहृतः ।
आ[8]ममात्रेण तत्रैव पितॄणां दत्तमक्षयम् "

इति, तच्छूद्रविषयम् । अनुवादकं चैतत् । साधारणापराह्णोपदेशादेवापराह्णस्य शूद्रामश्राद्धेऽपि प्राप्तत्वात् । तस्मात्सिद्धं शूद्रकर्तृकमामश्राद्धमपराह्ण एव कार्यम् ।

प्रसङ्गादामश्राद्धविधयः केचिल्लिख्यन्ते । तत्र व्यासः—

" आमं ददद्भिः कौन्तेय दद्यादन्नं चतुर्गुणम् ।
सिद्धान्नेन विधिर्यः स्यादामश्राद्धेऽप्यसौ विधिः ॥
आवाहनादि सर्वं स्यात्पिण्डदानं च भारत ।
दद्याद्यश्च द्विजातिभ्यः शृतं वा यदि वाऽशृतम् ॥

१ ग. च. तत्सहि° । २ क. ख °णपूज° । ३ क. ग. घ. च. प्रणत्या । ४ क. ग. घ. च. प्रणत्या । ५ ख. नित्यान° । ६ ख. °रनुगद्य° । ७ च. च सिद्धं नि° । ८ ख. घ. °मपात्रे° । च. °मश्राद्धेन त° ।

तेनाग्नौकरणं कुर्यात्पिण्डांस्तेनैव निर्वपेत् " ।

अत्र पुरुषाहारापेक्षं चातुर्गुण्यं, सिद्धान्नेनेत्यादिरतिदेशो द्विजामश्राद्धविषयः।

षट्त्रिंशन्मतात्—" आमश्राद्धं यदा कुर्यात्पिण्डदानं कथं भवेत् ।
गृहपाकात्समुद्धृत्य सक्तुभिः पायसेन वा "

पिण्डदानं भवेदिति शेषः ।

तथा—" आमश्राद्धं यदा कुर्याद्विधिज्ञः श्राद्धदस्तथा ।
हस्तेऽग्नौकरणं कुर्याद्ब्राह्मणस्य विधानतः " ॥

आमश्राद्धे च भोजनप्रयुक्तानां तृप्तिप्रश्नादीनां निवृत्तिः[1] ।

" एवं कार्यं सदा श्राद्धं शूद्रेणाप्याममेव च ।
मन्त्रवर्जं तु शूद्रस्य सर्वमेतद्विधीयते " ॥

भविष्यत्पुराणम्—" धर्मेप्सवश्च धर्मज्ञा यदि शूद्राः प्रकुर्वते ।
अग्नौकरणमन्त्रश्च नमस्कारो विधीयते " ॥

आमश्राद्धासमर्थं प्रति हेमश्राद्धमाह व्यासः—

" द्रव्याभावे द्विजाभावे प्रवासे पुत्रजन्मनि ।
हेमश्राद्धं प्रकुर्वीत यस्य भार्या रजस्वला " ॥

द्रव्यमत्र भोज्यं विवक्षितं द्विजश्च भोक्ता । मनुः—

" शुचिं देशं विविक्तं च गोमयेनोपलेपयेत् ।
दक्षिणाप्रवणं चैव प्रयत्नेनोपपादयेत् " ॥

विविक्तो विजनः । शुचेरपि देशस्य गोमयोपलेपनं वचनात्संस्कारातिशयाय कार्यम् ।

तथा—" अवकाशेषु चोक्षेषु[2] जलतीरेषु चैव हि ।
विविक्तेषु च तुष्यन्ति दत्तेन पितरः सदा " ॥

चोक्षाः[3] स्वभावशुचयः ।

यमः—" परकीयप्रदेशेषु पितॄणां निर्वपेत्तु यः ।
तद्भूमिस्वामिपितृभिः श्राद्धकर्म विहन्यते ॥
अटव्यः पर्वताः पुण्या नदीतीराणि यानि च ।
सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हि तेषु परिग्रहः ॥
तस्माच्छ्राद्धानि देयानि पुण्येष्वायतनेषु च ।
नदीतीरेषु तीर्थेषु स्वभूमौ च प्रयत्नतः ॥
उपह्वरनिकुञ्जेषु तथा पर्वतसानुषु " ॥

---

१ ख. ग. निर्वृत्तिः । २ ख. मोक्षेषु । ३ ख. मोक्षाः ।

उपह्वरं पर्वतनिकटः । निकुञ्जो गुहा । [1]

"रूक्षं क्रिमिहतं क्लिन्नं संकीर्णानिष्टगन्धिकम् ।
देशं त्वनिष्टशब्दं च वर्जयेच्छ्राद्धकर्मणि" ॥

रूक्षमस्निग्धम् । क्लिन्नं सकर्दमम् । अनिष्टशब्दं दुःखकरशब्दम् ।

शङ्खः—"म्लेच्छदेशे तथा रात्रौ संध्यायां च विशेषतः ।
न श्राद्धमाचरेत्प्राज्ञो म्लेच्छदेशं न च व्रजेत्" ॥

ब्रह्माण्डपुराणम्—"उत्तरेण महानद्या दक्षिणेन च कीकटम् [2] ।
एष त्रैशङ्कवो नाम वर्जितः श्राद्धकर्मणि ॥
पारस्कराः कलिङ्गाश्च सिन्धोरुत्तरमेव च ।
प्रनष्टश्राद्धकर्माणो वर्ज्या देशाः प्रयत्नतः ॥
गोगजाश्वादिपृष्ठेषु कृत्रिमायां तथा भुवि ।
आपत्स्वपि च कष्टासु न कुर्यात्पितृतर्पणम्" ॥

अथापासनीयानि । तत्र यमः—

"कुक्कुटो विड्वराहश्च काकः श्वाऽथ बिडालकः ।
वृषलीपतिश्च वृषलः षण्ढो नारी रजस्वला ॥
एते तु श्राद्धकाले वै वर्जनीयाः प्रयत्नतः" ।

मनुः—"चण्डालश्च वराहश्च कुक्कुटः श्वा तथैव च ।
रजस्वला च षण्ढश्च नेक्षेरन्नश्नतो द्विजान् ॥
होमे [3] प्रदाने भोज्ये च यदेभिरभिवीक्षितम् ।
दैवे कर्मणि पित्र्ये वा तद्गच्छत्ययथातथम् ॥
घ्राणेन सूकरो हन्ति पक्षवातेन कुक्कुटः ।
श्वा तु दृष्टिनिपातेन स्पर्शेनावरवर्णजः" ॥

अवरवर्णजः शूद्रः ।

"खञ्जो वा यदि वा काणो दातुः प्रेष्योऽपि वा भवेत् ।
हीनातिरिक्तगात्रो वा तमप्यपनयेत्ततः" ॥

खञ्जः कुण्ठः ।

देवलः—"बीभत्समशुचिं नग्नं मत्तं धूर्तं रजस्वलाम् ।
नीलकाषायवसनं छिन्नकर्णं च वर्जयेत् ॥
शस्त्रं कालायसं सीसं मलिनाम्बरवाससम् [4] ।
अन्नं पर्युषितं चापि श्राद्धेषु परिवर्जयेत् ॥

---

१ क. °हा वृक्षगहनं वा । रू° । २ क. ख. घ. कीटकम् । ३ ख. होमप्र° । ४ ख. च. 'भस्मम' ।

दैवे वा यदि वा पित्र्ये सुराप्यायतनं स्पृशेत् ।
रजस्वला पुंश्चली वा रक्षः संगच्छते हि तत् " ॥

व्यासः—" चण्डालश्वपचौ वर्ज्यौ निर्वापे समुपस्थिते ।
काषायवासाः कुष्ठी वा पतितो भ्रूणहाऽपि वा ॥
संकीर्णयोनिर्विप्रश्च संबन्धी पतितस्य यः ।
वर्जनीया बुधैरेते निर्वापे समुपस्थिते " ॥

निर्वापः श्राद्धम् । संकीर्णयोनिः क्षेत्रजादिः[1] । उपस्थितशब्दादुपक्रमप्रभृत्येते वर्जनीयाः ।

" मद्यपः स्वैरिणी या च परपूर्वापतिस्तथा ।
नैव श्राद्धेऽभिवीक्षेरन्नावापात्प्रभृति क्वचित् " ॥

आवापः श्राद्धोपक्रमः ।

ब्रह्माण्डपुराणे—" नग्नादयो न पश्येयुः श्राद्धमेतत्कदाचन ।
गच्छन्त्येतैस्तु दृष्टेन पितरोऽथ पितामहाः ॥
सर्वेषामेव भूतानां त्रयी संवरणं यतः ।
ये वै त्यजन्ति तां मूढास्ते वै नग्नादयः स्मृताः ॥
दस्युं चैव नृशंसं च दर्शने परिवर्जयेत् ।
ये चान्ये पापकर्माणः सर्वांस्तान्परिवर्जयेत् " ॥

दस्युश्चौरः । नृशंसो निष्ठुरः ।

वायुपुराणे—" वृथा जटी वृथा मुण्डी वृथा नग्नश्च यो नरः ।
महापातकिनो ये च ते वै नग्नादयो नराः ॥
अन्नं पचेयुरेते तु यदि वै हव्यकव्ययोः ।
उत्स्रष्टव्यं प्रधानार्थं संस्कारो वा यदि स्मृतः " ॥

उत्स्रष्टव्यं त्याज्यम् । आपदि तु श्राद्धात्मकप्रधानार्थं[2] संस्कार्यम् । संस्कारश्च ब्रह्मपुराण उक्तः—

" हविषां संस्कृतानां तु पूर्वमेवापवर्जनम् ।
मृत्संपृक्ताभिरद्भिश्च प्रोक्षणं तु विधीयते ॥
सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैः कार्यं चाप्यवकीरणम् ।
गुरुसूर्याग्निवस्तूनां दर्शनं च प्रयत्नतः " ॥

श्वाद्यभिवीक्षितानां पक्वानां हविषामपवर्जनं त्यागः । पूर्वः प्रथमः ।

---

१ क. °निः क्षत्त्रादिः । २ ख. प्रदाना° ।

आपदि तु मृत्संपृक्ताभिरद्भिरित्यादिकं संस्कारं कृत्वा हवींष्युपयोज्यानि।

अथोपादेयानि। तत्र ब्रह्मपुराणम्—

" यतिस्त्रिदण्डः[1] करुणा राजतं पात्रमेव च।
दौहित्रः कुतपः कालश्छागः कृष्णाजिनं तथा " ॥

दिनस्याष्टमो मुहूर्तः कुतपः कालः।

" गौराः कृष्णास्तथाऽऽरण्यास्तथैव त्रिविधास्तिलाः।
पितॄणां तृप्तये सृष्टा दशैते ब्रह्मणा स्वयम् ॥
दर्भमन्त्रैस्तिलैर्हैम्ना राजतेन विना जलम्।
दत्तं हरन्ति रक्षांसि तस्माद्द्यान्न[2] केवलम् " ॥

दर्भादिभिर्जलेन च विना यद्दत्तं तद्रक्षांसि हरन्तीत्यर्थः। दर्भमन्त्रादिरहितमुदकमेव वा दत्तं हरन्तीत्यर्थः।

मनुः—" अपराह्णस्तथा दर्भा वास्तुसंपादनं तिलाः।
सृष्टिर्मृष्टिर्द्विजाश्चाग्र्याः श्राद्धकर्मसु संपदः " ॥

सृष्टिः प्रभूतता। मृष्टिः स्वादुता।

" त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौहित्रः कुतपस्तिलाः।
त्रीणि चात्र प्रशंसन्ति शौचमक्रोधमत्वराम् " ॥

देवलः—" दर्भास्तिला गजच्छाया दौहित्रं मधुसर्पिषी।
कुतपो नीलमण्डश्च पवित्राणीह पैतृके " ॥

नीलमण्डो नीलवृषः।

स्मृत्यन्तरम्—" अपत्यं दुहितुश्चैव खड्गपात्रं तथैव च।
घृतं च कपिलाया गोर्दौहित्रमिति कीर्तितम् " ॥

[*दुहितृपुत्रः श्राद्धे दक्षिणादावेव पूज्यो न तु श्राद्धकर्तृतायाम्। अत्र निर्णयो मनुस्मृतौ ग्राह्यः।]

वृद्धशातातपः—" दौहित्रं खड्गशृङ्गं तु ललाटं[3] यत्तदुच्यते।
तस्य शृङ्गस्य यत्पात्रं दौहित्रमिति कीर्तितम् " ॥

स्मृत्यन्तरम्—" ब्राह्मणः कम्बलो गावः सूर्योऽग्निस्तिथिरेव च।
तिला दर्भाश्च कालश्च नवैते कुतपाः स्मृताः " ॥

---

* एतच्चिह्नान्तर्गतं क. पुस्तके।

---

१ च. 'दण्डी क'। २ ख. च. तस्मै दद्या'। ३ ग. 'लाटे य'। च. 'लाटे यत्तु दृश्यते।

(श्राद्धप्रकरणम् ९)

मात्स्याच्च—" प्राचीनावीतमुदकं तिलाः सव्याङ्गमेव च ।
यवनीवारमुद्गाश्च शुक्लपुष्पघृतानि च ॥
वल्लभानि प्रशस्तानि पितॄणामिह सर्वदा " ।

आपस्तम्बः—" अटव्यां ये समुत्पन्ना अकृष्टाः फलितास्तथा ।
ते वै श्राद्धे पवित्रास्तु तिलास्ते न तिलास्तिलाः " ।

ग्राम्यास्तिला[1] न तिलकार्यकरा भवन्तीत्यर्थः ।

पुराणात्—" स्थूलोदुम्बरवस्त्राणि रजतं खड्गमेव च ।
श्राद्धे महापवित्राणि फलानि समिधस्तथा " ॥

वायुपुराणे—" कृष्णाजिनस्य सांनिध्यं दर्शनं दानमेव च ।
रक्षोघ्नं ब्रह्मवर्चस्यं पशून्पुत्रांश्च दापयेत् " ॥

मनुः—" व्रतस्थमपि दौहित्रं श्राद्धे यत्नेन *भोजयेत् ।
कुतपं चाऽऽसनं दद्यात्तिलैश्चावकिरेन्महीम् " ॥

कुतपोऽत्र कम्बलः ।

मत्स्यपुराणम्—" उदपात्रं च कांस्यं च मेक्षणं च समित्कुशान् ।
आहरेदपसव्येन सर्वं दक्षिणतः शनैः ॥
एवमासाद्य तत्सर्वं भवनस्याग्रतो भुवि ।
गोमयेनोपलिप्तायां गोमूत्रेण तु मण्डलम् ॥
अक्षताभिः सपुष्पाभिस्तदभ्यर्च्यापसव्यवत् ।
विप्राणां क्षालयेत्पादानभिनन्द्य[2] पुनः पुनः " ॥

स्मृत्यन्तरम्—" दक्षिणाप्रवणं कार्यं मण्डलद्वयमेव च ।
उत्तरेऽक्षतसंयुक्तान्पूर्वाग्रान्विन्यसेत्कुशान् ॥
दक्षिणे दक्षिणाग्रांश्च सतिलान्विन्यसेद्द्विजः " ॥

शंभुः—" संमार्जितोपलिप्ते तु द्वारि कुर्वीत मण्डले ।
उदक्प्लवमुदीच्यं[3] स्याद्दक्षिणं दक्षिणाप्लवम् " ॥

ब्रह्मनिरुक्ते—" पाद्यं चैव तथैवार्घ्यं दैव आदौ प्रदापयेत् ।
शं नो देवीति मन्त्रेण पाद्यं चैव प्रदापयेत्[4] " ॥

आम्बरीषः सिन्धुद्वीप ऋषिः । आपो देवता । गायत्री छन्दः ।

---

* भोजयेदित्यनेन स्वयं दौहित्रस्य श्राद्धकर्तृतायामयोग्यतामाचष्ट इति क. पुस्तके ।

---

१ क. °लास्तिला न भवन्ति । तिलकार्यकरा न भ° । २ क. °भिवन्द्य । ३ क. ख. °दीच्यां स्या° । ४ क. प्रकल्पये° ।

यमः—" पादप्रक्षालनं कुर्यात्स्वयमेव विनीतवत्[1] ।
ततः सिद्धिमिति[2] प्रोच्य कल्पितेष्वासनेषु च ॥
समाध्वमिति तान्ब्रूयादासनं संस्पृशन्नपि ।
ब्रह्मोद्याश्च कथाः कुर्वन्पितॄणामेतदीप्सितम् " ॥

पादप्रक्षालनानन्तरं श्राद्धस्य कर्मणः सिद्धिं भवन्तो ब्रुवन्त्विति ब्राह्मणान्प्रति प्रोच्य समाध्वमित्यनेनाऽऽसनं स्पृशन्नुपवेशयेदित्यर्थः ।

धर्मः—" अन्वारभ्य ततो देवानुपवेश्य ततः पितॄन् ।
समस्ताभिर्व्याहृतिभिरासनेषूपवेशयेत् " ॥

पितृब्राह्मणोपवेशन एव व्याहृतयः ।

मनुः—" तेषामारक्षभूतं तु पूर्वं दैवं निवेदयेत् ।
रक्षांसि विप्रलुम्पन्ति श्राद्धमारक्षवर्जितम् " ॥

आरक्षणमारक्षा(क्षः) ।

स्मृत्यन्तरम्—" आस्यतामिति तान्ब्रूयादासनं संस्पृशन्नपि[3] ।
उपस्तीर्णेषु चाऽऽसीरन्न स्पृशेयुः परस्परम् " ॥

आस्यतामित्यनेन समाध्वमित्यस्य विकल्पः ।

विष्णुः—" यथाभूयोवयःक्रमेण कुशोत्तरेष्वासनेषूपवेशयेत् ।
विद्यातपोधिकानां वै प्रथमासनमिष्यते ॥
पाङ्क्त्यानां तु विशिष्टानां समं गन्धादिभोजनम् " ॥

हारीतः—" संतिष्ठमानेष्वर्हत्सु योऽनर्होऽग्रासनं श्रयेत् ।
गृह्णाति स मलं पङ्क्तेरायुषा च वियुज्यते ॥
चतुर्णां दुष्कृतं हन्ति ब्राह्मणो विघ्नकारकः ।
अन्नस्यान्नपतेः पङ्क्तेस्तथा भोजनकाङ्क्षिणः " ॥

हन्तिरत्र गत्यर्थः । तेषां निवार्याऽऽत्मनः स्वीकुरुत इति यावत् ।

गार्ग्यः—" स्पर्शे स्पर्शे भवेत्पापमेकपङ्क्तिनियोजने ।
हीनवृत्तादिपङ्क्तौ तु तस्माद्युक्तं विवेचनम् " ॥

बृहस्पतिः—" एकपङ्क्त्युपविष्टा ये न स्पृशन्ति परस्परम् ।
भस्मना कृतमर्यादा न तेषां संकरो भवेत् ॥
अग्निना भस्मना वाऽपि स्तम्भेनाप्युदकेन वा ।
द्वारसंक्रमणेनापि पङ्क्तिभेदः प्रकीर्तितः " ॥

---

१ ख. °तवात् । त° । २ क. ख. घ. सिद्धामि° । ३ ख. °पि । तपश्चीर्णे° । ४ ख. °ब्रह्मार° । ५ घ. °योपतः । ही° ।

प्रचेताः—" उपमूलं सकृल्लूनान्कुशांस्तत्रोपसादयेत् ।
यवांस्तिलान्बृसीं कांस्यमपश्च स्वयमाहृताः ॥
पार्णराजतताम्राणि पात्राणि स्युः समिन्मधु ।
पुष्पधूपसुगन्धाश्च क्षौमसूत्रं च मेक्षणम् " ॥

विष्णुः—" कुतपः कृष्णाजिनं तिलाः सिद्धार्थका अक्षतानि च
पवित्राणि रक्षोघ्नानि च " ।

अत एतान्यासेचयेदित्यर्थः ॥ २२६ ॥ २२७ ॥

मातामहश्राद्धं प्रत्यतिदेशं वैश्वदेवतन्त्रविकल्पं चाऽऽह—

मातामहानामप्येवं तन्त्रं वा वैश्वदैविकम् ॥ २२८ ॥

मातामहानामपि श्राद्धमेवं पितृश्राद्धवत्कार्यम् । तत्र वैश्वदेविकब्राह्मणभोजने प्रतिश्राद्धं भेदेन न्यायतः प्राप्तौ विकल्पार्थमिदं वचनं तन्त्रं वा वैश्वदेविकमिति । सामर्थ्याधीना चात्र व्यवस्था । अत एव वृद्धवसिष्ठः—

" श्राद्धद्वयं करिष्यंस्तु दशैव चतुरोऽपि वा ।
त्रीन्वा निमन्त्रयेद्विप्रानेकं वा ब्रह्मवादिनम् " ॥

तत्र—" द्वौ दैवे पितृकृत्ये त्रीन् " इति पक्षं वैश्वदेविकभेदपक्षं चाऽऽश्रित्य दशेत्युक्तम् । एकैकमेव चेति पक्षे चतुर इति । अत्रैव वैश्वदेवतन्त्रे त्रीनिति । अत्यन्तापदि त्वेकमित्युक्तम् ।

प्रचेताः—" अपसव्यं ततः कृत्वा जप्त्वा मन्त्रं तु वैष्णवम् ।
गायत्रीं प्रणवं चापि ततः श्राद्धमुपक्रमेत् ॥
श्राद्धं करिष्य इत्येवं पृच्छेद्विप्रान्समाहितः ।
कुरुष्वेति स तैरुक्तो दद्याद्दर्भासनान्यथ " ॥

कात्यायनः—" सर्वत्र प्रश्नेषु पङ्क्तिमूर्धन्यं पृच्छति सर्वान्वा " ।

ब्रह्मपुराणम्—" उपविश्य जपेद्धीमान्गायत्रीं तदनुज्ञया ।
पापापहं[3] पावनीयमश्वमेधफलं तथा ॥
मन्त्रं वक्ष्याम्यहं तस्मादमृतं ब्रह्मनिर्मितम् ।
देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च ॥
नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव भवत्विह ।
आद्यावसाने श्राद्धस्य त्रिरावर्तं जपेत्सदा ॥

---

१ क. °ताः । स्वर्ण° । २ क. ख. °न्यासं च° । घ. छ. ञ. °न्यामाचमये° । ३ क. °पहां पावनीयाम्° ।

पिण्डनिर्[1]वपणे चापि जपेदेतत्समाहितैः[2] ।
पठ्यमानमिदं श्रुत्वा श्राद्धकाल उपस्थिते ॥
पितरः क्षिप्रमायान्ति राक्षसाः प्रद्रवन्ति च " ।

ब्रह्माण्डपुराणे—" तत्र सिद्धार्थकान्भूमौ क्षिपेद्रक्षोपनुत्तये ।
दिक्षु सर्वासु च तिलान्मन्त्रेणानेन धर्मवित् ॥
ॐ निहन्मि सर्वं यदमेध्यवद्भवेद्धताश्च सर्वेऽसुरदानवा मया ।
रक्षांसि यक्षाः सपिशाचगुह्यका हता मया यातुधानाश्च सर्वे ॥
एतेन मन्त्रेण सुसंयतात्मा तिलान्क्षिपेद्दिक्षु तथा विदिक्षु " ।

निगमः—" अपहता असुरा रक्षांसीति[3] तिलान्विकिरेत् " ।

आसुरं यजुः[4](जुः) परमेष्ठिप्रजापतिदृष्टम् ॥ २२८ ॥

पाणिप्रक्षालनं दत्त्वा विष्टरार्थान्कुशानपि ॥
आवाहयेदनुज्ञातो[5] विश्वे देवास इत्यृचा ॥ २२९ ॥

पाणिप्रक्षालनसाधनं हस्ते जलं दत्त्वा हस्ते विष्टरार्थांश्च कुशान्दत्त्वा वैश्वदेविकब्राह्मणैरनुज्ञातो " विश्वे देवास आगत " इति गायत्र्या वैश्वदेव्या प्रजापतिदृष्टया विश्वान्देवानावाहयेत् । अनुज्ञात इतिवचनाद्विश्वान्देवानावाहयिष्य इत्यनुज्ञापनमावाहयेति चानुज्ञानमर्थसिद्धम् । अत्र च मन्त्रान्ते पुरूरवार्द्रवनामानो विश्वे देवा आगच्छतेति पार्वणे वाच्यम् । श्राद्धान्तरे तु नामान्तराणि । यथाऽऽह बृहस्पतिः—

" इष्टिश्राद्धे क्रतुर्दक्षः सत्यो नान्दीमुखे वसुः ।
नैमित्तिके कालकामौ काम्ये च धुनिरो(रिलो)चनौ ॥
पुरूरवार्द्रवश्चैव पार्वणे समुदाहृतौ ।
उत्पत्तिं नाम चैतेषां न विदुर्ये द्विजातयः ॥
अयमुच्चारणीयस्तु श्लोकः श्रद्धासमन्वितैः ।
आगच्छन्तु महाभागा विश्वे देवा[6] महाबलाः ॥
ये यत्र विहिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु ते " ।

प्रचेताः—" दर्भांश्चैवाऽऽसने दद्यान्न तु पाणौ कदाचन ।
पितृदेवमनुष्याणां स्यात्तुष्टिः शाश्वती तथा ॥

---

१ ग. च. °निर्वाप° । २ ख. °तः । पाठ्य° । ३ क. °ति च । पा° । ४ ख. °ज्ञः प्रजापतिपरमेष्ठिदृ° । ५ ख. इत्याज्ञा मनसाऽऽवा° । ६ क. ख. °वा वरप्रदाः । ये ।

(श्राद्धप्रकरणम् ९)

दैवे तु ऋजवो दर्भाः प्रदातव्याः पृथक्पृथक् ।
धर्मोऽसीत्यथ मन्त्रेण गृह्णीयुस्ते च तान्कुशान् " ॥

बृहस्पतिः—" ऋजून्सव्येन कृत्वा वै दैवे दर्भान्प्रदक्षिणान् ।
द्विगुणानपसव्येन दद्यात्पित्र्येऽपसव्यवत् " ॥

ततश्च दैवासनेषु यज्ञोपवीत्यासनस्य दक्षिणतो दर्भान्ददाति । इतरत्र तु प्राचीनावीती पश्चिमत इति सिद्धम् ।

बौधायनः—" प्रदक्षिणं तु देवानां पितॄणामप्रदक्षिणम् ।
देवानां सयवा दर्भाः पितॄणां द्विगुणास्तिलैः " ॥

प्रदक्षिणमुदक्संस्थमप्रदक्षिणं प्राक्संस्थम् । द्वैगुण्यं दर्भाणां भङ्गपर्यन्तं कार्यम् । यदाह शौनकः—

" अपः प्रदाय दर्भांश्च द्विगुणान्भुग्नानासने प्रदाय " इति ।

शातातपः—" उदङ्मुखस्तु देवानां पितॄणां दक्षिणामुखः ।
प्रदद्यात्पार्वणे श्राद्धे दैवपूर्वं विधानतः " ॥

बृहस्पतिः—" आसने चार्घ्यदाने च पिण्डदाने[२]ऽवनेजने ।
संबन्धगोत्रनामानि यथार्हमनुकीर्तयेत् " ॥

कात्यायनः—" दक्षिणं पातयेज्जानुं देवान्परिचरन्सदा ।
पातयेदितरं जानुं पितॄन्परिचरन्सदा " ॥

तथाऽऽसनेषु दर्भानास्तीर्य विश्वान्देवानावाहयिष्य इति पृच्छति । आवाहयेत्यनुज्ञातो विश्वे देवास आगतेत्यावाह्य विश्वे देवाः शृणुतेममिति जप्त्वौ(पित्वौ)षधय इत्यक्षतावापनम् ॥ २२९ ॥

यवैरन्ववकीर्याथ भाजने सपवित्रके ॥
शं नो देव्या पयः क्षिप्त्वा यवोऽसीति यवांस्तथा ॥२३०॥
या दिव्या इति मन्त्रेण हस्तेष्वर्घ्यं विनिक्षिपेत् ॥

आवाहनं कृत्वा द्वे पवित्रवती पात्रे यवैरन्ववकीर्य पात्रयोर्यवान्प्रक्षिप्य शं नो देवीत्यृचा पात्रद्वयेऽपः क्षिप्त्वाऽप्सु च यवोऽसीति यजुषा यवान्प्रक्षिप्य " या दिव्याः " इति मन्त्रेण वैश्वदेविकब्राह्मणहस्तेष्वेकपात्रस्थमर्घ्यमेकस्य ब्राह्मणस्य हस्तयोः पात्रान्तरस्थमपरस्य निक्षिपेत् । प्रत्यर्घ्यदानं मन्त्रावृत्तिः । एवमपां च प्रक्षेपे यवानां च प्रक्षेपे मन्त्रावृत्तिः ।

---

१ ख. ग. च. 'त्पित्र्येऽप' । २ ग. 'ने च भोज' । ३ क. 'वनीपते । सं' । ४ क. 'मपः क्षि' ।

प्रजापतिः—" सौवर्णं राजतं ताम्रं खड्गं मणिमयं तथा[1] ।
यज्ञियं चमसं वाऽपि त्वर्घ्यार्थं पूरयेद्बुधः " ॥

कात्यायनः—" अनन्तर्गर्भिणं साग्रं कौशं द्विदलमेव च ।
प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् " ॥

योगयाज्ञवल्क्यः—" पवित्रे[2] स्थ इति मन्त्रेण द्वे पवित्रे च कारयेत् ।
अन्तर्गर्भे[3] कुशैश्छिन्ने[4] कौशे प्रादेशसंमिते " ॥

यज्ञपार्श्वः—" ओषधीरन्तरं कृत्वा अङ्गुष्ठाङ्गुलिपर्वणोः ।
छिन्द्यात्प्रादेशमात्रं तु पवित्रं विष्णुदैवतम् ॥
न नखेन न काष्ठेन न लोहेन न मृन्मयात् " ।

चतुर्विंशतिमतात्—" द्वे द्वे शलाके देवानां पात्रे कृत्वा त्वपः क्षिपेत्[5] ।
शं नो देव्या यवोऽसीति यवानपि ततः क्षिपेत् ॥
पुष्पधूपादिभिः कृत्वा पूजां पात्रेषु मानवः ॥
पितृपात्रे विशेषोऽयं तिलोऽसीति तिलान्क्षिपेत् ।
तिस्रस्तिस्रः शलाकास्तु पितृपात्रेषु पार्वणे ॥
एकोद्दिष्टे शलाकैका निधायोदकमाहरेत् " ॥

शलाका दर्भाग्रम् ।

प्रचेताः—" पवित्र इति मन्त्रेण पवित्रे कारयेद्बुधः ।
ते निधायार्घ्यपात्रेषु शं नो देवीत्यपः क्षिपेत् " ॥

तिसृष्वपि शलाकासु पवित्रे स्थ इति द्विवचनान्त एव मन्त्रः प्रयोक्तव्यः । एकस्मिन्नपि पात्रे विकल्प्यमानसुवर्णादिद्रव्यबहुत्वात्पात्रेष्विति बहुवचनम् ।

मत्स्यपुराणे—" विश्वान्देवान्यवैः पुष्पैरभ्यर्च्याऽऽसनपूर्वकम् ।
पूरयेत्पात्रयुग्मांस्तु स्थाप्य दर्भपवित्रके " ॥

प्रचेताः—" एकैकस्य तु विप्रस्य अर्घ्यं पात्रे विनिक्षिपेत् ।
यवोऽसीति यवान्क्षिप्त्वा गन्धपुष्पैः[6] सुपूजितम् " ॥

गार्ग्यः—" दत्त्वा हस्ते पवित्रं तु कृत्वा पूजां विधानतः ।
या दिव्या इति मन्त्रेण हस्तेष्वर्घ्यं विनिक्षिपेत् " ॥

प्रचेताः—" पादप्रभृति मूर्धान्तं देवानां पुष्पपूजनम् ।
शिरःप्रभृति पादान्तं नमो[7] व इति पैतृके " ॥

---

१ ख. °था । अर्घ्यार्थं च समं वाऽ° । २ क. घ. च. 'वित्रस्थ । ३ क. च. अनन्त° । ४ च. °शच्छिन्ने । ५ ख. घ. पिबेत् । ६ ग. च. °ष्पैः सपूरित° । ७ ख. घ. छ. ञ. °मो वै इ° ।

गार्ग्यः—" स्वधेति चैव मन्त्रान्ते पितॄणां वचनं यथा ।
स्वाहेति चैव देवानां होमकर्मण्युदाहरेत् " ॥

अर्घ्यादिप्रदानानि चात्र होमशब्देनोच्यन्ते ॥

दत्त्वोदकं गन्धमाल्यं धूपदानं सदीपकम् ॥ २३१ ॥

गन्धमाल्यादिदानानि प्रत्येकमुदकं दत्त्वा कार्याणि । तथा च गौतमः—
" भिक्षादानमप्पूर्वं ददाति चैवं धर्म्येषु " इति ।

आपः पूर्वं यस्मात्तदप्पूर्वम् ।

अत्र मनुः—" गन्धमाल्यैः सुरभिभिरर्चयेद्दैवपूर्वकम् " ।

शौनकः पुनराच्छादनदानमप्याह[1]—
" एतस्मिन्काले गन्धमाल्यधूपदीपाच्छादनानां प्रदानम् " ।

एतस्मिन्कालेऽर्घ्यदानादूर्ध्वमित्यर्थः । गन्धादिमन्त्राः पितृपूजायां वक्ष्यन्ते तेऽत्राप्यविरोधाद्ग्राह्याः ।

ब्रह्मपुराणे—" देवानावाहयिष्ये ते प्राहुरावाहयस्व च ।
विप्राङ्गुष्ठं गृहीत्वा तु विश्वान्देवान्समाह्वयेत् ॥
ततो मन्त्रं जपेन्मौनी विश्वे देवास आगत ।
द्वितीयं च जपेन्मन्त्रं विश्वे देवाः शृणो(णु)त[2] च ॥
जपेत्तृतीयं मन्त्रं तु पौराणं पुण्यवर्धनम्[3] ।
आगच्छन्तु महाभागा विश्वे देवा महाबलाः ॥
ये यत्र विहिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु ते ।
इदं च वः पाद्यमर्घ्यं पुष्पधूपविलेपनम् ॥
अयं दीपप्रकाशश्च विश्वे देवाः समर्प्यते " ।

अनेन च पाद्यादिदानेषु मन्त्रविधिः[4] क्रियते । ततश्च—इदं वो विश्वे देवाः पाद्यमिदं वो विश्वे देवा अर्घ्यमित्येवं सर्वत्र प्रयोज्यम् । धूपदीपप्रकाशयोरयं व इति मन्त्रादिः । एवं चैषां मन्त्रान्तरैर्विकल्पः ॥ २३१ ॥

अपसव्यं ततः कृत्वा पितॄणामप्रदक्षिणम् ॥
द्विगुणांस्तु कुशान्दत्त्वा[5] उशन्तस्त्वेत्यृचा पितॄन्॥२३२॥
आवाह्य तदनुज्ञातो जपेदायन्तु नस्ततः ॥
यवार्थस्तु तिलैः कार्यः कुर्यादर्घ्यादि पूर्ववत् ॥२३३॥

---

१ ख. ग. °नमाह– । २ च. शृणुतेति । ज° । ३ क. °वा वरप्रदाः । ये । ४ ग. मन्त्रविधिः । ए° । ५ ङ. °शान्कृत्वा कुश° ।

ततो वैश्वदेविकमा(का)वाहनादिदीपप्रदानान्तपदार्थे(र्थं) काण्डादूर्ध्वमपसव्यं प्राचीनावीतं कृत्वाऽप्रदक्षिणं प्राक्संस्थं द्विगुणान्कुशान्विष्टरार्थान्दत्त्वा पितॄन्पितामहान्प्रपितामहानित्येवमादीनुद्दिश्यान्पितॄनावाहयिष्य इति विप्राननुज्ञाप्याऽऽवाहयति एतैरनुज्ञात उशन्तस्त्वेत्यनुष्टुभा दमनदृष्टया पितृदै(दे)वत्यया पित्रादीनावाह्याऽऽयन्तु न इति त्रिष्टुभं शङ्खदृष्टां पितृदै(दे)वत्यां जपेत् । यवकार्यं चात्र तिलैः कर्तव्यम् । अर्घ्यादि वैश्वदेविकवत्कुर्यात् ।

पुराणात्—" अपसव्यं ततः कृत्वा तिलानादाय संयतः ।
पितॄनावाहयामीति पृच्छेद्विप्रानुदङ्मुखान् ॥
आवाहयेदनुज्ञात उशन्तस्त्वेत्यृचा पितॄन् ।
क्षिप्त्वाऽपसव्यं च तिलान्पितॄन्ध्यायन्समाहितः ॥
जपेदायन्तु न इति मन्त्रं सम्यगशेषतः ।
रक्षार्थं पितृसत्रस्य त्रिः कृत्वा सर्वतोदिशम् ॥
तिलांस्तु प्रक्षिपेन्मन्त्रं तूच्चार्यापहता इति ।
सौवर्णराजताम्भोजमणिपात्राण्यथापि वा ॥
अर्घ्यार्थं संस्करोत्येव शुभपत्रपुटादिना " ।

ब्रह्मपुराणे—" पितॄनावाहयिष्येऽहं शेषान्विप्रान्वदेत्ततः ।
आवाहयस्वेत्युक्तस्तैः सावधाना भवन्त्विति " ॥

सावधाना भवन्त्विति कर्ता ब्रूयात् ।

" इदं वः पाद्यमर्घ्यं च चतुर्थ्यन्तं निवेदयेत् ।
पितॄन्पितामहान्यक्ष्ये भोजनेन यथाक्रमम् ॥
प्रपितामहांश्च सर्वांश्च तत्पितॄंश्चानुपूर्वशः ।
उशन्तस्त्वेति च जपेत्पितॄनावाहयेत्ततः ॥
सोमदत्ता बर्हिषदस्त्वग्निष्वात्ताश्च ये परे ।
पितरः पुण्ययशसः सर्वेऽप्यायन्तु नस्त्विति ॥
ततस्तिलान्गृहे तस्मिन्विकिरेच्चाप्रदक्षिणम् ।
श्रद्धया परया युक्तो जपेदपहतास्त्विति ॥
ततो यज्ञियवृक्षोत्थपात्रेषु सकुशेषु च ।
गृहीत्वाऽपः पवित्राश्च शं नो देवीं जपन्क्षिपेत् ॥
विकिरेत्तेषु च तिलांस्तिलोऽसीति जपन्क्रमात् ।
अर्घ्यैः पुष्पैश्च गन्धैश्च ताः प्रपूज्याश्च शास्त्रवत् ॥

१ ख. °दार्थकादू° । २ क. 'वमुद्दिश्य पितॄ° । ३ ख. घ. अर्घार्थे । ४ ग. °वोस्तांस्तात्पि° ।

ततो वामेन हस्तेन गृहीत्वा चमसान्क्रमात् ।
पितृतीर्थेन तत्तोयं दक्षिणेन च पाणिना ॥
दत्तदर्भोदके हस्ते विप्रेभ्यश्च पृथक्पृथक् ।
दद्यान्मन्त्रं जपंश्चाथ या दिव्या आप इत्यपि ॥
अमुकामुकगोत्रैतत्तुभ्यमस्तु तिलोदकम् ।
एष तेऽर्घ इति प्रोच्य तेभ्यो दद्याद्यथा स्वधा ॥
जलं क्षीरं दधि घृतं तिलतण्डुलसर्षपान् ।
कुशाग्राणि च पुण्यानि दत्वाऽऽचामेत्ततः स्वयम् ॥
इदं वः पुष्पमित्युक्त्वा[1] पुष्पाणि च निवेदयेत् ।
अयं वो धूप इत्युक्त्वा तदग्रे तु दहेत्ततः ॥
अयं वो दीप इत्युक्त्वा दीपं गृह्यं निवेदयेत् ।
अनङ्गलग्नं यद्वस्त्रं विभवे तद्युगं शुभम् ॥
श्वेतचन्दनकर्पूरकुङ्कुमानि शुभानि च ।
विलेपनार्थं दद्यात्तु यद्वाऽन्यत्पितृवल्लभम् " ॥

कात्यायनः—" अपसव्यवदासिञ्चेत्पितृपात्रेषु पूर्ववत् ।
ततस्तिलांस्तिलोऽसीति गन्धपुष्पाणि चैव हि " ॥

पूर्ववच्छं नो देवीरित्यनयेत्यर्थः ।

दक्षः—" दत्वा हस्ते पवित्रं तु कृत्वा पूजां च पादतः ।
या दिव्या इति मन्त्रेण हस्तेष्वर्घ्यं विनिक्षिपेत् ॥
हस्ते प्रादेशमात्रं तु त्रिवृद्दत्त्वा पवित्रकम् ।
अभ्यर्च्य पूर्वतोऽर्घ्यं[2] वै दद्यात्तु पितृदिङ्मुखः " ॥

श्लोकगौतमः—" शिरसः पादतो वाऽपि सम्यगभ्यर्च्य संयतः ।
पूर्ववत्पृथगेकैकमेकैकेनार्घयेत्क्रमात् ॥
एकैकं ब्राह्मणमेकैकेनार्घ्येण प्रतिपूजयेत् " ॥

प्रचेताः—" अप्रदक्षिणमेतेषामेकैकं तु पितृक्रमात् ।
संबोध्य गोत्रनामभ्यामेष तेऽर्घ इतीरयेत् " ॥

ततश्च यद्येकैकस्य द्वौ द्वौ त्रींस्त्रीन्वा विप्रानुपवेशयेत्तथाऽप्येकैक एव ब्राह्मणोऽर्घ्यो[3] न सर्वे । अत एव शौनकस्त्रीण्येवार्घ्यपात्राण्याह—" त्रिषु पात्रेष्वेकैकद्रव्येष्वनेकद्रव्येषु वा " इति ।

---

१ क. 'क्त्वा दद्यान्माल्यं सुशोभनम् । श्वे' । २ घ. प्रपू' । ३ क. 'णोऽर्घ्येन । ख. 'णोऽर्घ्येण स' ।

स्मृत्यन्तरम्—" विभक्तिभिस्तु संयुक्तं दीयते पितृदैवतम् ।
दत्तमक्षयतां याति विपरीतं निरर्थकम् " ॥

बह्वृचगृह्यपरिशिष्टे—" गोत्रं स्वरान्तं सर्वत्र गोत्रस्याक्षय्यकर्मणि ।
गोत्रस्तु तर्पणे कुर्यादेवं दाता न मुह्यति ॥
सर्वत्रैव पितः प्रोक्तः पिता तर्पणकर्मणि ।
अक्षय्ये[1] तु पितुः कार्यं तर्पणं तृप्तिमिच्छता ॥
शर्मन्नर्घ्यादिके कार्यं शर्मणोऽक्षय्य[2]कर्मणि ।
शर्मा तु तर्पणे कुर्यादेवं कुर्वन्न मुह्यति " ॥

ततश्चामुकगोत्र पितरमुकशर्मन्नेतत्तेऽर्घ्यमिति प्रयोक्तव्यम् । एवं पितामहादिष्वपि । तर्पणे त्वमुकगोत्रः पिताऽमुकशर्मा तृप्यत्विति प्रयोगः । एवं पितामहादिष्वपि । अक्षय्योदके त्वमुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्मणोऽक्षय्यमस्त्विति प्रयोगः । एवं पितामहादिष्वपि ॥ २३२ ॥ २३३ ॥

दत्त्वाऽर्घ्यं संस्रवांस्तेषां पात्रे कृत्वा विधानतः ॥
पितृभ्यः स्थानमसीति न्युब्जं पात्रं करोत्यधः॥२३४॥

अर्घ्यं दत्त्वाऽवशिष्टान्[3]संस्रवा[4]न्संस्रावपात्रस्थाञ्जलशेषानेकस्मिन्पात्रे कृत्वा यथाविधि पितृभ्यः स्थानमसीति मन्त्रेण तत्पात्रमधोमुखं करोति । अधो भूम्यां न फलकादावित्यर्थः ।

प्रचेताः—" प्रथमं[5] पितृपात्रे तु सर्वान्संभृत्य संस्रवान् ।
पितृभ्यः स्थानमित्युक्त्वा कुर्याद्भूमावधोमुखम् ॥
अर्घ्यसंस्रावपात्रं तु शुन्धन्तामिति संस्पृशेत् ।
पितृभ्यः स्थानमसीति न्युब्जं कुर्यात्पवित्रवत् ॥
तस्योपरि कुशं दत्त्वा प्रदद्याद्दैवपूर्वकम् ।
गन्धपुष्पाणि धूपं च प्रदीपं च यथाक्रमम् " ॥

अनेन गन्धदानं चैवं ब्राह्मणेषु कार्यमित्युच्यते । तदा[6] पुष्पादिदानान्यपि । ततश्च दत्त्वोदकं गन्धमाल्यमित्यत्र य उक्तः क्रमस्तेनास्य विकल्पः ।

कात्यायनः—" एकस्मिन्पितृपात्रे संस्रावा[7]न्समवनीय पुत्रकामो मुखमनक्ति ।
तथा शुन्धन्तां लोकाः पितृषर्दना[8] इत्येकदेशमवसिच्य तत्र

---

१ क. ख. °क्षये तु । २ क. ख. °क्षयक° । ३ क. °न्संस्रा° । ग. च. °न्संस्रावान्पात्र° । ४ घ. °वान्पात्र° । ५ क °थमे पि° । ६ ग. घ. तथा । ७ ग. संस्रवा° । ८ । ख. °दन इ° ।

न्युब्जं पात्रं करोति पितृषदनमसीति कुशवत्यां भूम्यामधो-
मुखं कुर्यात्¹ । तस्योपरि च कुशपुष्पगन्धधूपदीपोपवीतवा-
ससां दानानि " ।

तस्य पात्रस्योपरि गन्धादिदानं कुशसाहचर्यात् । अन्ये तु मन्यन्ते— गन्धादिदानं पितृब्राह्मणेभ्य इत्युक्त्वा कुशदानमेव पात्रस्योपरीति, कुशशब्दं च द्वितीयान्तं पठन्ति । श्लोककात्यायनः—

" अर्घ्यं स्वधा यो इत्युक्त्वा संस्रावानभिमन्त्रयेत् ।
ये देवा इति मन्त्रेण पुत्रकामो मुखं स्पृशेत् " ॥

यमः—" पैतृकं प्रथमं पात्रं तस्मिन्पैतामहं न्यसेत् ।
प्रपितामहं ततो न्यस्य नोद्धरेन्न च चालयेत् ॥
स्पृष्टमुद्धृतमन्यत्र नीतमुद्घाटितं तथा ।
पात्रं दृष्ट्वा व्रजन्त्याशु पितरः प्रशपन्ति च " ॥

मत्स्यपुराणात्—" या दिव्येत्यर्घ्यमुत्सृज्य द्द्याद्गन्धादिकं ततः ।
वस्त्रोत्तरं चानुपूर्वं दत्त्वा संस्रवमादितः ॥
पितृपात्रे निधायाथ न्युब्जमुत्तरतो न्यसेत् " ।

अस्यार्थः—"या दिव्याः" इत्यर्घं(र्घ्यं) दत्त्वा पितृपात्रे संस्रावमर्घ्यावशेषमादित आदौ कृत्वा निधायानन्तरं श्राद्धदेशादुत्तरतो न्युब्जं तन्न्यसेत् । ततो गन्धादि वस्त्रपर्यन्तं दद्यादिति ।

विष्णुः—" चन्दनकुङ्कुमकर्पूराण्यनुलेपनाय " ।

मार्कण्डेयः—" चन्दनागुरुकर्पूरकुङ्कुमानि प्रदापयेत् ॥
अश्वमेधमवाप्नोति पितॄणामनुलेपनात् " ।

व्यासः—" विपवित्रकरो गन्धैर्गन्धद्वारेति पूजयेत् ।
धूपं च धूरसीत्युक्त्वा दीपो(प) ज्योतिरिदं च ते " ॥

तत्र—" गन्धद्वाराम् " इत्यनुष्टुभं श्रीदै(दे)वत्यां विश्वे देवा अपश्यन् । " धूरसि " इति धूपदै(दे)वत्यं यजुः परमेष्ठी प्राजापत्योऽपश्यत् ।

वृद्धशातातपः—" पवित्रं तु करे कृत्वा यः समालभते द्विजम् ।
राक्षसं तद्भवेच्छ्राद्धं निराशैः पितृभिर्गतैः " ॥

गन्धैश्चर्चनं समालम्भनम् ।

देवलः—" यज्ञोपवीतं विप्राणां स्कन्धान्नैवावतारयेत् ।
गन्धादिपूजासिद्ध्यर्थं दैवे पित्र्ये च कर्मणि " ॥

---

१ क. °त् । पितृषदनदा° । २ घ. हि । ३ ग. घ. संस्राव° । ४ क. घ. ब. धूदैव° ।

शङ्खः—“ उपवीतं कटौ कृत्वा कुर्याद्गात्रानुलेपनम् ।
एकवासाश्च योऽश्नीयान्निराशाः पितरो गताः ” ॥

वृद्धमनुः—“ विनोपवीतं नो कुर्याद्गन्धैः श्राद्धेऽनुलेपनम् ।
नियुक्तश्च शिखावर्जं माल्यं शिरसि वेष्टयेत् ” ॥

मार्कण्डेयः—“ जात्याश्च सर्वा दातव्या मल्लिकाः श्वेतयूथिकाः ” ।

ब्रह्माण्डपुराणे—“ शुक्लाः सुमनसः श्रेष्ठास्तथा पद्मोत्पलानि च ।
गन्धरूपोपपन्नानि यानि चान्यानि कृत्स्नशः ॥
जपादि कुसुमं भाण्डी रूषिकाः सकुरण्डिकाः ।
पुष्पाणि वर्जनीयानि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ” ॥

शङ्खः—“ उग्रगन्धीन्यगन्धीनि चैत्यवृक्षोद्भवानि च ।
पुष्पाणि वर्जनीयानि रक्तवर्णानि यानि च ॥
जलोद्भवानि देयानि रक्तान्यपि विशेषतः ” ।

चैत्यवृक्षः श्मशानवृक्षः । वर्जयेदित्यनुवृत्तौ विष्णुः—
“ उग्रगन्धीनि कण्टकिजानि[1] रक्तानि च पुष्पाणि । तथा सितानि सुगन्धीनि कण्टकिजातान्यपि जलजानि रक्तान्यपि दद्यात् । पुष्पवतीरिति[2] पुष्पम् ” ।

ओषधीः प्रतिमोदध्वमित्यस्या मध्ये प्रतीक[3]मेतत् ।

ब्रह्मपुराणे—“ चन्दनागुरुणी चोभे तथैवोशीरपद्मकम् ।
तुरुष्कं गुग्गुलुं चैव घृताक्तं युगपद्दहेत् ॥
घृतं[4] न केवलं दद्याद्दुष्टं वा तृणगुग्गुलुम् ” ।

शङ्खः—“ धूपार्थे गुग्गुलुं दद्याद्घृतयुक्तं मधूत्कटम्[5] ” ।

पुराणात्—“ वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यः सुमनोहरः ।
आह्वानं[6][7] सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ” ॥

शातातपः—“ हस्तवाताहतं धूपं ये पिबन्ति द्विजोत्तमाः ।
वृथा भवति तच्छ्राद्धं तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ” ॥

देवलः—“ पुष्पवतीतिमन्त्रेण दद्यात्पुष्पाण्यतन्द्रितः ।
इदं ज्योतिरिति ज्योतिः सुज्योतिरिति तेऽपि च ” ॥

---

१ ग. °जातानि । २ ग. घ. च. °तीति । ३ ग. घ. प्रत्येक° । ४ क. ग. घृतेन । ५ क. मदोत्क° । ६ ग. आहारः स° । ७ च. °हानः स° ।

क्रतुः—" ललाटे पुण्ड्रकं दृष्ट्वा स्कन्दे(न्धे) मालां तथैव च ।
निराशाः पितरो यान्ति दृष्ट्वा च वृषलीपतिम् " ॥

पुण्ड्रकं चात्र वृत्तं निषिद्धं नोर्ध्वम् ।

मरीचिः—" घृताद्वा तिलतैलाद्वा नान्यद्दद्यात्तु दीपकम् " ॥

अत्रिः—" युवं वस्त्राणीत्यनेन दद्याद्वासांसि शक्तितः " ॥

वायुपुराणात्—" वासो हि सर्वदै(दे)वत्यं सर्वदेवैरभिष्टुतम् ।
वस्त्राभावे क्रिया न स्याद्यज्ञदानादिका क्वचित् ॥
तस्माद्वस्त्राणि देयानि श्राद्धकाले विशेषतः ।
ददद्वै तानि चाऽऽप्नोति यज्ञदानतपांसि च " ॥

तथा—" आच्छादनं तु यो दद्यादहतं श्राद्धकर्मणि ।
आयुः प्राकाम्यमैश्वर्यं रूपं च लभते शुभम् ॥
कौशेयं क्षौमकार्पासं दुगू(कू)लमहतं तथा ॥
श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यात्कामानाप्नोति पुष्कलान् " ॥

शातातपः—" युवा सुवासा इति वासो दद्यात्तदभावे यज्ञोपवीतकम् " ॥

तथा—" लोके श्रेष्ठतमं सर्वमात्मनश्चापि यत्प्रियम् ।
सर्वं पितॄणां दातव्यं तदेवाक्षयमिच्छता " ॥

वायुपुराणे-" श्राद्धेषूपानहौ दद्याद्ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ।
दिव्यं स लभते चक्षुर्वाजियुक्तान्रथांस्तथा ॥
यज्ञोपवीतं यो दद्याच्छ्राद्धकाले तु धर्मवित् ।
पावनं सर्वविप्राणां ब्रह्मदानस्य तत्फलम् ॥
कृतं विप्रेण यो दद्याच्छ्राद्धकाले कमण्डलुम् ।
मधुक्षीरस्रवा धेनुर्दातारमनुगच्छति ॥
चक्रविद्धं तु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कमण्डलुम् ।
धेनुं स लभते दिव्यां घटोपभृतदोहनाम् ॥
तूलपूर्णे तु यो दद्यात्पादुके श्राद्धकर्मणि ।
शोभनं लभते यानं पादयोः सुखमेव च ॥
व्यजनं तालवृन्तं च दत्त्वा विप्राय सत्कृतम् ।
प्राप्नुयात्स्पर्शयुक्तानि सुगन्धीनि मृदूनि च ॥
श्रेष्ठं छत्रं च यो दद्यात्पुष्पमालाविभूषितम् ।
प्रासादो ह्युत्तमो भूत्वा गच्छन्तमनुगच्छति ॥

दद्यात्पवित्रं योगिभ्यो जन्तुधारणमम्भसः ।
अथ निष्कसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ” ॥

तथा—“ लवणेन सुपूर्णानि श्राद्धे पात्राणि दापयेत् ।
रसास्तमुपतिष्ठन्ति मक्ष्यं सौभाग्यमेव च ॥
पात्रं वै तैजसं दद्यान्मनोज्ञं श्राद्धभोजने ।
पात्रं भवति कामानां विद्यानां च धनस्य च ॥
राजतं काञ्चनं चैव दद्याच्छ्राद्धेषु यः पुमान् ।
दत्त्वा स लभते दाता प्राकाम्यं धनमेव च ” ॥

पुराणात्—“ राजतं राजतात्कं वा पितॄणां पात्रमेव च ।
रजतस्य कथा वाऽपि दर्शनं दानमेव च ॥
अनन्तमक्षयं स्वर्ग्यं राजतं दानमुच्यते ।
पितॄनेतेन दानेन सत्पुत्रास्तारयन्त्युत ” ॥

मनुः—“ राजतैर्भाजनैरेषामपि वा राजतान्वितैः ।
वार्यपि श्रद्धया दत्तमक्षयायोपकल्पते ” ॥

वृद्धशातातपः—“पात्रे तु मृन्मये यस्तु श्राद्धे वै भोजयेत्पितॄन् ।
अन्नदाता पुरोधाश्च भोक्ता च नरकं व्रजेत् ” ॥

अत्रिः—“ भोजने हैमरौप्याणि दैवे पित्र्ये यथाक्रमम् ।
न मृन्मयानि कुर्वीत भोजने दैवपित्र्ययोः ॥
पालाशेभ्यो विना न स्युः पर्णपात्राणि भोजने ” ।

विष्णुः—“ तैजसानि पात्राणि दद्याद्विशेषतो राजतानि । घृतादि-
दाने तैजसानि पात्राणि फल्गुपात्राणि वा ” ।

फल्गुर्वृक्षविशेषः ।

मत्स्यपुराणात्–“ अकृत्वा भस्ममर्यादां यः कुर्यात्पङ्क्तिभोजनम् ।
आसुरं तद्भवेच्छ्राद्धं पितॄणां नोपतिष्ठति ” ॥

ब्रह्मपुराणे—“ मण्डलानि च कार्याणि नैवारैश्चूर्णकैः शुभैः ।
गौरमृत्तिकया वाऽपि प्रणीतेनाथ भस्मना ॥
पाषाणचूर्णसंकीर्णादाहृतं तत्र वर्जयेत् ” ।

ब्रह्माण्डपुराणे–“ प्रक्षाल्य हस्तपात्रादि पश्चादद्भिर्विधानवित् ।
प्रक्षालनजलं दर्भैस्तिलैर्मिश्रं क्षिपेच्छुचौ ” ॥

---

१ घ. च. °न्तुवार° । २ क. °णसंभवः । अ° । ३ क. ग. घ. °त्रमुच्यते । र° ।

विष्णुः—" मन्त्रहीनं क्रियाहीनं संपद्धीनं द्विजोत्तमाः ।
श्राद्धं संपूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतां मम " इति ॥ २१४ ॥

अग्नौ करिष्य आदाय पृच्छत्यन्नं घृतप्लुतम् ॥
कुरुष्वेत्यभ्यनुज्ञातो हुत्वाऽग्नौ पितृयज्ञवत् ॥२३५॥
हुतशेषं प्रदद्यात्तु भाजनेषु समाहितः ॥
यथालाभोपपन्नेषु रौप्येषु तु विशेषतः ॥ २३६ ॥

बहुतराज्यसिक्तमन्नमुपादायाग्नौ करिष्य इत्यनेन मन्त्रेण श्राद्धभोक्तॄननुज्ञाप्य कुरुष्वेत्यनेन तैरनुज्ञातः स्वसूत्रोक्तपिण्डपितृयज्ञहोमकल्पेन तदन्नैकदेशमग्नौ हुत्वा हुतशेषं ब्राह्मणभोजनभाजनेषु रौप्यमयेषु तदसंभवे प्रतिषिद्धवर्जं यथालाभोपपन्नेषु समाहितस्तन्मनाः प्रक्षिपेत् । रौप्यपात्रनिर्देशात्पितृब्राह्मणभाजनेष्वेव हुतशेषप्रदानमिच्छतीति गम्यते । अत्रानुज्ञानवचनं सर्वैरेव ब्राह्मणैर्युगपद्वाच्यमित्याह मनुः—

" अग्नौ कुर्यादनुज्ञातो ब्राह्मणो ब्राह्मणैः सह " ॥

ब्रह्माण्डपुराणे—" आहृत्य दक्षिणाग्निं तु होमार्थं वै प्रयत्नतः ।
अग्नये कव्यवाहाय स्वधा नम इति ब्रुवन् ॥
सोमाय च पितृमते स्वधा नम इति ब्रुवन् ।
यमायाङ्गिरसां पत्ये स्वधा नम इति ब्रुवन् ॥
इत्येते होममन्त्रास्तु त्रयाणामनुपूर्वशः ।
दक्षिणतोऽग्नये नित्यं सोमायोत्तरतस्तथा ॥
एतयोरन्तरे नित्यं जुहुयाद्वै विवस्वते ।
बहुशुष्केन्धने चाग्नौ सुसमिद्धे विशेषतः ॥
विधूमे लेलिहाने च होतव्यं कर्मसिद्धये ।
अप्रबुद्धे सधूमे वा जुहुयाद्यो हुताशने ॥
यजमानो भवेदन्धः सोऽमुत्रेति हि नः श्रुतम् ।
अन्तर्निधाय समिधं जुहुयात्कव्यवाहनम् ॥
पलाशफल्गुन्यग्रोधप्लक्षाश्वत्थविकङ्कताः ।
उदुम्बरस्तथा बिल्वश्चन्दनं यज्ञियाश्च ये ॥

---

१ क. घ. घृताप्लु° । २ क. °म् । ओंकुरुष्वेत्यनु° । ३ ख. ग. °णभोज° । ४ क. घ. च. °ज्ञाप° । ५ घ. असमिद्धे । ६ क. ग. °प्रसिद्धे । ७ क. °न्धः सपुत्र इति नः ।

सरलो देवदारुश्च सालश्च खदिरश्च ह ।
समिदर्थे प्रशस्ताः स्युरेते वृक्षा विशेषतः ॥
ग्राह्याः कण्टकिनश्चैव यज्ञिया ये च केचन ।
पूजिताः समिदर्थे ये पितॄणां वचनं यथा ॥
श्लेष्मातको रक्तमालः कपित्थः श(शा)ल्मलिस्तथा ।
नीपो विभीतकश्चैव श्राद्धकर्मणि गर्हिताः ॥
चिरबिल्वस्तथा[१] टङ्कस्तिन्दुकाम्रातकौ तथा ।
बिल्वकः कोविदारश्च एते श्राद्धे विगर्हिताः ॥
निवासश्चैव कीटानां गर्हिताः स्युरयज्ञियाः ।
गुल्मांश्च वेष्टितान्यांश्च वल्लीभिश्च समन्ततः ॥
शकुनानां निवासांश्च वर्जयेद्द्विजसत्तमः ।
अन्यांश्चैवंविधान्सर्वान्वर्जयेद्वा अयज्ञियान् ॥
पुष्पाणां च फलानां च भेक्षाणां[२] च प्रयत्नतः ।
अग्रमुद्धृत्य सर्वेषां जुहुयाज्जातवेदसे ” ॥

मार्कण्डेयः—“ आहिताग्निश्च जुहुयाद्दक्षिणाग्नौ समाहितः ।
अनाहिताग्निश्चौपसदे अग्न्यभावे तथाऽप्सु वा ” ॥

औपसदो गृह्याग्निः । आहिताग्नेर्दक्षिणाग्निविधानमौपसदाभावे[३] [४] वेदितव्यम् । औपसदे[५] [६] तु सति तत्रैव । तथा च वायुपुराणम्—

“ आहृत्य दक्षिणाग्निं तु होमार्थं वै प्रयत्नतः ॥
अग्न्यर्थं लौकिकं वाऽपि जुहुयात्कर्मसिद्धये ” ॥

अत्र वाक्येऽग्निशब्दः प्रकृतेऽग्नौ वर्तते । श्राद्धप्रयोगविधौ च गृह्योऽग्निः प्रकृतः श्राद्धप्रयोगस्य गृह्यशास्त्रविधेयत्वात् । गृह्याग्न्यधिकारेण च गृह्यशास्त्राणां प्रवृत्तिरिति तदभाव एव तत्कार्ये दक्षिणाग्निलौकिकाग्न्योर्विधिर्युज्यते तत्सद्भावे तु तेनैव स्वकार्यसिद्धौ किमग्न्यन्तरविधानेन । योऽपि धर्मशास्त्रेषु पुराणेषु च श्राद्धप्रयोगविधिः स गृह्योक्तादभिन्नः प्रत्यभिज्ञानात्तेन धर्मशास्त्रेष्वपि गृह्य एवाग्निः प्रकृतः । अतोऽग्न्यर्थमित्यत्राग्निशब्दो गृह्यपरः प्रकृतत्वादिति[७] युक्तम् । यत्पुनरनाहिताग्निश्चौपसद इति वचनं तद्दक्षिणाग्नावग्नौकरणविधानादनाहिताग्नेः श्राद्धानधिकाराशङ्कानिराकरणार्थम् । तत-

---

१ क. ख. चिरिबि° । २ ग. भक्ष्याणां । ३ ग. °मौपास° । ४ ख. ग. °पवसनाभा° । ५ ग. औपास° । ६ ख. ग. °पवसने तु° । ७ ख. °कृत्यत्वादित्ययु° ।

श्चानाहिताग्निश्चौपसदे कुर्यादेव न न कुर्यात् । न त्वनाहिताग्निरेवौपसद इति तस्यार्थः । अनग्निस्तु विप्रकरेऽग्नौकरणहोमं कुर्यादित्याह मनुः—

" अग्न्यभावे तु विप्रस्य पाणावेवोपपादयेत् " ।

यत्तु जातूकर्ण्येनोक्तम्—" अग्न्यभावे तु विप्रस्य हस्ते दद्यात्तु दक्षिणे ।
अग्न्यभावः स्मृतस्तावद्यावद्भार्यां न विन्दति "

इति, तद्भार्यावेदनात्प्राङ्‌नियताग्न्यभावो न पुनस्ततः प्रागेवाग्न्यभाव इत्यभिप्रायः(येण) । लब्धभार्योऽपि प्राग्दायविभागादनग्निः संभवति । पाणावेवोपपादयेदित्येवशब्दो लौकिकमग्निं व्युदस्यति यतः स एवाऽऽह—

" न पैतृयज्ञियो होमो लौकिकेऽग्नौ विधीयते " ।

मत्स्यपुराणे—" अग्न्यभावे तु विप्रस्य पाणावथ जलेऽपि वा ॥
अजकर्णेऽश्वकर्णे वा गोष्ठे वाऽथ शिवान्तिके " ।

शङ्खः—" अजस्य दक्षिणे कर्णे पाणौ विप्रस्य दक्षिणे ॥
अप्सु चैव कुशस्तम्बे अग्निं कात्यायनोऽब्रवीत् ।
रजते च सुवर्णे च नित्यं वसति पावकः " ॥

कात्यायनः—" पित्र्ये यः पङ्क्तिमूर्धन्यस्तस्य पाणावनग्निकः ।
हुत्वा मन्त्रवदन्येषां तूष्णीं पात्रेषु निक्षिपेत् ॥
मातामहस्य भेदेऽपि कुर्यात्तन्त्रे च साग्निकः " ।

मातामहस्य यो ब्राह्मणस्तस्य पाणौ वैश्वदेविकतन्त्रे भेदे च पृथगग्नौकरणं कार्यमित्यर्थः ।

वायुपुराणे—" दैवे ह्यनग्निकः कुर्याच्छेषं पित्र्ये निवेदयेत् ।
न हि स्मृताः शेषभाजो विश्वे देवाः पुराणगैः " ॥

यमः—" दैवविप्रकरेऽनग्निः कृत्वाऽग्नौकरणं द्विजः ।
हुत्वा पितृभ्यः शेषात्तु पिण्डार्थं स्थापयेत्पुनः " ॥

वायुपुराणम्—" वैश्वदेवे यदैकस्मिन्भवेयुर्ह्यादयो द्विजाः ।
तदैकपाणौ दातव्यं स्याद्विधिर्विहितस्तदा " ॥

अस्यार्थः—यदैकस्मिञ्श्राद्धे वैश्वदेविके कार्ये द्वौ चत्वारः षडित्येवं द्व्यादयो विप्राः स्युस्तदैकस्य हस्ते होमे कृते कृतो विधिरतो न विप्रान्तरहस्ते कार्य इति । वैश्वदेविकहस्ते होमोऽनग्नेर्वैकल्पिकः । यदा च हस्ते होम-

---

१ ख. °ब्धदायोऽपि । २ ख. विप्राणां । ३ च. गोकर्णेऽथ । ४ ख. °तन्त्रभे° । ५ क. ख. दैवे वि° ।

स्तदा भवत्स्वेवाग्नौकरणमिति ब्राह्मणानुज्ञानम् । तथेति च प्रतिवचनम् । तदाह शौनकः—

" अनग्निश्चेदाज्यं गृहीत्वा भवत्स्वेवाग्नौकरणमिति पूर्ववत्तथाऽस्त्विति " ।

यमः—" हुत्वाऽग्नौ च ततः पश्चाद्विधिनाऽनेन मन्त्रवित् ।
स्वधेत्येवं हविःशेषमादाय प्रसमीक्ष्य च " ॥

होमावशिष्टं स्वधेत्यनेन मन्त्रेण प्रसमीक्ष्याऽऽलोक्याऽऽदाय पितृभ्यो दत्त्वा पिण्डार्थमवशेषयेत् ॥ २३५ ॥ २३६ ॥

दत्त्वाऽन्नं पृथिवी पात्रमिति पात्रानुमन्त्रणम् ॥
कृत्वेदं विष्णुरित्यन्ने द्विजाङ्गुष्ठं निवेशयेत् ॥ २३७ ॥

हुतशेषादन्यद्भोजनार्थमुपक्लृप्तमन्नं विचित्रं तद्देवेभ्यः पितृभ्यश्च दत्त्वा संकल्प्य पृथिवी ते पात्रमिति पात्रानुमन्त्रणं कृत्वा "इदं विष्णुर्वि चक्रमे" इति गायत्र्या मेधातिथिदृष्टया विष्णुदै(दे)वत्यया द्विजाङ्गुष्ठं तस्मिन्नन्ने निवेशयेत् ।

शौनकः—" पाकं सर्वमुपानीय संवेद्य च पृथक्पृथक् ।
विधिना दैवपूर्वं तु परिवेषणमारभेत् " ॥

संवेद्य भोक्तॄणां संविदितं कृत्वेत्यर्थः ।

उशना—" हुतशेषं पितृभ्यश्च दत्त्वाऽन्नं परिवेषयेत् ।
हविष्यं मधुमांसानि पायसापूपमेव च " ॥

शङ्खः—" उष्णमन्नं द्विजातिभ्यः श्रद्धया विनिवेदयेत् ।
अन्यत्र फलपुष्पेभ्यः पानकेभ्यश्च पण्डितः " ॥

फलाद्यनुष्णं देयमित्यर्थः ।

धर्मः—" परिवेषणमिष्टं स्याद्भार्यया पितृतृप्तये ।
फलस्यानन्तता प्रोक्ता स्वयं च परिवेषणे " ॥

हुतशेषं प्रदाय स्वयं च परिवेषणं कार्यमिति विहितम् । शौनकस्तु परिवेषणोत्तरकालं हुतशेषप्रदानमाह—" अन्नमन्ने सृष्टं दत्तं समृध्नुकम् " इति ।

हुतावशिष्टमन्नं भाजने पूर्वं दत्ते भोजनार्थेऽन्ने दत्तं समृधुर्कमृद्धिकरं भवतीत्यर्थः ।

मनुः—" पाणिभ्यामुपसंगृह्य स्वयमन्नस्य वर्धितम् ।
विप्रान्तिके पितॄन्ध्यायञ्शनकैरुपनिक्षिपेत् " ॥

---

१ ड. °त्राभिम° । २ ख. °भ्यः पात्रादिना च द° । ग. °भ्यः पात्रादिभिश्च । ३ ख. पित्रादिभ्य° । ४ ख. °कमृद्धिं.मृ°।

ततश्च विप्रभोजनप्रदेशात्प्रदेशान्तरेऽन्नस्य वर्धितं हस्ताभ्यामुपसंगृह्य विप्रसंनिधौ पित्रादीन्ध्यायञ्शनकैः स्थापयेत्स्वयमेव । एकैकस्य भोक्तुर्भोजनार्थमुपकल्पितो भागोऽन्नस्य वर्धितम् ।

तथा—" उभयोर्हस्तयोर्मुक्तं यदन्नमुपनीयते ।
तद्विप्रलुम्पन्त्यसुराः सहसा दुष्टचेतसः ॥
गुणांश्च सूपशाकाद्यान्पयो दधि घृतं मधु ।
विन्यसेत्प्रयतः सम्यग्भूमावेव समाहितः " ॥

गुणा व्यञ्जनादिकानि तानि च सूपशाकादिशब्दैर्निर्दिष्टानि तानि च भूमिस्थितेषु भाजनेषु देयानि । नासर्पा(त्रा)दिस्थितेषु ।

वृद्धशातातपः—" आयसेन तु पात्रेण यदन्नमुपनीयते ।
भोक्ता विष्ठासमं भुङ्क्ते दाता तु नरकं व्रजेत् " ॥

तथा—" हस्तदत्तास्तु ये स्नेहा लवणव्यञ्जनादयः ।
दातारं नोपतिष्ठन्ति भोक्ता भुञ्जीत किल्बिषम् ॥
सौवर्णराजताभ्यां वा खड्गेनौदुम्बरेण वा ।
दत्तमक्षयतां याति फल्गुपात्रेण वा पुनः " ॥

औदुम्बरं ताम्रमयम् ।

यमः—" माक्षिकं फाणितं शाकं गोरसं लवणं तथा ।
हस्तदत्तानि भुक्त्वा तु कृच्छ्रं सांतपनं चरेत् " ॥

विष्णुः—" न प्रत्यक्षं लवणं दद्यात् " ॥

वायुपुराणे—" सैन्धवं लवणं चैव तथा मानससंभवम् ।
पवित्रे परमे ह्येते प्रत्यक्षेऽपि च नित्यशः " ॥

हारीतः—" पङ्क्त्यां वै चोपविष्टेभ्यः समं गन्धादि भोजनम् ।
न पङ्क्त्यां विषमं दद्यान्न याचेन्न च दापयेत् ॥
याचको दापको दाता सर्वे निरयगामिनः(णः) " ।

कार्ष्णाजिनिः—" अपसव्येन कर्तव्यं पित्र्यं कृत्यं विशेषतः ।
अन्नदानादृते सर्वमेवं मातामहेष्वपि ॥
अपसव्येन यस्त्वन्नं ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।
विष्ठामश्नन्ति पितरस्ते च सर्वे द्विजातयः ॥
यत्तु श्राद्धं क्रियालुप्तमज्ञानपरिवेषितम् ।
तस्मिन्भुक्त्वाऽऽचरेत्कृच्छ्रं चान्द्रायणमथापि वा " ॥

---

१ क. नासर्पादि° । घ. नासन्स्यादि° । च. नासंन्यादि° । २ ख. फालितं । ३ क. पितृकृ° ।

अपसव्यमत्र प्राचीनावीतम् ।

यमः—" यावद्धविष्यं भवति यावत्सृष्टं प्रदीयते ।
तावदश्नन्ति पितरो यावन्नाऽऽह ददाम्यहम् ॥
यत्किंचित्पच्यते गेहे भक्ष्यं वा भोज्यमेव वा ।
न भोक्तव्यं पितॄणां स्यादनिवेद्य कथंचन " ॥

पुराणात्—" नापवित्रेण हस्तेन नैकेन न विना कुशम् ।
नाऽऽयसे नाऽऽयसेनैव श्राद्धे तु परिवेषयेत् " ॥

आयसे भाजन आयसेन दर्व्यादिना न दद्यादित्यर्थः ।

" तस्मादन्तारितं देयं पर्णेनाथ तृणेन च " ।

पैठीनसिः—" पृथिवी ते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखेऽमृतं जुहोमि स्वधा। इदं विष्णुर्वि चक्रम इत्यनेनाङ्गुष्ठमन्ने चोदके चावधार्य व्याहृतिपूर्वां गायत्रीं जप्त्वा वाग्यतः स्वदतेति ब्रूयात् " ।

यमः—" अङ्गुष्ठगात्रो भगवान्विष्णुः पर्यटते महीम् ।
राक्षसानां वधार्थाय को मेऽद्य प्रहरिष्यति ॥
तस्माच्छ्राद्धेषु सर्वेषु अङ्गुष्ठग्रहणं स्मृतम् ।
निरङ्गुष्ठं च यच्छ्राद्धं बहिर्जानु च यत्कृतम् ॥
बहिर्जानु च यद्भुक्तं सर्वमेवाऽऽसुरं भवेत् ।
विष्णो हव्यं च कव्यं च ब्रूयाद्रक्षेति च क्रमात् ॥
वारिष्वग्रप्रदत्तेषु तमङ्गुष्ठं निवेशयेत् " ।

कात्यायनः—" वैष्णव्या वा यजुषा वाऽङ्गुष्ठमन्नेऽवगाह्यापहता[1] इति तिलान्प्रकीर्योष्णं स्विष्टमन्नं दद्यात् ।

इदं विष्णुर्वि चक्रम इति वैष्णवी, विष्णो हव्यमिति यजुः । दद्याद्देवेभ्यः पितृभ्यश्चेति शेषः ।

विष्णुः—" नमो विश्वेभ्यो देवेभ्य इत्यन्नमादौ प्राङ्मुखयोर्निवेदयेत् ।
पित्रे पितामहाय च नामगोत्राभ्यामुदङ्मुखेषु " ।

उक्तवाक्येभ्यः पूर्वमङ्गुष्ठनिवेशनं पश्चादन्नसंकल्प इति क्रमः प्रतीयते । अत्र प्राङ्मुखयोरुदङ्मुखेष्विति सप्तम्या ब्राह्मणानामाहवनीयार्थत्वं प्रतिपद्यते । विश्वेभ्यो देवेभ्यः पित्र इत्यादिकया चतुर्थ्या विश्वेषां देवानां पित्रादेश्च देवतात्वं तेन यदापस्तम्बेन—" अथैतन्मनुः श्राद्धशब्दं कर्म प्रोवाच " इत्यादिना श्राद्धमुक्तं तदेतन्निवेदनादिशब्देनोच्यते ।

---

१ क. ख. घ. °वग्राह्या° ।